

પગાંડી

એપ્રિલ ૨૦૨૧

અનુક્રમણિકા

લેખ	લેખક	પાના નં
તંત્રી સ્થાનેથી		
સંસ્થાઓની ચૂંટણી અને સમાધાન	૫
પ્રમુખશ્રીની કલમે	ડૉ. મંજુલા વી. શાહ.....	૬
પગાંડીને પત્ર	વાયકોના પત્ર.....	૧૩
પ્રતિભાવ - પ્રતિસાદ	વાયકોના પત્ર.....	૧૪
‘પુષ્ય મ્રકાશ’ સ્તવન - ટીપામાં મહેરામણ	ડૉ. ગુલાબ દેઢિયા	૧૬
વર્દ્ધ સ્લીપ દે (WORD SLEEP DAY)	ડૉ. મણિલાલ ગડા.....	૧૮
	ડૉ. દીપિતી શાહ (ગડા).....	
COVID-19 and heart attack	Dr. Ankeet R. Dedhia.....	૨૨
‘હું એ કવિતા લખી શક્યો નહીં’	લીલાધર ગડા	૩૦
સાહિત્ય અમૃત	ચંદ્રકાન્ત નંદુ	૩૫
કંઘના ઈતિહાસના પાનેથી	વસંત શાહ.....	૩૬
ચિત્તના શરણાર્થી નહીં, પણ સ્વામી બનો	નિશા સુમિત નીસ.....	૪૧
ઉર્મિલાહર	સંપાદન : વિશન નાગડા.....	૪૩
“પુત્રિકા” મારી આત્મકથા	લીલાવતી માવજી દેઢિયા.....	૪૬
From Challenges to Cheers	સિમ્પલ મનિષ નાગડા	૪૮
“Unplanned trips are always the best ones!”		
whoever said, surely said it right.	Khyati Anil Haria	૫૧
શ્રી ક.વી..ઓ. સેવા સમાજ - વાર્ષિક અપડેટ.....	માનદું મંત્રીઓ.....	૫૮
ઘટમાળ	૬૧
સાંત્વન	૬૨

પગાંડી કાર્યાલાય ફોન - ૨૩૭૧ ૪૬૭૪ ટેલી ફેક્સ - ૨૩૭૭ ૩૦૩૨

Printed and Published by Aswin Popatlal Malde on behalf of K.V.O. Seva Samaj. Printed at Meghart Colour Crafters, 42, Ideal Indl. Estate Mathuradas Mill Compound, Senapati bapat Marg, Lower Parel, Mumbai -400013. and published from Shri Kutchhi Visa Oswal Seva Samj, C.V.O.D. Jain Mahajanwadi, 3rd Floor, 99/101, Keshavji Naik Road, Chinch Bunder, Mumbai -400009. Editor : Aswin Popatlal Malde

એપ્રિલ ૨૦૨૧

પગાંડી

“આજે લગનમાં શું જમવાનું હશે ?”
એ ઉત્સુકતાનો અંત આવે
જ્યારે મહેમાન
ગાલા કેટરર્સ નો ટેગ જોયે
“જે હશે બધું ભાવતું જ હશે !”

આમે કાઢીયાવાડી, ગુજરાતી, કચ્છી, પંજાબી, સાઉથ ઈન્ડીયન તેમજ કોન્ટીનેન્ટલમાં
થાઈ, મેક્સિકન, ઈટાલીયન અને ચાયનીઝ, પ્રોટ વેલેટેરીયન વાનગીઓ પિરસીએ છીએ.



કાર્પોરેટર સેમીનાર, એક્ઝિબીશન માટે ૧૦,૦૦૦ થી વધુ મેહમાનોને કેટર્સિંગ સર્વિસ આપવા સક્ષમ

Some of our Corporate Clients:
RELIANCE INDUSTRIES LTD, PARLE AGRO PVT.LTD
THE PHOENIX MILLS LTD., ACHARYA PRODUCTS
CAMBRIDGE SHIRTS, GODAWARI PAINTS MAYKA GROUP,
JUST IN TIME, GANGAR EYENATION ETC.

આજકાલનો નવો ટ્રેનિંગ
ડેસ્ટ્રીનેશન વેડિંગ
આપના પ્રસંગોને બનાવો યાદગાર.
૨૦૦ થી ૨૫૦૦ કેપેસીટીના ભારતના કોઇપણ રથોને
ફોટોલ, રિસોર્ટ, તવા કલબમાં સંગીત સંદ્રભ, મહેંદી
રસમ, સમૃતી, લગ્ન, વીસીખાન એરેન્ઝ કરી,
વિવિધ વાનગી પિરસી પ્રસંગને યાદગાર બનાવશું



color-spice.com

Gala Caterers

FINEST IN FOOD INDUSTRY

SINCE 1977

૫, નરસાય નિસ્ટોન, ઉલ્લેખ નારાના લેન, માટુડા (સે.ટેલે), મુંબઈ-૧૮. ફોન: ૨૨૪૨ ૪૩૯૬, ૨૨૪૧ ૩૪૪૮
E: galacaterers@gmail.com, ksevasamaj@gmail.com • W: www.galacaterers.in

પ્રવીઠા ગાલા :
9892183338

Google

અતુલ ગાલા: 9322221205 • રાજેશ ગાલા: 9820032010 • નિમેશ ગાલા: 9322226085
શોહિત ગાલા: 9820099251 • સિરાજ ગાલા: 9702029280 • જ્યામેશ ચેડા: 9819818170

તંત્રીસથાનેથી



સંસ્થાઓની ચૂંટણી અને સમાધાન

શ્રી આઈન્સ્ટાઇને કહ્યું છે કે, “બૌધિકો સમસ્યાઓનું નિરાકરણ લાવે છે, પરંતુ પ્રભાવશાળી વક્તિઓ સમસ્યાઓ અટકાવે છે.” સંસ્થાઓની ચૂંટણીઓમાં સમાધાન કરવા પ્રભાવશાળી વક્તિઓની કાજ કામ કરી જાય છે.

સમાજની નાની-મોટી બધી સંસ્થાઓમાં બંધારણ મુજબ અને ચેરિટીના કાયદા અનુસાર ચૂંટણીઓ યોજવી પડે છે. ચૂંટણીઓમાં ઘણી વાર બે કે એથી વધારે પેનલ બને છે અને ત્યારે સંસ્થાઓ રાજકારણનો ભોગ બને છે. પગ ખેચવામાં સંસ્થાઓમાં પણ કોઈક ને કોઈક કાર્યકર પાછા નથી પડતા. તેમ છતાં ઘણી વાર મોટી-નાની સંસ્થાઓમાં સમાધાનનો રસ્તો અપનાવી ચૂંટણી ટાળવા પ્રભાવશાળી વક્તિઓ પ્રયત્નો કરે છે અને એમાં સફળતા પણ મળતી હોય છે અને આથી સંસ્થા અને કાર્યકરોનાં હિત જળવાય છે. સંસ્થાને ચૂંટણીખર્ચમાંથી પણ રાહત મળે છે.

સમાધાન પાછળ જો રાજકીય હેતુઓ હોય તો એવું માનવામાં આવે છે કે એમાં જરૂર લેતી-દેતીએ ભાગ ભજવેલ હશે, પરંતુ સંસ્થાઓની ચૂંટણીઓનાં સમાધાનમાં એવી બાબત ભાગ્યે જ ભાગ ભજવતી હોય છે. મુખ્યત્વે સંસ્થાઓનાં સમાધાન પ્રભાવશાળી વક્તિઓ રસ લઈ કરાવે છે જે પોતે નિસ્વાર્થ અને ચૂંટણીઓથી પર રહેતા હોય છે. દરેક સમાધાનના પ્રયત્નો સફળ થાય છે એવું નથી અને જ્યારે સમાધાનમાં સફળતા નથી મળતી ત્યારે ચૂંટણીથી જ એનું નિરાકરણ થાય છે.

તાજેતરમાં શ્રી ક.વી.ઓ. સ્થાનકવાસી જૈન મહાજનની કારોબારીની ૨૦૨૦-૨૦૨૨ ઉના સમય માટે અને ટ્રસ્ટ બોર્ડની ૨૦૨૦-૨૦૨૬ સુધીના સમય માટે માર્ય, ૨૦૨૦માં યોજાયેલ ચૂંટણીનું સમાધાનથી નિરાકરણ સંપત્ત થયું. હકીકતમાં ચૂંટણી તા. ૨૨-૦૩-૨૦૨૦ ના યોજાયેલ, પરંતુ કોવીડ-૧૯ની મહામારીના કારણે સરકારી આદેશને અનુસરી તા. ૧૪-૦૩-૨૦૨૦ના ચૂંટણી મુલતવી રાખવા નિર્ણય કરવામાં આવ્યો. ચૂંટણીના મંડાણથી જ ઉમેદવારી કરનાર સભ્યો પોતપોતાની રીતે ચુપ બનાવવા લાગ્યા અને ઉમેદવારી પાછી ખેચવાના છેલ્લા દિવસ સુધી ઉમેદવારોમાં અંદરોઅંદર સમાધાનની ચર્ચાઓ પણ થઈ, પરંતુ ચૂંટણી કોરોનાને કારણે મુલતવી રહી ત્યાં સુધી સમાધાન શક્ય ન બન્યું. લોકડાઉન પછી પણ થોડા પ્રયત્નો થયા, ચર્ચાઓ ચાલી, પરંતુ અમુક ઉમેદવારો ટસના મસ ન થયા અને ચૂંટણી યોજી જે પરિણામ આવે તે સ્વીકારવું એવી માનસિક તૈયારી દેખાઈ.

લાંબા સમય સુધી લોકડાઉન અને સરકારી આદેશ વચ્ચે ચૂંટણી ઠેલાતી રહી. જાન્યુઆરી, ૨૦૨૧માં લાગ્યું કે માર્ચ, ૨૦૨૧માં ચૂંટણી યોજ શકાશે, પરંતુ પરિસ્થિતિ ફરી બગડી અને અનિશ્ચિતતાને કારણે ચૂંટણી માટે કોઈ સમય નક્કી ન થયો. જેથી ચૂંટણીમાંકિયા હાલ રદ કરવાની વાત વહેતી થઈ. આ કારણે સંસ્થાની હિતેએ વ્યક્તિએ, જેને ચૂંટણી સાથે બીજી કોઈ નિસબ્બત નથી તેણે બાકી રહેતા ઉમેદવારોને સમાધાનનો વિકલ્પ દાખવી, ચૂંટણી રદ કરવા કરતાં ચૂંટણીનું બિનહરીફ પરિણામ લાવવા બીજું જરૂર્યું અને અથાગ પ્રયત્નો બાદ એમને સફળતા મળી. ખરેખર તો એમના પ્રયત્નો થકી જે ઉમેદવારોએ પોતે યોગ્ય ઉમેદવાર હોવા છતાં સંસ્થાના હિત માટે ઉમેદવારી પાછી ખેંચી બિનહરીફ ચૂંટણીનું પરિણામ લાવવા અને સંસ્થાનાં કાર્યો પાર પાડવા પોતાની ઉમેદવારીનો ભોગ આપ્યો તે અભિનંદનીય અને અનુમોદનીય છે. ગાંધીજીએ કહ્યું છે કે “ભીડમાં ઊભા રહેવું સરળ છે, પરંતુ એકલા ઊભા રહેવા હિત જોઈએ છે.” ગુપ છોડી ઉમેદવારી પાછી ખેંચનાર ખરેખર હિતવાન છે. આ પહેલાં પણ શ્રી ક.વી.ઓ. સ્થા. જૈન મહાજનની અમુક ચૂંટણીઓમાં સમાધાન દ્વારા નિરાકરણ લાવી સંસ્થાનાં કાર્યોમાં સહકાર મળ્યો છે. અત્યારની ચૂંટણીઓમાં માર્ચ, ૨૦૨૦માં ઘણા પ્રયત્નો છતાં સમાધાન ન થયું, પરંતુ શ્રી નિલેશ દામજ ગાલાએ એક વિશ્વાસ સાથે, કોઈ પણ સ્વાર્થ વિના પ્રયત્ન કર્યો અને બધાના સહકારથી સફળતા મળી. એમનું કાર્ય અનુમોદનીય છે. માટે જ કહી શકાય કે નિસ્વાર્થ પ્રયત્નને હંમેશાં સફળતા મળે જ છે.

સંસ્થાઓની ચૂંટણીઓ જ્યારે યોજાય છે ત્યારે સત્યો વચ્ચેના સંબંધ પ્રદર્શિત થાય છે. અમુક ઉમેદવારો ફક્ત વિરોધ ખાતર ઊભા રહે છે અને એમનો અહ્મૃ સંતોષાય તો ઉમેદવારી પાછી ખેંચી લે છે, અમુક સત્યો ફક્ત ચૂંટણી લડવા પ્રયત્ન કરવા ઊભા રહે છે અને બીજા ઉમેદવારોની રૂચિ જોયા બાદ પોતાની ઉમેદવારી પાછી ખેંચી લે છે. અમુક ઉમેદવારો વધારેપડતો વિશ્વાસ ધરાવતા હોવાથી ઊભા રહે છે, પરંતુ સમય જતાં એમને લાગે છે કે ચૂંટાવું મુશ્કેલ છે અને ઉમેદવારી પાછી ખેંચી લે છે. અમુક સત્યો જો ઉમેદવારી કરે અને ચૂંટાઈ આવે તો સંસ્થાની મુડી ગણાય એવા કાર્યદક્ષ હોય છે. પરંતુ ચૂંટણીનો માહોલ જો એમને સારો ન લાગે તો તેઓ ઉમેદવારી કરતા નથી. અથવા તો ઉમેદવારી કરી હોય તો પોતાની ઉમેદવારી પાછી ખેંચી લે છે. જ્યારે એવા પણ ઉમેદવારો હોય છે જે ફક્ત અને ફક્ત પોતાના પ્રોજેક્શન માટે ચૂંટણી લડે છે. ચૂંટાઈ આવ્યા તો સ્ટેટ્સ ગણે છે, પરંતુ આવા ઉમેદવાર સંસ્થાનાં કાર્યોમાં બહુ ઓછા ઉપયોગી થાય છે. આવા ઘણા પ્રકારના ઉમેદવારો હોય છે. સમાધાનની ફોર્મ્યુલા સાથે જે વ્યક્તિ પ્રયત્નશરીલ થાય છે તેને આવું બધું ધ્યાનમાં રાખવાનું હોય છે. ઉમેદવારી શરતી પાછી ખેંચનારને યોગ્ય સમજ આપી બિનશરતી પાછી ખેંચાવવા પ્રયત્નો કરવા પડે છે. એવા પણ ઉમેદવાર હોય છે જે સંસ્થાની સીટિંગ કારોબારીએ એમને પૂરતો ન્યાય આપવામાં અવગણાના કરી હોય અને એથી પોતાનો હક્ક બતાવવા ઉમેદવારી

કરે છે. અવગણના કરાયેલ એવી વ્યક્તિને સમજાવવું કઠિન છે. તેમ છતાં એનો અહ્મૃ સંતોષાય તો સહકાર મળી રહે છે. આંખની શરમ પણ એમાં સહાય કરે છે.

સંસ્થાઓમાં થતી ચૂંટણીમાં ઊભા રહેતા ઉમેદવારો અંદરખાનેથી ચૂંટણી થવા વગર બિનવિરોધ જીતવા ઉત્સુક હોય છે. લગભગ ૭૫% ઉમેદવારો બીજાના કહેવાથી કે એકબીજાને ભરોસે ઊભા હોય છે. લોકશાહી પદ્ધતિમાં પારદર્શક ચૂંટણી એ દરેક સમાજ અને સંસ્થા માટે પ્રાણવાયુ સમાન છે, પરંતુ દુઃખની વાત એ છે કે વર્ષોથી સમાજસેવકની છાપ ઊભી કરનાર અને અમુક સત્યો સાથે મતબ૱ંકનું ગણિત કરી સંસ્થાને પોતાની જાગીર માની યેન કેન પ્રકારે પોતાની પેનલ સાથે વર્ચસ્વ પ્રસ્થાપિત કરવા હોડ લગાવે છે જે સંસ્થા અને સમાજ માટે નુકસાનકારક છે.

ચૂંટણીઓમાં સમાધાન ત્યારે શક્ય બને કે જ્યારે ઉમેદવારો બાંધછોડ કરી સંસ્થા અને સમાજનું હિત વિચારી પોતાની મહત્વાકંશાઓ ત્યાગે. સમાધાન કરનાર વ્યક્તિ પણ તટસ્થ ભાવે દરેક ઉમેદવારને ન્યાય મળે એવી પદ્ધતિ અપનાવે. સમાધાન કરાવનાર વ્યક્તિનાં ધૈર્ય અને પ્રામાણિકતાની કસોટી થાય છે. સમાધાન બાદ પણ કેટલાક હિતશરૂ અવિશ્વાસ પેદા કરવા સક્રિય થાય છે. સંસ્થાઓના પૈસા, સમય અને માનવકલાકોનો વ્યય લઘુતમ કરવા સમાધાન ઉત્તમ માર્ગ છે. સમગ્ર સમાજે આ બાબત પર ગંભીરતાથી વિચાર કરી પોતાના વ્યક્તિગત સ્વાર્થ, અણાબનાવ, અણાગમા, અહંકાર વગેરે ત્યજી સમાજના સર્વાંગી વિકાસ અને હિત માટે સમાધાનની દૂરદર્શી વિચારધારા અપનાવે.

સમજાવટ કરાવનાર વ્યક્તિને ઉમેદવાર કરતાં પણ અમુક સત્યો જેઓનો સ્વભાવ સારાં કાર્યોમાં આડખીલી ઊભી કરવી, ઉશ્કેરણી કરવી કે બગાડવાના કાર્ય કરવા માટે કાર્યરત હોય તેમને મહાત કરવા મુશ્કેલ બને છે. તેમ છતાં નિસ્વાર્થભાવ, ધગશ અને સ્વકીય હિત રહિતની સમયસરની મધ્યસ્થી કાર્ય કરે તો એમાં અચૂક સફળતા મળે છે. ક્યારેક એવું પણ સમાધાન થાય છે, જ્યારે બે-ત્રણ પેનલ બની હોય અને કોઈ ટસના મસ ન થતા હોય ત્યારે સંસ્થાને ધ્યાનમાં રાખી એવી વ્યક્તિ મધ્યસ્થીનું કાર્ય હાથમાં લે છે જે શામ-દામ-દંડ-ભેદની નીતિ અપનાવી સંસ્થાને મોટા ખર્ચ અને વિરોધાભાષી વાતાવરણથી બચાવી લે છે.

સમાધાન એક એવો માર્ગ છે જે માણસ માણસમાં નજીકતા લાવે છે. માણસ માણસ વચ્ચે ગોરસમજ દૂર કરે છે. સાથ-સહકારથી સારા પરિણામ લાવવાંમાં સફળતા મળે છે. દરેક ચૂંટાયેલા સત્ય માટે એક નિયમની સમજ જરૂરી છે. પોતાના વિચાર રજૂ કર્યા બાદ જો બહુમતી બીજા કોઈ વિચાર સાથે સહમત હોય તો એવા સત્યએ બહુમતીના વિચાર અને કાર્યને ટેકો આપવો ફરજ બની જાય છે. માટે કાર્ય સિદ્ધ કરવા બહુમતીએ લીધેલ નિર્ણયને સૌથે સહકાર આપી નિખાલસ પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. ઘણી સંસ્થાના અધિકારીઓ પણ આ નિયમ સમજતા નથી એ સંસ્થાનું દુઃખીય કહેવાય.

સમાધાન ખરા અર્થમાં ત્યારે જ ફળીભૂત બને જ્યારે એકબીજાના વિચારોને દરેક સદસ્ય માન આપે અને પોતાની દૂરદર્શિથી અના પરિણામનો વિચાર કરી એવા વિચારના પૂરક કે વૈકલ્પિક ઉપયોગી સૂચન, ફક્ત કરવા ખાતર નહીં પણ સંસ્થાના છિતમાં રજૂ કરે. સંસ્થાને મહાન સમજી પાતોના હક્ક કે અધીકારને ભૂલી માનવતા માટે કાર્ય કરવું એ જ ખરી જિંદગી છે. હેનરી ફોર્ડ કહું છે કે “You don't have to hold position in order to be a Leader.”

- અસ્તુ

ખુલાસો

‘પગદંડી’ના માર્ય, ૨૦૨૧ના અંકનાં તંત્રીલેખ ‘કોરોના અને સમાજ’માં સમાજની કેટલીક સંસ્થાઓ અને વક્તિઓનો કોરોના કાળ દરમ્યાન એમની સહાયક કામગીરીની અનુમોદના કરતાં કદરના શબ્દો દ્વારા તંત્રીએ એમની લાગણી વિકાસ કરી છે.

તંત્રીએ આ અંગે શ્રી કચ્છી વીશા ઓશવાળ સ્થાનકવાસી મહાજનનો ઉલ્લેખ કરેલ છે. શ્રી ક.વી.ઓ. દેરાવાસી મહાજને પત્ર દ્વારા ધ્યાન દોરેલ છે કે આ સહાયક કાર્યવાહીમાં દેરાવાસી મહાજન પણ સંલગ્ન હતું.

આ અંગે ખુલાસો કરતાં જણાવીએ છીએ કે શરતચૂકથી શ્રી ક.વી.ઓ. દેરાવાસી જૈન મહાજનનો ઉલ્લેખ કરવાનો રહી ગયેલ. અમારું ધ્યાન એ તરફ દોરવામાં આવેલ છે કે હકીકતમાં તમામ કાર્યવાહી શ્રી ક.વી.ઓ. દેરાવાસી જૈન મહાજન અને શ્રી ક.વી.ઓ. સ્થાનકવાસી જૈન મહાજનના સંયુક્ત ઉપક્રમે કરવામાં આવી છે.

શ્રી ક.વી.ઓ. દેરાવાસી જૈન મહાજનનો ઉલ્લેખ ફક્ત નિદોર્ધ શરતચૂકને કારણો રહી ગયેલ છે. આ બાબતમાં અન્ય કોઈ કારણ કે પૂર્વગ્રહ હોય જ નહીં.

શ્રી. ક.વી.ઓ. દેરાવાસી જૈન મહાજન, ક.વી.ઓ સેવા સમાજની ૭૦ વર્ષની સમાજ સેવાની યાત્રામાં હંમેશાં સહભાગી રહેલ છે અને હંમેશાં એની નાંદું લેવાઈ છે.

ફરીથી એક વખત આ શરતચૂક અંગે અમે ખેદ વિકાસ કરીએ છીએ.

- તંત્રીઓ અને
ક.વી.ઓ. સેવા સમાજ

પ્રમુખશ્રીની કલમે



ડૉ. મંજુલા વી. શાહ

“સુખ”

સુખ કોણે કહેવાય? કોઈ પણ પ્રકારની પીડાની ગેરહાજરી હોવી એને સુખ કહીશું? ૨૦૧૦માં એક અમેરિકન કંપની દ્વારા આહકોના માનસને જાણવા માટે એક પ્રોજેક્ટ કરવામાં આવેલ. દુનિયાના જુદાજુદા દેશોના પ્રતિનિધિઓએ “હેપીનેસ એબેસેડર્સ” નામનું એક ગ્રુપ બનાવેલ. એક વર્ષમાં તેઓ ૨૦૬ દેશોમાં ફરવાના હતા જેમાં તેમના પ્રોજેક્ટના એક ભાગ તરીકે ભારતનું સ્થાન ૧૦૦મું હતું. તમામ દેશોમાં ફરીને તેઓ તારણ કાઢવા માગતા હતા કે, ‘સુખ’ શું હોઈ શકે? જુદાજુદા દેશના તમામ ગરીબ - શ્રીમંત લોકોને તેઓ મળ્યા. તારણ એ આવ્યું કે સંપત્તિ કે સત્તા નહિ, પરંતુ કુટુંબના સત્યો, એમનું વર્તુળ અને અંતરંગ સંબંધો જ સાચું સુખ આપી શકે છે. અરસપરસની આત્મિયતા અને પરસ્પર વિતાવેલ સમય પર ભાર મૂકવામાં આવેલ.

વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ ‘સુખ’ની વ્યાખ્યા માટે સંશોધન ચાલુ છે. વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ એમ કહેવાય છે કે સુખ એ મગજના જ્ઞાનતંત્રાં દ્વારા અપાતો સ્વાભાવિક પ્રતિસાદ છે. મસ્તકમાં આ પ્રકારની લાગણી માટે ખાસ પ્રકારના કોષો આવેલા છે. એને બીજાં રસાયણોથી ઉત્તેજિત કરાતા તમારી અંદર ‘ફિલ ગુડ’ ફેક્ટર ઉભું થાય. આ શોધ થઈ ઈ.સ. ૧૯૧૨માં. સુખ આપતી ગોળી ‘હેપી પિલ’ ખાઓ અને ખુશખુશ થઈ જાવ. સુખી થવાનો સીધો અને શાર્ટોકટ રસ્તો, આ ‘હેપી પિલ્સ’ એટલે MDM (મેથેલીની ડીઓક્ષી મેથાફેરમાઈન). આજની તારીખે ૭૨ ટકા નાગરિકો આ રસ્તો અપનાવવા માગતા નથી. તેઓ સમજે છે કે આ સુખ મેળવવાનો ટૂંકો માર્ગ તેમને ઝ્રગ એડિક્ટ બનાવી શકે છે. આનું સેવન કરનાર વ્યક્તિ આખો વખત આનંદમાં રહે. નિજાનંદ, મસ્તી. પણ એની આડઅસરો છે : (૧) એ લત પાડી દે છે (૨) હાર્ટબીટ (હદ્યના ધબકારા)માં વધારો (૩) દૃષ્ટિ ધૂંધળી કરી નાખે છે (૪) અનિદ્રા - પરિણામે આ વ્યક્તિ હંમેશાં થાકેલો રહે છે અને ત્યાર બાદ ડિપ્રેશનનો ભાગ બને છે.

આ સર્વે દરમિયાન નાગરિકોને એ પણ પૂછવામાં આવેલ કે કઈ બાબત આપને વધુ ખુશી આપી શકે છે? ૪૮ ટક લોકોએ કહ્યું, ‘સંબંધો’ અને ૨૪ ટકા લોકોએ કહ્યું, ‘સ્વાસ્થ્ય’.

સંપત્તિ, સંબંધ અને સ્વાસ્થ્યની અછત ન હોવા છતાં આપણો રોજ મંદિરમાં જઈ ભગવાનને લાંચ આપીએ છીએ :- (૧) હે ભગવાન, મને ‘મારા બાજુવાળા’, ‘મારા મિત્રો’ વગેરે કરતાં

વધારે સંપત્તિ આપણો તો હું સવાસો કિલોનો મુગાટ તને ચડાવીશ (શું ભગવાનને આની ખરેખર જરૂર છે?) (૨) સંબંધ :- મારા મામા કરતાં વધુ સંપત્તિ આપજે. મને મારા વોર્ડનો નગરસેવક બનાવજે. આ બધી ભૌતિક બાબતો માટે લોભ આવે, લોભની પૂર્તિ માટે ઈષ્ટાનો પ્રવેશ થાય. આપણું હિત-અહિત સાચવવામાં આપણે એટલા વસ્તુ રહીએ છીએ કે અન્યનાં હિત-અહિતનો વિચાર સુધ્યાં નથી કરતા. તમારા વિચારોની અસર તમારી આસપાસની વ્યક્તિ પર પડે છે. તમારા વિચારો હંમેશાં હકારાત્મક (+ve) રાખો. નકારાત્મક વિચારો તમને ક્યારેય સુખી કરી નહિ શકે, ભલે તે પછી એ પોતાની (૧) અંગત બાબત (૨) શારીરિક બાબત હોય - તમારી લાઈફમાં જે કંઈ બને છે તે માટે તમે પોતે જ જવાબદાર છો.

કોરોના :- બાળપણમાં એક વાર્તા સાંભળેલી “જે થાય તે સારા માટે”. આ કોરોના આવો તે આપણા સૌના માટે માર્ગદર્શક બનીને આવેલ છે. આપણે આપણી ભારતીય સંસ્કૃતિ મુજબ સાચું સુખ શોમાં સમાયેલું છે એ એણો બહુ રહેમહિલીથી બતાવી દીધેલ છે.

- (૧) દુનિયાભરમાં લોકડાઉન થતાં આપણે આપણી ગલીનું, એરિયાનું અને શહેરનું સ્વચ્છ અને શાંત સ્વરૂપ જોયું, ઘોંધાટને બદલે પંખીઓનો કલરવ માણયો. આપણા સ્વાસ્થ્ય માટે પ્રદૂષણ વિનાની ચોખી હવાની લિજજત માણિ. - શું એ સુખ હતું? શરીરને સ્વસ્થ રાખવા કેવી રીતે જવનું? ભુલાઈ ગયેલી સંસ્કૃતિ - વહેલો જીઠી વહેલો સુઅ એ નર સુદા સુખી. સ્વાસ્થ્યને ધ્યાનમાં રાખીને જીવનના નિયમો યાદ દેવડાવ્યા.
- (૨) કોરોનાથી બચવા આઈસોલેશનમાં રહેવું. મોટી કાંતિ આવી ગઈ - માનવતાના પાઠ શિખડાવી દીધા. ધંધાદારી, ફેંકટરીઓના શોઠિયાઓએ પોતાનું કામકાજ ચાલુ રાખવા કામદારોને સૂવાની, જમવાની વ્યવસ્થા કરી, ઉપરાંત બીજાને દુઃખી જોતા કરુણા અનુભવવાની વગેરેના પાઠ શીખ્યા. અનાજ વગેરેની સાધર્મિક ભક્તિ કરી, પડોશી, બીમાર રહેતા, એકલા વૃદ્ધો વગેરેને સહાય કરી. કોરોનાએ બધાનો માનસિક કાયાકલ્પ કર્યો છે.
- (૩) કોરોનાએ ઘણી વસ્તુઓ વગર ચલાવી લેતા શીખવ્યું. આવી પડેલી વિકટ પરિસ્થિતિને અનુકૂળ થઈ લડતા શીખવ્યું. પૌષ્ટિક ખોરાકની વ્યાખ્યા અને અગત્યતા સમજાવી, રોગપતિકારક શબ્દનું વર્ણનાનું અભિપ્રેત પાલન કરતા શીખવ્યું, શોખની પ્રવૃત્તિઓ કરવાની તક આપી, પોતાની અંદર છુપાયેલી શક્તિને બહાર લાવતા શીખવ્યું.
- (૪) સૌથી અગત્યનું - મશીન સાથેના પારસ્પરિક સંબંધો તો આપણો કેળવી લીધા છે અને એના વગર જેમ ચાલતું નથી, એવી જ રીતે માનવીઓના પારસ્પરિક સંબંધો જે ભુલાઈ ગયેલા હતા તેમ જ મનમાં “who caresની જે ભાવના હતી એનું નામોનિશાન મિટાવી દીધું અને નવી વ્યાખ્યા આવી I care for everybody.” ઉપર માનવસંબંધોની વાત મેં જણાવી છે. અંકૃત સોનુ સુદના કહેવા મુજબ આ કોરોનાએ બાળકોને માનસિક રીતે મજબૂત, હૃદયથી

કોમળ, માનવતા અને હમદર્રિના પાઠ (જે વડીલો શિખવાડવાનું ભૂલી ગયેલ) બાળપણથી જ શિખવાડી દીધા.

સમજી શકીએ તો જિંદગીને સુખમય બનાવવાના અનેક રસ્તાઓ આ કોરોનાએ શિખડાવ્યા છે. તમે એ જ રસ્તા પર મુસાફરી કરશો કે શાર્ટ-કટથી પાછા જૂના રસ્તા પર આવશો ? સુખી થવું કે દુઃખી તમારા હાથમાં છે.

- ડૉ. મંજુલા વેલજી શાહ

૯૩૭૨૮૮૧૨૮૦

શાહદાંજલી



શ્રી મુરજી ગાજાશ્રી ગડી

ગામ ભોજયના શ્રી મુરજી ગાજાશ્રી ગડીનું તા. ૨૪ માર્ચ, ૨૦૨૧ના વડોદરા મધ્યે દુઃખ નિધન થયું છે.

શ્રી મુરજી ગડી એક સ્વતંત્ર વિચારક હતા. એમણે ‘માન્યતાની બીજી બાજુ’ શીર્ષક નીચે ‘પગદંડી’માં એમનાં વિવિધ વિષયોને આવરી લેતા લેખોમાં એમના વિચારો રજૂ કર્યા. મુખ્યત્વે આ લેખોમાં સમાજમાં વયાપ્ત રૂઢીગત માન્યતાઓ અને પ્રજાલીઓ પર એમના તર્કબદ્ધ, બૌદ્ધિક વિચારો એમની આકમક શૈલીમાં રજૂ કરી સામજને ઢંઢોળવાનો પ્રયાસ કર્યો. એમના લેખો દ્વારા એમણે એમના સર્જક-પ્રતિભાની સાચી પરખ આપી. ‘પગદંડી’ના સમાજમાં વૈચારિક જાગૃતિ આણવાના અભિગમને ઉજાગર કરવામાં એમનું મહત્વનું યોગદાન રહ્યું. એમના યોગદાનની કદર કરતાં ‘પગદંડી’ દ્વારા એમને પાર્શ્વચન્દ્ર શીદ એનાયત કરવામાં આવેલ. સમાજએ આ વિદ્રોહી સર્જકની ખોટ સદાયે રહેશે.

‘પગદંડી’ અને સેવા સમાજ એમના નિધનથી ઉંડા દુઃખની લાગણી અનુભવી રહ્યું છે. એમના આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાય એ જ નામ પ્રાર્થના.

- ‘પગદંડી’ અને સેવા સમાજ પરિવાર



અંબીકા બેગ હાઉસ

: ઉત્પાદક અને વિકેતા :

સર્વ પ્રકારની લેડીજ બેગ્સ, સ્કૂલ બેગ્સ,
મની પર્સાસ અને કોમ્પ્લીમેન્ટરી આઈટમ્સ

૩૨૧, અબ્દુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, કોફક માર્કેટ પાસે, મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૦૩.
ફોન : ઓફિસ : ૨૩૪૩ ૫૪૨૯, ૨૩૪૩ ૮૪૬૪ • ફેક્સ : ૫૯૩૫ ૬૦૪૪



લક્કી બેગ હાઉસ

૮૫, મારલેન રોડ, BST ક્વાર્ટર્સ સામે, મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૦૮.

ટેલિફોન : ૨૩૦૨ ૧૬૪૨, ૨૩૦૨ ૧૬૪૪

www.luckybaghouse.com

પગદેંડીને પત્ર

આ વિભાગમાં છપાયેલ પત્રો સાથે તંત્રીઓ સહભત છે એમ માનવું નહીં - તંત્રીઓ

કોરોના વાયરસની શિખામણા

ઇલ્લા એક-દોઢ વર્ષથી કોરોના વાયરસે મનુષ્યને વિચારતા કરી દીધા કે આ દુનિયાને કોઈ ભગવાન કે કોઈ શક્તિ કે કોઈ અજ્ઞાત તત્ત્વ ચલાવે છે કે તે વિજ્ઞાનના સામાન્ય નિયમો પ્રમાણો ચાલે છે.

બે ઝડપી વાહનો એકબીજાં સાથે અથડાય તો જાનમાલને મોટું નુકસાન થાય, મોટી આગ લાગે, નદીઓમાં પૂર આવે, ક્યારેક ધરતીકંપ થાય વગેરે વગેરે અક્ષમાત થયા જ કરે છે. કોઈ ભગવાન એ તારાજને અટકાવી શકતો નથી.

બેંકટેરિયા અને વાયરસથી થતી મહામારી પણ એ જ પ્રમાણો મનુષ્યથી સર્જાયેલ પ્રયોગશાળામાં કોઈ સાયન્ટિફિક ભૂલને કારણો કે કદાચ જાણી બૂજું ને પણ કરાવવામાં આવેલ હોઈ શકે. દુનિયાનો કોઈ પણ દેશ આ અંગે ચોક્કસ કારણ કઠી શકતો નથી.

આજના મનુષ્યજીવનમાં કેમિકલની નુકસાનવાળી વસ્તુઓ ખાદ્યખોરાકમાં લેવાથી, વાતાવરણમાં અમર્યાદ પ્રદૂષણ હોવાથી વગેરે વગેરે કારણોથી મનુષ્યની તંદુરસ્તી જોખમાય છે.

વર્ષો પહેલાં ધાર્મિક ગુરુઓ આવી આફતોને ભગવાન તરફથી કરવામાં આવતી સજા તરીકે ખપાવતા હતા અને એના ઉપાય તરીકે પ્રતો, અનુષ્ઠાનો કે ક્યારે ભક્તોને વિવિધ પ્રકારની ગ્રાસદાયક શારીરિક તકલીફો સહન કરવાનું બતાવતા. કોઈ કહેતા કે આઠ કે પંદર દિવસના ૨૪ કલાકના ઉપવાસ કરવા. કોઈક વળી કહેતા કે એક મહિના માટે દિવસ દરમિયાન ખાવાનું બંધ, રાત્રે જ ખાવાનું, કોઈ કહેતા કે દૂરદૂરના દુર્ગમ પ્રદેશોમાં

બનાવેલ વિવિધ તીર્થસ્થાનોની, ભૂતિઓની યાત્રા કરવી વગેરે વગેરે.

અમુક ધાર્મિક ગુરુઓ ધર્મના રક્ષણ માટેની ભ્રમણામાં પોતાના જ શરીરને ખૂબ ગ્રાસ આપે છે, ગ્રાસ વેઠે છે.

દિગભર જૈન સંપ્રદાયના ગુરુઓ સદીઓ પહેલાની મનુષ્ય જીવન જીવાની પદ્ધતિનું અનુસરણ કર્યા કરે છે. આજના સામાન્ય માણસને કલ્યાણ પણ ન આવે એવું ખૂબ અગવડભર્યું જીવન જીવે છે.

ધર્મ ધાર્મિક ગુરુઓ આજના યુગમાં પણ આધુનિક સગવડોનો ઉપયોગ કરતા નથી. શહેરી જીવનમાં રહે છે, પણ ઇલેક્ટ્રિક સાધનો, લિફ્ટ, મોટરગાડી, એરોપ્લેન, આધુનિક ડેઈનેજ સિસ્ટમવાળા સંડાસ, મુત્રી, સેનેટરી પેડ વગેરેનો ઉપયોગ કરતા નથી. એ સાધનો વાપરવાથી પાપ થાય એવી એમની માન્યતા છે.

આત્મા, સ્વર્ગ, પૂનર્જન્મ, ચોર્યાસી લાખ ભવના ફેરા વગેરેના માટે શારીરિક તકલીફો સહન કરવી, ક્યારેક નાનાં બાળકોને પણ શારીરિક તકલીફો આપવી, થોડુંક ચિંતન કરતા એ બધું સમજણવિહીન છે. એવી ખાતરી થાય.

સમાજનો બહોળો વર્ગ આજે પણ આવી અતાર્ડિક વાતોને માન્યતા આપે છે. ધાર્મિક ગુરુઓના એવા ક્ષિયાકાંડો, પ્રતો વગેરેને ધર્મ તરીકે ખપાવવામાં આવે છે.

આ બધું કરવાથી ભગવાન વાયરસ વગેરેને અટકાવશે એવી ભામક માન્યતામાં રહેવાનું કેટલે અંશો યોગ્ય?

- દામજ સાવલા, મુલુંડ (૫)



પ્રતિભાવ - પ્રતિસાચ



દીર્ઘ પ્રતીક્ષાને અંતે

પગંડીનું પ્રકાશન શરૂ કરવા માટે ધન્યવાદ આપું છું. ડિસેમ્બર ૨૦૨૦નો અંક હાથમાં આવ્યો અને જાણો મહિનાઓની તરસ ઠિપાવવા એકબેઠકે વાંચી ગયો.

કોવીડ મહામારીને કારણે બદલાયેલા જીવન જીવવાનાં સમીકરણો પર નુક્તેચીની કરતો તંત્રીલેખ સુંદર છણાવટ કરે છે. કચ્છી રમતવીરો વીશે ઉજાગર કરતો પ્રમુખશ્રીને કલમે લખાયેલ લેખ ગમ્યો. અંતિમ લક્ષ્ય સુધી પહોંચવાની હામ અને શક્તિ ધરાવતા રમતવીરો અધવચ્ચે અટકી જાય છે એ હકીકિત દુઃખદાયક છે. કલાનાં અન્ય ક્ષેત્રોમાં પણ આપણા સમાજના કલાકારો કાઢું કાઢી શકે તેવી પ્રતિભા ધરાવે છે અને છતાં એમની ગાડી અધવચ્ચે અટકી જાય છે, તેઓ જીવનમાં અન્ય માર્ગ ફીટાઈ જાય છે. ઉસ્તાદ અલ્લારખાના પદ્દશિષ્ટોનું માન ધરાવનાર અને ઉસ્તાદના મતે એમના સુપુત્ર ઉસ્તાદ જાકીર હુસેન કરતાં વધારે પ્રતિભાસંપત્ત આપણા સમાજનો હીરો આજે બ્યવસાયમાં ઉત્તરી ગયો છે. કદાચ આર્થિક પરિબળોએ ભાગ ભજવ્યો હશે.

પ્રમુખશ્રીની કલમે લેખમાં એક બાબત ખટકે છે. ઘણાં બધાં વાક્યો ભૂતકૂદંતથી સમાપ્ત થાય છે જે કિયાપદોથી પૂરાં થવાં જોઈએ. દા.ત. ગયેલ, આવેલ, જીતેલ, મેળવેલ, થયેલ જેવા શબ્દોથી વાક્ય સમાપ્ત

થાય છે જે ગયા હતા, આવ્યા હતા, મેળવ્યા હતા, જીત્યા હતા, થયા હતા શબ્દોથી પૂરા થવાં જોઈએ.

પગંડીના તંત્રીઓની બાજનજરમાંથી આ બાબત છટકી ગઈ છે. તમામ લેખકોને વિનંતી કરીએ કે ગુજરાતી વાક્યરચના પૂર્ણ કિયાપદોથી પૂરી કરો. આભાર.

- લિ. લીલાધર ગડા



માર્ચ, ૨૦૨૧ ના અંકમાં ‘પ્રમુખશ્રીની કલમે’ લખાયેલ ડૉ. મંજુલા શાહનો લેખ જુદાજુદા મુદ્રાઓની છણાવટ કરી ખૂબ સરસ રીતે રજૂ થયો છે. અમુક બાબતો અંગે લેખકે પોતાના વિચાર જણાવ્યા છે તે સંબંધે મારો અભિપ્રાય જણાવવા માગું છું. આ કોઈ વાદવિવાદ નથી પણ વિચારવિમર્શ છે.

આજે પગંડીનો ફેલાવો કચ્છી કુટુંબોમાં કેટલો અને તેમાં પણ વાચનાર વર્ગમાં યુવા વર્ગ કેટલો ! અત્યારનો યુવાન વર્ગ ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવવા, રૂપિયા કમાવવા, મોબાઇલ ફોનથી ચ્યુપોમાં સંપર્કમાં રહેવા વગેરેની પ્રવૃત્તિઓમાં એટલો વ્યસ્ત હોય છે કે રોજબરોજના સમાચારપત્રો પણ વાંચતો નથી. અપવાદરૂપ થોડા વર્ગ જરૂર હશે જે વાંચનનો શોખ રાખતો હશે. એ થોડી સંઘામાં પણ થોડા યુવા વર્ગ વડીલોના કહેવાથી પગંડી વાંચતો હોય એ શક્ય છે.

ગુજરાતી ભાષાનો પ્રશ્ન છે જ કારણકે શિક્ષણનું માધ્યમ અંગેજ થઈ ગયું છે જે ફક્ત શિક્ષણ પૂરતું જ

રહ્યું છે. અંગેજ શીખ્યા પછી કયાં અંગેજ પુસ્તકોના વાંચનનો શોખ રહે છે! વાંચન સિવાય વિચાર શક્ય નથી અને વિચાર વિના લખાણ શક્ય નતી એ સત્ય સ્વીકારવું રહ્યું

ડૉક્ટર બેન ખૂબ આશાવાદી છે. સારી વાત છે. જો એમના આ પ્રયત્નથી આજના આપણા યુવાનો પગદંડી વાંચતા અને પોતાના સર્જનાત્મક વિચારો વક્ત કરતા થાય તો એનાથી રૂંઝ શું હોઈ શકે? બાકી અત્યારે ફક્ત વડીલો જ મુખ્યત્વે વાંચતા હોય છે. આજનો યુવાન અત્યંત કાબેલ છે એમાં બેમત નથી પણ સમયનો અભાવ અને મોબાઈલના મેસેજો એમને પગદંડી વાંચવા માટે રસ જગાવવા નહીં દે એ પણ એટલું જ ખરું છે. છતાં પ્રયત્ન કરવા જરૂરી છે.

યુવાનોને નિબંધ લખવા માટેનું આવાહન કરવા અંગે શક્ય એટલી વહેલી વિચારણા કરી લઈએ, કદાય જાગૃતિ આવે. અસ્તુ !!

- લિ. વસંત લીલાધર શાહ



આપના માર્ચ, ૨૦૨૧ના અંકમાં માંડવીની સર્જક પ્રતિભા શ્રી નાનાલાલ વસાની જન્મશતાબ્દીનું રેખાચિત્ર વાંચી આ લખાણ કરવા પ્રેરાયો છું.

આવી પ્રતિભાઓ કચ્છી સમાજમાં અનેક હતી અને હાલમાં પણ છે. તેઓની સ્મૃતિ જાળવી રખાય તેવું અનેરું કાર્ય કરવું રહ્યું.

મેં આજથી ૮ વર્ષ પૂર્વે ઉદ્વાડા જઈ પારસીઓના ઇતિહાસ, તવારીખો, રેખાચિત્રો, છબિઓ વગેરેનું આલેખન રસપૂર્વક નિહાળીને પ્રસંગતા અનુભવેલ. મારી સામે આવા મહાન વક્તિઓની યાદી તાજ થઈ.

એપ્રિલ ૨૦૨૧  ૧૫

જો કે જ્ઞાતિએ હું કચ્છી નથી, પરંતુ તેઓના સંગ્રહભર્યા જીવનવૃત્તાંતો વાંચીને તાજ્જુબ થઈ જાઉં છું. ત્યાંના ઉદ્ઘોગો, કેળવણીકાર શ્રી ગોકુલદાસ તેજપાલ જેઓની શાળાઓ મુંબઈમાં સ્થપાયેલ. ત્યાંના ઉદ્ઘોગો, બંદરોનો વિકાસ, પ્રવાસસ્થળ તરીકેની પ્રસિદ્ધિ, જૂના સ્થાપત્યો, હવેલીઓ, મંદિરો, હસ્તકળા કારીગરીનો થોડોઘણો અનુભવ ખરો. મારો વેપાર કચ્છી આભલા કામની, ભરતકામની કારીગરી, ખૂરપી (Mix Copper Metal) Bells, જૂના કોરીના સિક્કાઓ, ચાંદી તથા મેટલ જીવલરીનો, સુડી, ચાકા વિગેરેનો હતો જે આજે પણ ખૂબ પ્રસિદ્ધ છે.

હવે ફરીથી કલ્યાના કરું છું કે ઉદ્વાડાના પારસી સંગ્રહસ્થાન જેવી કોઈ મોટી હવેલી/ઇમારત મળે કે જેમાં ૨૦-૨૫ ઓરડા હોઈ શકે, તો આવા માહિતીસભર સંગ્રહ સ્થાનની રચના શક્ય બને. હવે તો પરદેશીઓ પ્રસિદ્ધ પ્રવાસ સ્થળમાં ૧ સપ્તાહ રણમાં રહેવાનો અનુભવ લેવા આવે છે. ત્યાં આવું સંગ્રહસ્થાન તેઓ માટે જ્ઞાનવર્ધક બને.

મારા મિત્રો હાઉદી બહોરા કચ્છ માંડવીથી ઝાંઝીબાર, કેન્યા, ટાન્જાનિયા, આફિકી મુલકોમાં વસવાટ કરી રહ્યા છે. મારા કચ્છી ભાષા જાણકાર મિત્રો અમેરિકા તથા કેનેડામાં રંભિયા પરિવારનો અંગત પરિચય અને સંબંધો છે.

તો કચ્છી પ્રજાનો ઇતિહાસ, સંગ્રહસ્થાનનું નવેસરથી નિર્માણ તેવી આશા રાખું છું. જોકે ત્યાં ખુલ્લિયમો કરતાં આવું માહિતીસભર સંગ્રહસ્થાન પ્રવાસીઓના આકર્ષણું સ્થાન જરૂરથી બની શકેછે. અનેક શુલ્ષેષ્ણાઓ સાથે.....

લિ. મહેન્દ્ર પ્રા. લોફવિયા
સાંતાકુજ, મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૫૫
વય ૮૫ વર્ષ

‘પુણ્ય પ્રકાશ’ સ્તવન – ટીપામાં મહેરામણા

* ડૉ. ગુલાબ દેટિયા *

ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજે ‘પુણ્ય પ્રકાશ’ સ્તવનની રચના રાંદેર મુકામે ચાતુર્માસમાં વિજયાદશમીના દિવસે ઈ.સ. ૧૯૭૩, વિ. સં. ૧૭૨૮ના કરી હતી. તે વખતે તેઓ ફિલ્મ વર્ષની ઉમરના હતા.

જૈન ધર્મની સારરૂપ વાતો, પાયાના નિયમો, શાસ્ત્રની અધરી વાતો બધાને સંક્ષિપ્તમાં સમજાવી દીધી છે. એક મોટા ગ્રંથને જાણો પેન ડ્રાઈવમાં સમાવી લીધો છે.

પ.પૂ. પ્રદ્યુભસૂરિ મ. સા. લખે છે: ‘પુણ્ય પ્રકાશ સ્તવનમાં વિકાસ સૂત્રની સામગ્રી છે. આ સૂત્રોના પાઠથી દુર્ગાણો ઘટે અને આત્માના ગુણો પ્રગટે; દુઃખ દૂર થાય અને શુભ સન્મુખ આવે. પાપ પાતળું પડે અને પુણ્ય પ્રકાશિત થાય. સરવાળે આત્માનો વિકાસ થાય. આત્માના ઊર્ધ્વકરણ માટે આ પાપોને નિંદવાની, જગતનાં તમામ ઉત્તમ કાર્યોની પ્રશંસા કરવાની અને વિશ્વનાં ઉત્તમ સાર સ્વરૂપ તત્ત્વોના શરણો જવાની પ્રક્રિયા શ્રેષ્ઠ ઉપકારક ઉપાય છે. તેના નિત્ય પાઠથી હળવાશનો અનુભવ થશે. ઉજાસ જણાશે.’

પુણ્ય પ્રકાશ સ્તવન રોજના પાઠ માટે છે. રેડી રેફરન્સ કે રેડી રેકનર છે. કવિએ દસ અધિકારની વાત કરી છે. મુક્તિમાર્ગની આરાધના માટે આ દસ અધિકાર છે.

(૧) અતિચાર આલોઈએ

- (૨) ગુરુની સાક્ષીએ પ્રત ધારણ કરીએ
- (૩) ૮૪ લાખ જીવ યોનિને ખમાવીએ
- (૪) ૧૮ પાપસ્થાનકને વિધિપૂર્વક વોસિરાવીએ
- (૫) ચાર શરણ ભાવનાને નિત્ય અનુસરીએ
- (૬) દુર્લિત આચારની નિંદા કરીએ
- (૭) શુભ કરણીની અનુમોદના કરીએ
- (૮) મનમાં શુભ ભાવના ભાવીએ
- (૯) અવસર આવે આણસર પ્રત આદરીએ
- (૧૦) નવપદ - નમસ્કાર મહામંત્રનો જાપ કરીએ

બક્તિની અંતિમ વેળાએ સ્વજનો આ સ્તવન સંભળાવે છે. તે વખતે શુભ ભાવ જાગે, મનમાં દુષ્કૃત્યોની ક્ષમા ઉદ્ભવે અને નવકારનું સ્મરણ થાય તો ભવ સુધરી જાય. ખરેખર તો પ્રતિદિન આ સૂત્રોનું સ્તવન કરવા જેવું છે. અહીં હળવાશ છે અને મૃત્યુ તો ક્યારેય પણ આવી શકે એમ છે. તેથી આ સ્તવન હથવગું અને હૈયાવગું રાખવા જેવું છે. આ સ્તવનની ભાષા વિશે કહેવું હોય તો, ‘એનો શણગાર એની સાદગી જ રે.’

પ્રથમ અધિકારમાં ઘણી વાતો વિસ્તારથી કરી છે. જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર્ય, તપ અને વિરજ (પવિત્રતા) આ પાંચ આચારની આ ભવે કે પરભવે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તેની આલોચના કરવાની છે.

ગુરુનો વિનય ન કર્યો હોય, જ્ઞાનનાં
ઉપકરણોની આશાતના કરી હોય, જિનવચનમાં
શંકા કરી હોય, સાધુની નિંદા કરી હોય, સાધુના
ધર્મમાં પ્રમાદ કર્યો હોય, શ્રાવકના ધર્મમાં સામાયિક,
પૌષ્ટ કે આઠ પ્રવચનમાતામાં જ્યાણાન પાળી હોય,
બાર ભેટે તપ ન કર્યું હોય.

ત્યાર બાદ એકેન્દ્રિયથી પંચેન્દ્રિય સુધીની હિંસા
કરી હોય તે માટે ક્ષમા માગવાની વાત છે. સમયસુંદર
રચિત ‘પચાવતીની આરાધના’ સ્તવનની અહીં
યાદ આવે છે. જીવ હિંસાથી બચવા અહીં વિગતવાર
યાદી આપી છે.

બીજા અધિકારમાં પાંચ મહાત્રત અથવા શ્રાવક-
જીવનમાં બાર પ્રત આદરવાની યાદી આપી છે.

ગીજા અધિકારમાં લખે છે : મન શુદ્ધ કરીને
૮૪ લાખ જીવ યોનિ સાથે ખમતખામણાં કરવાના
છે. કોઈ પ્રત્યે રોષ નથી રાખવાનો, સૌને મિત્ર
સમજવાના છે.

ચોથા અધિકારમાં મૃષાવાદ, ચોરી, મોહ, મૈથુન,
કોધ, માન, માયા, તૃષ્ણા, નિંદા, કલહ, આળ,
રતિ-અરતિ વોસિરાવી દેવાની ટૂકમાં વાત છે.

પાંચમાં અધિકારમાં ચાર શરણાની વાત છે.
જન્મ, જરા અને મરણ નક્કી છે, સંસાર અસાર છે.
કર્યાં કર્મ ભોગવવાનાં છે. પરની આશા છોડવાની
વાત છે.

છણી અધિકારમાં લખે છે:
ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાં એ,
ઘરંટી હળ હથિયાર તો,
ભવભવ મેલી મૂકિયાં એ,
કરતાં જીવ સંહાર તો.

પાપનાં સાધનો કઈ રીતે કર્મ બંધાવતાં રહે છે
તેની વાત છે, તેથી કહે છે,
આ ભવ પરભવ જે કર્યા એ,
એમ અધિકરણ અનેક તો;
ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસિરાવીએ એ,
આણી હદ્યે વિવેક તો.

પોતનાં દુષ્કૃત્યોની નિંદા કરી પાપનો પરિહાર
કરી શિવગતિની આરાધના કરવાની અહીં
સલાહ છે.

સાતમા અધિકારમાં ઉલ્લાસની વાત છે. કવિ
કહે છે: ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ,
દાન શ્રિયળ તપ ભાવથી, ટાજ્યાં દુષ્કૃત કર્મ.
પરિક્રમણાં સુપેરે કર્યા, દીધાં અનુક્રમાદાન. માત્ર
પ્રતિક્રમણ નહીં, પણ સુપેરે, સારી રીતે પ્રતિક્રમણ
કરવાનાં છે. ધર્મ કાજ અનુમોદીએ. ધર્મનાં કાર્યાની
અનુમોદના કરવાનું સૂચન છે.

ભાવનું મહત્વ આઠમાં અધિકારમાં છે. ‘ભાવ
ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ, સમતા ભાવે
ભાવીએ, એ આતમ રામ.’ હવે મહત્વની વાત આવે
છે:

સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય,
કર્મ આપ જે આચર્યાં, ભોગવીએ સોય.
સમતા વિષા જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનું કામ;
છાટ ઉપર તે લીંપણું, જિમ ઝાંખર ચિત્રામ.
ભાવ ભલી પરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર.

કેવી સરળ, સહજ મર્મગામી વાણી છે. વાંચતાં
ધન્ય થઈ જઈએ.

જીવનમાં બધા પ્રકારે, બધાં કેતે ધર્મારાધના
કરતાં કરતાં કવિ લેખે છે, ‘હવે અવસર જાણી,

કરી સંલેખન સાર, અણાસણ આદરીએ, પચ્યકુખી
ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી, છાંડી મમતા અંગ,
એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ.'

અનશન માટે, સંલેખના માટે યોગ્ય સમય,
અવસર આવે ત્યારે ચારે પ્રકારના આહારનો ત્યાગ
કરી, લોલુપતા સર્વ પ્રકારે છોડી અને મમતાને છોડી
જ્યારે આત્મા સમતાના જ્ઞાનતરંગમાં રમવા લાગે
છે તેની વાત નવમા અધિકારમાં છે.

છેલ્લે શિખરરૂપ વાત કરતાં કવિ લખે છે, દશમે
અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર, મનથી નવિ મૂકો,
શિવસુખ ફલ સહકાર; એહ જપતાં જાયે, દુર્ગતિ
દોષ વિકાર, સુપરે એ સમરો, ચૌદ પૂરવનો સાર.
નવકાર પરમસુખનું ફળ આપનાર આંબાના ઝાડ
જેવો છે.

કવિ છેલ્લે મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિ કરતાં લખે
છે : ભવ ભવે વિનય તુમારડો એ, ભાવ ભક્તિ
તુમ પાય તો; દેવ દ્યા કરી દીજાએ, બોધિબીજ
સુપસાય તો.

શ્રી વીર જિનવર ચરણ થુણાતાં, અધિક મન
ઉલ્લટ થથો. નિર્જરા હેતે સત્વન રચ્યું નામે પુણ્ય
પ્રકાશ એ.

કવિએ કવિત્વશક્તિને પ્રાધાન્ય નથી આપ્યું.
ભાષા સરળ છે. થોડાંક નામોનો ઉલ્લેખ છે, વિસ્તાર
કયાં નથી. આદરવા જેવું શું છે અને છોડવા જેવું શું
છે, તેની સીધી વાતો છે. શ્રેષ્ઠ જીવન જીવવાનો
સંદેશો છે.

યાદ રાખવા જેવી અથવા એમ કહો કે યાદ રહી
જાય એવી પંક્તિઓ આ રહી :

- પરિગણી મમતા કરીજ, ભવે ભવે મેલી આથ

જે જિહાં તે તિહાં રહ્યું છે, કોઈ ન આવે સાથ.
(આથ : અર્થ પૂજુ - થાપણ)

- કપટ હેતુ કિરિયા કરીજ, કીધા આપ વખાણ રે.
- કોઈ શું રોષ ન રાખ તો, સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો
કોઈ ન જાણો શત્રુ તો, રાગ દ્વેષ એમ પરિહરો
ખમીએ ને ખમાવીએ એહી જ ધર્મનો સાર તો
- ધર્મ કાજ અનુમોદીએ, એમ વારોવાર
- સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય
કર્મ આપ જે આચર્યા, ભોગવીએ સોય.
- સિદ્ધારથરાય કુળતિલો એ, ત્રિશલા માત મહારતો;
અવનિ તથે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકાર તો
- કરમ અલુંજણ આકરા એ, જન્મ મરણ જંજાલ તો
હું દ્ધું એહથી ઉભગો એ, છોડાવ દેવ દ્યાળ તો
- આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઢા દુઃખ દંદોલ
તો.
તુંધ્યો જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટ્યાં પુણ્ય કલ્લોલ
તો.

જિનવચન સરળ હોય, સર્વકાલીન હોય, એમાં
આર્જરતા હોય, આપણા જેવા બાળજીવો માટે
ટૂકમાં, સીધી વાતમાં કવિએ મુખ્ય વાતો દર્શાવી
છે. ટીપામાં મહેરામણ દેખાડ્યો છે.

‘પુણ્ય પ્રકાશ’ માં કહેલી વાતો માટે ભાવ વધે
તો ભવ ઘટે એ નક્કી છે.

‘પુણ્ય પ્રકાશ’ સત્વનમાં વચનો સમ્યકુ રીતે
જાણીએ અને સમ્યકુ રીતે જીવનમાં પ્રયોજાએ તો
જીવન જરૂર જળાંહળાં થઈ શકે છે.

વર્લ્ડ સ્લીપ દે (WORD SLEEP DAY)

ડૉ. મહિલાલ ગડા સિનિયર મનોચિકિત્સક

ડૉ. દીપી શાહ (ગડા) મનોચિકિત્સક તથા બાળ મનોચિકિત્સક



વર્લ્ડ સ્લીપ દે - વિશ્વ નિદ્રા દિવસ - ૨૦૦૮થી
માર્ચ મહિનામાં મનાય છે. વર્લ્ડ સ્લીપ સોસાયટીની
વર્લ્ડ સ્લીપ કમિટી તરફથી જાગ્રત્તક વિશ્વ નિદ્રા દિવસ
મનાય છે. વિશ્વ નિદ્રા દિવસના દિવસે સ્ફૂર્તિદાયક
તથા સ્વાસ્થ્યમય ઊંઘ માટે જાહેર જનતાને જાણકારી
તથા ઊંઘની સમસ્યાઓને લીધે થતી વૈદ્યકીય તથા
સામાજિક તકલીફો વિષે વૈજ્ઞાનિક જાણકારી અપાય
છે તથા ઊંઘની સમસ્યાઓનું નિરાકરણ લાવવાના
વૈજ્ઞાનિક ઉપાયો પર ચર્ચા કરવામાં આવે છે.
૨૦૦૮થી દર વર્ષે નવું સૂત્ર પણ આપવામાં
આવે છે.

૨૦૨૧માં ૧૮ માર્ચ, શુક્રવારના દિવસે વિશ્વ નિદ્રા
દિવસ મનાવવામાં આવશે. ૨૦૨૧નું સૂત્ર છે
“નિયમિત ઊંઘ, સ્વાસ્થ્યમય ભવિષ્ય” (Regular
Sleep, Healthy Future).

ઊંઘ:-

ઊંઘ એ કુદરતી રીતે થતી પ્રક્રિયા છે. સંપૂર્ણ
જાગૃત અવસ્થા તથા બેશુદ્ધ અવસ્થાની વચ્ચેની
અવસ્થા એટલે ઊંઘ. જેમાં માનસિક તથા શારીરિક
ચેતના અલગ જ હોય છે. મનુષ્યની બ્રાચ પરિબળો
સાથેની પ્રતિક્રિયા લગભગ બંધ થઈ જાય છે. સ્વૈચ્છિક
સ્નાયુઓ ઢીલા પડે છે, હલનચલન બંધ થાય છે.
શારીરિક કાર્યો (શાસોશાસની ગતિ, હદયના
ધબકારા વગેરે) ધીમાં પડે છે.

વ્યક્તિ જાગૃત અવસ્થામાં પોતાની મેળે આવે છે.

ઊંઘનું મહત્વ :

મનુષ્ય પોતાની જિંદગીનો ત્રીજો ભાગ ઊંઘમાં
ગાળે છે. પૌષ્ટિક ખોરાક તથા પ્રવાહી (પાણી)ની
જેમ ઊંઘ-સારી ઊંઘ આપણા રોજિંદા જીવનનો એક
મહત્વનો હિસ્સો છે. માણસ હોય કે પ્રાણી હોય,
ઊંઘ લીધા વગર રહી શકતાં નથી.

ઊંઘ બ્રેઇનના કોષો-ન્યુરોન-માટે મહત્વનો
ખોરાક છે. જાગૃત અવસ્થા દરમિયાન ન્યુરોનમાં
ઉત્પન્ન થયેલો કચરો (Toxins) ઊંઘ દરમિયાન સાફ
થાય છે. ન્યુરોન પોતાની શક્તિ પાછી મેળવે છે
એટલે જાગૃત અવસ્થામાં ન્યુરોન વ્યવસ્થિત રીતે
પોતાનું કાર્ય કરી શકે છે.

ઊંઘની અસર હદય, ફેફસાંનાં કાર્યો,
રોગપ્રતિકારક શક્તિ, મૂડ વગેરે પર અસર થાય
છે. ઊંઘ સંશોધન દ્વારા જાણવા મળ્યું છે કે ઊંઘની
સમસ્યાઓ, અનિદ્રાને લીધે શારીરિક બીમારીઓ
બલદ્રોગ, ડાયબિટીસ, સ્થૂળતા, માનસિક
બીમારીઓ પર નકારાત્મક અસર થાય છે.

ઊંઘ માટેના બ્રેઇનમાં આવેલ શારીરિક અવયવો :
બ્રેઇનમાં આવેલ લિબિક સિસ્ટમના અવયવો જાગૃત
અવસ્થા તથા ઊંઘની અવસ્થાને નિયંત્રિત કરે છે.

હાઈપોથેલામસ: બ્રેઇનના મધ્ય ભાગના ઊડાણમાં આવેલ આ અવયવ જાગૃત તથા ઊંઘની અવસ્થાને નિયંત્રિત કરે છે.

સુપ્રાકાઈસ્મેટિક ન્યુક્લિયસ (Suprachiasmatic nucleus SCN) નું આંખના સ્પેશિયલ ન્યુરોન જોડે સીધું જોડાણ છે જેથી અજવાળાની માહિતી એક સેકન્ડના દસમા ભાગમાં મળે છે.

બ્રેઇન સ્ટેમ : બ્રેઇનના નીચેના ભાગમાં આવેલ બ્રેઇન સ્ટેમ હાઈપોથેલામસ જોડે સતત સંપર્કમાં રહે છે. બ્રેઇન સ્ટેમ ગાબા (GABA) નામનું ન્યુરોટ્રાન્સમિટર્સ બનાવે છે જે ની અસર હાઈપોથેલામસના ન્યુરોન પર થાય છે અને ઊંઘ આવવામાં મદદ કરે છે.

થેલામસ: બ્રેઇનના મધ્ય ભાગમાં આવેલ થેલામસ બહારના વાતાવરણના સંદેશાઓ બ્રેઇનને પહોંચાડે છે. ઊંઘ દરમિયાન થેલામસની પ્રક્રિય ખૂબ જ ધીમી થઈ છે એટલે વાતાવરણના સંદેશાઓ બ્રેઇનના લગભગ મળતા બંધ થાય છે તથા ઊંઘમાં ખલેલ પડતી નથી.

પીનીઅલ ગ્રંથિ : બ્રેઇનના બે ભાગની વચ્ચે પીનીઅલ ગ્રંથિ આવેલ છે જેને સુપ્રાકાઈસ્મેટિક ન્યુરોન (SCN) તરફથી નિયમિત સંદેશાઓ મળે છે. અંધારું થતાં મેલેટોનિન નામનું ન્યુરોટ્રાન્સમિટર્સનું પ્રમાણ વધે છે જે ઊંઘ આવવા માટે અત્યંત જરૂરી છે.

ઉપરોક્ત શારીરિક અવયવોની રચના તથા કાર્યો પરથી જાણી શકાશે કે ઊંઘની પ્રક્રિયા એક અલગ પ્રકારની પ્રક્રિયા છે જેમાં બ્રેઇનના અલગ

અલગ અવયવો તથા અલગ અલગ ન્યુરોટ્રાન્સમિટર્સ ભાગ લે છે. આ અવયવો વચ્ચેના સંદેશાની આપ લે (જે સેકન્ડના દસમા ભાગમાં પૂરી થાય છે) પર સારી ઊંઘ નિર્ભર કરે છે.

ઊંઘના તબક્કાઓ :

બ્રેઇન વેવ તથા ન્યુરોન પ્રક્રિયા પરથી ઊંઘના તબક્કાઓનું વર્ગીકરણ કરાયેલ છે. રેપીડ આઈ મુવમેન્ટ સ્લીપ (REM) અને નોન-રેપીડ આઈ મુવમેન્ટ સ્લીપ (NREM) જેવી રીતે હૃદયનો કાર્ડિયોગ્રામ (ECG) છાતી પર વાયર લગાવીને લેવાય છે એવી રીતે બ્રેઇન વેવ માથા પર વાયર લગાવીને ઈલેક્ટ્રો એન્સેસ્ફ્લોગ્રામ (EEG) લેવાય છે તથા એના પરથી બ્રેઇન વેવની ઊડાણમાં સ્ટડી કરાય છે.

રાત્રિની નોર્મલ ઊંઘમાં વ્યક્તિ આર.ઈ.એમ. (REM) તથા એન.આર.ઈ.એમ. (NREM) ના તબક્કમાંથી ઘણી વખત પસાર થાય છે.

સ્ટેજ - ૧ NREM - ૧ :

જાગૃત અવસ્થામાંથી ઊંઘમાં જવાની પ્રક્રિયા બ્રેઇનમાં થાય છે. હૃદયના ધબકારા, શાસોશાસની ગતિ, આંખોની હલનચલન ધીમેધીમે ઓછાં થતાં જાય છે. સ્વૈચ્છિક સ્નાયુઓમાં ઢીલાપણું (Relax) આવે છે. બ્રેઇનમાં જાગૃત અવસ્થાના આલ્ફા વેવ ધીમેધીમે ઓછા થાય છે. થીટા વેવ વધે છે.

સ્ટેજ - ૨ NREM - ૨ :

હલકી ઊંઘ (સ્ટેજ-૧)માંથી ઊરી ઊંઘમાં જવાનો વચ્ચેનો સ્ટેજ છો. હૃદયના ધબકારા, શાસોશાસની ગતિ વધારે ધીમી થાય છે. આંખોની હલનચલન લગભગ બંધ થાય છે. સ્વૈચ્છિક સ્નાયુઓ ઢીલા થાય

છે. શરીરનું ઉણ્ણતામાન ઓછું થાય છે. ઈલ્જ (EEG)માં સ્લીપ સ્પીન્ડલ તથા કોમ્પ્લેક્શ જોવા મળે છે.

સ્ટેજ - ૩ NREM - 3 :

ઉડી ઊંઘનો આ તબક્કો છે. આ તબક્કાને લીધે સવારના ઊંઘમાંથી ઉઠીએ ત્યારે સ્કૂર્ટિ વર્તાય છે. રાત્રિની ઊંઘની શરૂઆતના સમયમાં આ તબક્કો રાત્રિના અન્ય ભાગના તબક્કા કરતો લાંબો હોય છે. આ તબક્કામાં હૃદયના ધબકારા તથા શાસોશાસ સૌથી ધીમા હોય છે. સ્નાયુઓ એકદમ ઢીલા હોય છે તથા વ્યક્તિને આ તબક્કામાંથી ઉઠાડવું અધરું છે. આ તબક્કામાં બ્રેઇન વેવ ધીમા હોય છે. થીટા તથા ડેલટા વેવ (આફાને બદલે) જોવા મળે છે.

આર.ઈ.એમ. (REM Sleep)

શરૂઆતની ઊંઘના ૬૦ મિનિટ બાદ આર.ઈ.એમ. ઊંઘનો તબક્કો શરૂ થાય છે. આંખોની કિક્કોઓ એક બાજુથી બિજી બાજુ (જમણોથી ડાબે તથા ડાબેથી જમણી બાજુ) (Rapid Eye Movement) હળનચલન કરે છે. આના પરથી આ તબક્કાનું નામ પડેલ છે. શાસોશાસની ગતિ વધે છે તથા હૃદયના ધબકારા, બ્લડપ્રેસર વધીને જાગૂત અવસ્થા જેટલું થાય છે.

આ તબક્કામાં સપનાં આવે છે. સ્નાયુઓ એકદમ ઢીલા હોવાથી વ્યક્તિ હાથ તથા પગ હલાવી શકતી નથી એટલે વ્યક્તિ સપનાં પ્રમાણો ચાલી શકતો નથી (Temporary Paralysis).

સામાન્ય રીતે કેટલી ઊંઘ જરૂરી છે ?

ઉંઘની પ્રક્રિયા તથા ગુણવત્તા ઉંમર પ્રમાણો બદલાય છે.

સામાન્ય રીતે ઊંઘ કેટલા કલાક હોવી જોઈએ એની કોઈ ચોક્કસ માગ્રા નથી તથા ચોક્કસ કલાક નથી. નવજાત શિશુ ૧૬ થી ૧૮ કલાક ઊંઘ કરે છે જે બ્રેઇનના વિકાસ માટે મહત્વનું છે. વિદ્યાર્થીઓ તથા કિશોરો સામાન્ય રીતે ૮.૩૦ કલાક ઊંઘ લે છે. પુષ્ટ વયના માણસોને ૮.૦૦ થી ૮.૦૦ કલાક ઊંઘ જરૂરી છે. ૬૦ વર્ષ બાદ રાતની ઊંઘ ઓછી થાય છે. રાત્રે ઊંઘ ઘણી વખત ઉડી જાય છે. મોટા ભાગના સિનિયર સિટીઝન શારીરિક બીમારીઓ માટે દવાઓ લેતા હોય છે જેની અસર ઊંઘની ગુણવત્તા પર થાય છે.

સપનાં (Dreams) :

વૈજ્ઞાનિક સંશોધનો પ્રમાણો સપનાં દરેક વ્યક્તિને આવે છે. દરેક નાર્મલ વ્યક્તિને રાતની ઊંઘનો બે કલાક જેટલો સમય સપનાં આવે છે. મહત્વનું એ છે કે કોઈકને યાદ રહે છે. મોટા ભાગના લોકોને યાદ રહેતાં નથી.

દિવસ દરમ્યાન થયેલા પ્રસંગો તથા એ પ્રસંગ સાથે જોડાયેલી લાગણી વિષે સપનાં આવે છે. માનસિક સ્ટ્રેસથી પદાતી વ્યક્તિને ડરાવના સપનાં આવે છે.

સપનાં આર.ઈ.એમ. સ્ટેજના (REM sleep) તબક્કામાં આવે છે. પરોદ્ધિયે આવેલાં સપનાં ઘણી વખત યાદ રહે છે. આર.ઈ.એમ. સ્ટેજના તબક્કામાં વ્યક્તિને ઉઠાડવામાં આવે તો ઉડાણમાં સપનાંનું વર્ણન કરી શકે છે એવું સંશોધનમાં પુરવાર કરેલ છે.

હવે પછીના લેખમાં સ્લીપ હાઇજન (Sleep Hygiene) તથા ઊંઘની સમસ્યાઓ વિષેની વૈજ્ઞાનિક જાણકારી મેળવશું.

(કમશઃ)

COVID-19 and heart attack.

DR. ANKEET R. DEDHIA

The COVID-19 outbreak is indeed one of the greatest medical challenges in decades. The virus has spread beyond geographic regions, leading to a pandemic mainly due to its characteristics such as ability to get transmitted even during the asymptomatic phase. While COVID-19 primarily affects the lungs, causing interstitial pneumonitis and severe acute respiratory distress syndrome (ARDS), it also affects multiple organs, particularly the cardiovascular system. As age increases, the risk of severe infection also increases. Comorbid conditions like hypertension, diabetes, cardiovascular disease, chronic pulmonary disease increase the risk of severe infection.

Accumulated evidence suggests that cardiac involvement is common, particularly in a patient hospitalized with COVID-19 disease. Individuals with pre-existing cardiovascular disease (CVD) and cardiovascular risk factors are more vulnerable to COVID-19. This infection can further worsen the underlying cardiac ailment and also result in complications. The fear of getting infected by the virus has led to prolonged periods of staying at home. Besides this, sedentary lifestyle, changes in diet and lack of exercise has also worsened pre-existing cardiovascular conditions across all age groups. Thus, patients with comorbidities who have developed

COVID-19 could end up with cardiac emergencies with high mortality. Availing cardiovascular services by going to hospitals has also decreased during the pandemic time which has also impacted cardiac health of many patients. COVID-related myocarditis, or inflammation of the heart muscle, is the condition that is causing growing concern. Myocarditis can cause significant heart damage and rarely sudden cardiac death if it's left untreated. Depending on the vital signs, laboratory data, and pre-existing risk factors, patients with severe disease usually would require oxygen support therapy that requires hospitalization and close monitoring for their clinical condition. Patients who present with severe symptoms can develop ARDS that would lead to respiratory failure and may need ventilation support.

Be alert.

Not all people may display symptoms of cardiac issues. Whether a person is infected with COVID-19 or not, people need to be aware of any new chest pain, breathing trouble and shortness of breath. Development of chest pain on moving or doing any activity, shortness of breath, or even irregular heartbeats could be warning signs of a cardiac arrest. Consult your health care center immediately and get an evaluation done.

Stroke care in the COVID-19 pandemic

The COVID-19 pandemic has become a big challenge to global health care. When it comes to stroke patients, the pandemic has largely impacted the life of patients with a stroke. This has also led to a rise in mortality rate. Another important point to be considered is the delay in reaching hospitals or care centers in the event of a stroke which has led to a significant amount of collateral damage. Stroke is a serious comorbidity that affects the brain. During the ongoing pandemic, it has almost become a global health crisis. Strokes in patients with COVID-19 may be due to usual causes such as atherosclerosis, hypertension, and atrial fibrillation.

Stroke patients need timely therapy and treatment. The pandemic has had a direct impact on the health of people and due to fear of the viral infection, access to hospitals has also got affected to a significant extent. This has also prevented patients who have had a stroke from receiving the normal rehabilitation therapy usually recommended in stroke patients.

Management of stroke patients during COVID-19

Assessing the extent of the stroke and minimising delays in care is extremely vital in the management of a stroke patient. In case the patient has been diagnosed of a COVID-19 infection, the screening process during this further adds to delays in the

treatment of a stroke patient. Thus, stroke management becomes very challenging during the pandemic. Also, in the hospitals, stroke patients with COVID-19 infection will have to undergo treatment in the assigned hospitals for COVID-19 treatment. This also may become a hindrance in the treatment of the stroke patient. Infrastructure within the hospital needs to be in place, appropriate monitoring of the patient and healthcare team needs to be more vigilant in these cases. Though the management principles of stroke remain the same, on a case to case basis, the treatment might differ. Severity of the infection will largely determine the treatment as well.

The need for physiotherapy and rehabilitation is known in stroke patients. The pandemic and its restrictions can result in poor access for patients to these facilities and care centers. Due to this, recovery of the stroke patient can take longer time. Specific modalities need to be worked out so that the stroke patients can have easy access to these centers. Research shows that if there is immobility for a longer period of time in stroke patients, the chances of functional decline are higher. One can also consider home-based mobility training with physical therapists so that efficiency increases in patients with stroke in COVID-19 times.

Due to advances in therapy for

stroke, a lot of steps have been taken to reduce the time of management from the onset of the stroke to receiving treatment. However, during the pandemic times, people have been restricted from moving outside in order to reduce the risk of getting infected and also to reduce the spread of the viral infection. To add to this, delays in ambulance reaching the patient due to the pandemic

restrictions has also led to delays in receiving treatment.

Stroke still is a medical emergency and needs urgent care even in the midst of the COVID-19 outbreak. Patients and their family members can resort to telemedicine in order to minimize the exposure of healthcare personnel in case COVID-19 infection is suspected.

LIVE HEALTHY. STAY YOUNG AT HEART

The importance of taking care of your most precious and vital organ. Your heart.

Even more in COVID-19 times. Live a heart-healthy lifestyle.

The link between COVID-19 and cardiovascular diseases

Cardiovascular diseases are one of the leading causes of human death irrespective of age and region. A high rate of morbidity, mortality and disability is associated with cardiovascular diseases. Preventive strategies which include a healthy diet and lifestyle can help combat cardiovascular diseases in a big way. The COVID-19 pandemic has posed an unprecedented challenge to the healthcare sector. High rates of infection and ability to transmit even in asymptomatic phase have become serious issues which has resulted in the infection reaching the level of a pandemic. COVID-19 is primarily a respiratory illness. But it can cause

inflammation of the blood vessels and the heart muscle. Thus, people with comorbid conditions and underlying heart ailments are at a much higher risk for infection and ultimately a negative impact on their cardiovascular health.

As the pandemic continues to grow and evolve, a key aspect is that one needs to know how they can keep themselves and their family members safe, particularly for high-risk individuals. Having comorbid conditions like diabetes, smoking can increase this risk. So, keeping your heart strong by following a lifestyle during the pandemic is imperative. So, it becomes a prime requirement to follow a lifestyle that makes our "Heartstrong". Due to the new normal of social distancing and

remote working, people are confined to their homes for longer periods of time, the fear of getting infected has made us postpone or cancel regular health check-ups too. Lack of exercise and self-isolation further adds to the problem and decrease in immunity worsens the chronic illnesses. In these challenging times, maintaining your heart health, monitoring your blood pressure and staying fit matters a lot.

Consider a few steps given below that can help you maintain your heart health and prevent cardiovascular ailments.

Follow a routine. Giving a structure to your day with appropriate timing is a great help. Even if you're spending more time at home, it's important that you follow your daily routine. Get adequate amount of sleep, eat balanced and healthy meals at the right time, do your daily routine tasks and take your medications in time as prescribed by your doctor.

Stay connected. Maintaining your emotional health and a happy mental status is even more necessary in these tough times. Stay connected with family and friends over the phone. It helps in elevating your mood and also makes a big difference to your emotional well-being.

Consume heart-healthy foods. Make sure to select heart healthy foods. Avoid foods with high sodium or saturated fats. Consult your doctor for a heart healthy diet.

Keep yourself physically active. It's

important to keep your body moving. Take frequent breaks from sitting to improve circulation, stretch your legs by walking outdoors, follow a normal fitness routine.

Understand your body. Every person has a unique body. Only you know your body the best. So keep monitoring your body and if you notice any changes in your health, consult your doctor.

Schedule a telephonic or online consultation with your doctor.

To keep patients safe during the ongoing pandemic, telemedicine may suit to take care of their needs.

Also follow the special precautions needed to avoid exposure to COVID-19.

Wear a mask.

Avoid touching your face.

Wash your hands with soap often. Wash for at least 20 seconds, and pay special attention to the back of your hands, finger creases and thumbs.

Follow the guidelines of social distancing. This includes staying home and maintaining a 6-foot distance from you and others while in public.

Practice healthy habits.

Take care of your heart. Don't let it fall apart. Eat healthy and stay healthy, even in these challenging times of the pandemic. A healthy heart and a healthy cardiovascular health is the key to good living.

COVID-19 and heart failure: The connection

The COVID-19 pandemic has been an unprecedented challenge to healthcare and to humanity. It has also resulted in a considerable morbidity and mortality. Data reflects that 20% or more of COVID-19 patients have comorbid cardiovascular disease and the chance of these patients developing life-threatening complications is high. This risk is higher in patients with heart failure as they are older and also have many comorbidities. COVID-19 can also cause injury to the myocardium and can further worsen heart failure. In patients with pre-existing cardiac disease, heart failure may be common in the course of COVID-19 infection. Moreover, heart failure patients are at an increased risk as they have low immunity, they are old and fragile and unable to cope with severe infections.

Even as the COVID-19 restrictions are easing out and people have started moving outside their homes keeping in mind the restrictions of social distancing, it is important to remember that patients with heart disease are still at risk.

Caring for HF patients while minimizing the risk of COVID-19 infection

Due to the norms of social distancing, and due to the fear of getting infected by the virus, patients have reduced visits to the hospital. In order to ensure that heart failure patients get their much-needed attention and treatment, virtual visits can be planned. Although full physical examination cannot be conducted through virtual visits, it is

feasible to inspect for signs that indicate worsening of heart failure.

Be alert on any changes in your health status

Always be alert and aware of any changes that you may observe in your health status. Fix up an appointment with your specialist and if a personal visit is not feasible, then ensure that you take help of virtual calling or a video call.

Keep a track on your symptoms

A key aspect of heart failure is that you need to manage your symptoms. In case you see any changes, report to your doctor on priority. It can also be monitored by telemedicine.

Follow your routine of activities

Every day, ensure that you maintain your routine of physical activity, consume a heart healthy diet and take your medications as prescribed. Maintain your weight and keep a watch on any swelling in your legs. Monitor symptoms of shortness of breath and chest pain. Observe if you are able to sleep well.

In the times of the ongoing pandemic, taking care of yourself for heart failure patients is crucial. Visit to hospitals might pose a big risk of infections for patients. Adherence to medications and low-salt diet can make a big difference. Pay attention to changes in symptoms, alert your family members, and consult your doctor. Making changes in lifestyle can also help in improving your heart health.

STRIKE THE RIGHT BALANCE FOR A HEALTHY LIVING

Hypertension in times of COVID-19

Hypertension (or HTN) or high blood pressure is defined as abnormally high arterial blood pressure. It is also termed as a ‘silent killer’ as very rarely any symptom can be seen in its early stages until a severe medical crisis takes place like heart attack, stroke, or chronic kidney disease. While majority of patients with hypertension remain asymptomatic, some people with HTN report headaches, lightheadedness, vertigo, altered vision, or fainting episodes. The increasing incidence of chronic diseases can be attributed to rapid urbanization, increasing elderly population, mechanization, sedentary life, and dietary changes. All these combined together act as risk factors which become a reason for several chronic diseases.

The coronavirus pandemic will be etched in history. The pandemic has brought huge changes in the social and economic lives of many. The way healthcare is being delivered has also changed in a big way. The new normal of social distancing and remote working has made us do lot of changes in our lifestyle and day to day functioning. As we get used to the new “normal”, we must not forget that other chronic illnesses are still there and we need to

take care of those. They cannot be forgotten. And hypertension is one such condition. If it is left untreated, it can lead to severe consequences. Reports indicate that people with uncontrolled or untreated high blood pressure may be at risk of getting ill with COVID-19. They are also at a higher risk of complications from COVID-19. Managing hypertension amid the coronavirus pandemic is very important. Due to the fear of getting infected by the virus, patients with chronic illnesses have deferred or postponed their routine health check-ups. But this move could have an impact on their health.

Monitoring blood pressure at home
During the pandemic times, technology has come at the forefront when it comes to healthcare. Consulting your doctor online eliminates the risk of infection and one can also manage their illness. Besides monitoring your BP at home using the digital BP monitor can also help you to keep a track of your blood pressure. Ensure that you follow the hypertension management plan given by your doctor. Making changes in your lifestyle and taking your medications as prescribed can go a long way in managing your high blood pressure.

Here are a few steps you can consider to ensure a healthy living with hypertension :

- Heart-healthy foods – a way of life. Consider the Dietary Approaches to Stop Hypertension (DASH) diet, which focuses on fruits, vegetables, whole grains, poultry, fish and low-fat dairy foods.
- Ensure that you decrease the salt in your diet. Consult your doctor for how much salt intake in a day should be good for you.
- Manage your weight. If you are having an excess weight, considering losing it. Losing even a little weight can reduce your blood pressure.
- Stay active. Follow an exercise routine. It helps lower blood pressure and helps with stress and weight loss too.
- Manage your stress. Try coping mechanisms to keep your stress levels under check. Involve yourself in activities that you enjoy. Deep breathing and meditation also help to keep stress levels low.
- Avoid too much alcohol. It can raise blood pressure. Also quit smoking.

Big journeys begin with small steps. Take small steps to keep your hypertension under control. Live a healthy and happier life.

Managing Your Blood pressure: Even more Important during COVID-19

Hypertension is the most important risk factor for chronic disease burden across the world. Indians are more prone to hypertension and heart disorders, and are affected at a younger age than the Europeans. A recent study from an Indian state reported that overall, approximately 43% of the adults aged 30 years or above suffer from high blood pressure.

Currently, when India has become the fourth worst hit country by COVID-19 across the globe, every Indian has to take control of their health. There have

been reports of increased risk of COVID-19 complications in individuals with comorbidities and hypertension is one of them. It is important that you understand various risk factors and measures to control high blood pressure.

- Reasons for increased risk of with hypertension
- Risk factors for High Blood pressure
 - Age
 - Salt intake

- Obesity and overweight
 - Poor dietary habits
 - History of diabetes
 - Alcohol consumption and Tobacco use
 - Stress
 - Dyslipidemia
 - Lifestyle changes
- **What can be the specific risk factors for uncontrolled hypertension during lockdown?**
- Sedentary lifestyle
 - Lack of exercise
 - Unhealthy eating
- Stress due to pandemic situation
 - Weight gain
 - Inhibition towards medications
 - Irregular follow ups
- **Key steps to have a healthy Blood pressure during COVID-19**
- Be physically active and exercise
 - Mind your eating behavior
 - Relieve stress
 - Manage your diabetes
 - Be regular with your medications
 - Consult your doctor for alternative modes of consultation

મુલચંદ લાલજી એન્ડ ક્યુ.

MULCHAND LALJI & CO.

Importers & Wholesale Dealers in:
**One Side Coated Paper, Wet Strength Paper, Mettalized Paper,
 Glassine Paper, CCK Paper**

Admn. Office : 229/231, Perin Nariman (Bazar Gate) Street, 1st Flr, Fort, Mumbai-400 001.

Phone: (+91-22) 2261 7273 • 2261 7878 • 2261 7299 • Fax: 2261 1207

Email : info@mulchandlalji.co • Mobile : +91 98201 27299

Shop & Reg. Office : 202/203, Bora Bazar Street, Near Jain Temple, Fort, Mumbai-400 001.

‘હું એ કવિતા લખી શક્યો નહીં’

લીલાધર ગડા

માનસી મંદબુદ્ધિની દીકરીઓની નિવાસી તાલીમ શાળાના ઉનાળું વેંકેશનને હજુ સવા મહિનાની વાર હતી અને લોકડાઉન જાહેર થયું. માનસી સંસ્થા બિદડા ગામથી એક કિલોમીટર છેટે લીમડાવાડીમાં છે. ગામની વધતી-ઘટતી ચહેર-પહલનો અંદાજ કે અસર માનસીમાં વર્તાય નહીં. માનસીની દીકરીઓ કોરોના મહામારી વિશે તદ્દન અજાણ અને માનસિક તણાવથી બિલકુલ મુક્ત હતી. કાશ! આવું તણાવમુક્ત જીવન આપણને સૌને મળે. માનસીનો પોણા ભાગનો સ્ટાફ ગુજરાત આદિવાસી વિસ્તાર છોટા ઉદ્દેપુર જિલ્લાનો છે, જે એપ્રિલ આખરમાં વેંકેશન પડતાં વતન જવાનો હતો. લોકડાઉન જાહેર થતાં સ્ટાફના દરેક જણને ઘરેથી ફોન આવવા લાગ્યા કે વતન જલદી પાછા ફરો દરરોજ ત્યાં ખોટા સમાચાર મળે કે કચ્છથી કવાંટ, બોડેલી, નસવાડી, છોટા ઉદ્દેપુર સ્થળે બસો આવવા લાગ્યી છે અને આ અફવાના આધારે ફરી ફોન આવે અને આ આધાર વગરની વાતોથી કર્મચારી બહેનો વધારે પરેશાન થતી હતી અને અમે પણ મુંઝાઈ જતા હતા. માનસીની સતર દીકરીઓ હજુ સંસ્થામાં હતી અને તેઓ સુખરૂપ પોતાને ઘરે ન પહોંચે ત્યાં સુધી સ્ટાફ તો સંસ્થામાં રોકાવું જોઈએ.

માનસીની નજીકનાં ગામડામાં રહેતા વડીલો એમની દીકરીઓને અનુકૂળતાએ ઘરે લઈ ગયા.

ભોજય હોસ્પિટલની એભ્યુલન્સ ગાડીમાં ચાર દીકરીઓને મોકલવાનો પ્રબંધ થઈ ગયો, પરંતુ રાજકોટ, જામનગર, લખપત અને અબડાસા તરફ રહેતી દીકરીઓને ઘરે મૂકવાની વ્યવસ્થા કરવી સરળ ન હતી અને સાત દીકરીઓ રોકાઈ ગઈ. લોકડાઉનનો અમલ કડક થતાં બિદડા ગામથી અવર-જવર કરતો સ્ટાફ આવતો બંધ થઈ ગયો. જેમ તેમ ચાર દીકરીઓને પોતાને ઘરે મોકલવાની વ્યવસ્થા થઈ ગઈ, એટલે લોકડાઉનના દસ દિવસ પછી માનસીમાં ગણ દીકરીઓ, પાંચ આદિવાસી કર્મચારી બહેનો, એક અંજરના કર્મચારી બહેન, એક ઓફિસ સ્ટાફ રહી ગયા અને આ સૌને એકસૂત્રમાં પરોવી રાખનાર, હિંમતા, પ્રેરણા અને સધિયારો આપનાર ગીતાદીદી મળી. અગિયાર જણ રોકાઈ ગયાં. ગામના દિવસ-રાત પાણી કરનાર ગામથી અવર-જવર કરનાર ચોકીદાર ભાઇને ગણતા પાંચ એકરની વાડીમાં પ્રસરાયેલી માનસી સંસ્થામાં બાર જણ વતા હું અને લાલ રાંભિયા આઈ દિવસને અંતરે આઈ દિવસ માટે ભોજાયથી માનસી આવીએ છીએ. લાલભાઈ લોકડાઉનના આગલા દિવસે મુંબદ્ધથી કચ્છ આવ્યા હતા અને પાંચેક દિવસ પછી મુંબદ્ધ પાછા જવાના હતા. તેઓ મુંબદ્ધ જઈ ન શક્યા અને કચ્છમાં જ રહી ગયા. છેલ્લા ચાલીસ દિવસથી હું અને લાલ રાંભિયા એકબીજાની સંગાથે છીએ, જે ઉભયને ફળાયી નીવડ્યો છે.

લોકડાઉન ૧૪ એપ્રિલે પૂરુથવાનું હતું અને સૌને આશા હતી કે ત્યાર પછી વતન જવા મળશે. ચૌદની સાંજે સૌ ટી.વી. સામે ગોઠવાઈ ગયા અને વડા પ્રધાનનું ભાષણ સાંભળી કર્મચારી બહેનો હતાશ થઈ ગઈ. લોકડાઉન અઠાર દિવસ એટલે ત્રીજી મે સુધી લંબાવવામાં આવ્યું હતું. જ્યારે એકએક દિવસ વિતાવવો અધરો હતો ત્યાં અઠાર દિવસો પસાર કરવા મોટી વિમાસણ હતી. દરરોજ સાંજે વાળું પતી ગયા પછી દરેક બહેનને ઘરેથી ફોન આવે જેમાં ઘરે પાછા આવી જવાની વાત ભારપૂર્વક થતી હોય. દરેક બહેનની વાજબી મૂંજવણો છે અને ઘરે પાછા પહોંચવું એ એક માત્ર મૂંજવણાનો રસ્તો છે, એ બહેનો પણ જાણો છે. સંસ્થા એમને ઘેર મોકલવા હર સંભવ પ્રયાસ કરે છે. સરકારી ગાઈડલાઈન્સને અતિકમી કોઈ અધિકારી એમને આપવામાં આવેલા વિશિષ્ટ અધિકારોનો ઉપયોગ કરવાની ઈચ્છાશક્તિ ધરાવતા નથી.

સંસ્થા પોતાના સ્વખર્યે અલાયદું વાહન કરી આ બહેનોને વતન મોકલવા ઈચ્છુક છે, પરંતુ સત્તાવાળાઓ તરફથી કોઈ પણ મ્રકારની છૂટ નથી મળતી એ બાબતથી બહેનો વાકેફ છે, પરંતુ આ બાબત પરિવારજનોને ગળે બહેનો ઉતારી શકતી નથી. પરિણામે તેઓ સતત ચિંતાના ભાર હેઠળ છે અને રોજિંદી મ્રવૃત્તિઓમાં એમનું મન ચોટનું પણ નથી. ગીતાદીદી બધી બહેનોને ધરપત આપી એમને પ્રકુલ્પિત રાખવાના પ્રયાસો સતત કરે છે. ગીતાદીદી બહેનોના પરિવારજનો સાથે પણ વાતચીત કરે છે અને બહેનોનો ઘરે પાછા મોકલવાના સંસ્થાના પ્રયાસોની માહિતી પણ આપે છે.

દરેક બહેનને સકારણ ઘરે પાછાં ફરવાની ઉતાવળ છે. આટલે દૂર નોકરી કરી પાંચ પેસા રળી પરિવારના આધારરૂપ બનવાની પ્રાથમિક જરૂરિયાત સાથે બે બહેનો આવી છે. તેમણે બાળકોને હોસ્પિટમાં અને પરિવારજનોને આશ્રયે મૂક્યાં છે. હોસ્પિટમાં રહેતાં બાળકો વેકેશન પડતાં ઘરે આવી ગયાં છે. એટલે બહેનોને જલ્દી ઘરે પહોંચી પરિવારજનોનો - બાળકોને સાચવાની જવાબદારીમાંથી મુક્ત કરવા છે. બાળકોને પણ હવે મા વગર ગોઠતું નથી. એક બહેનનાં લગ્ન હોળી પહેલાં લેવાયાં છે. સાસરિયાં ઓએ આ સત્ર સુધી માનસીમાં શિક્ષક તરીકેની ફરજ બજાવવાની છૂટ આપી છે. સત્ર પૂરું થઈ ગયું છે, એટલે એને સાસરે પાછું ફરવું છે. એક શિક્ષિકાબહેનના સ્વજનોએ એના માટે સારો મુરતિયો ગોતી રાખ્યો છે. બહેન ઘરે પહોંચે એટલે વિવાહ નિશ્ચિત કરવા છે. કોરોના લોકડાઉનને કારણો ભારતભરમાં અહીં-તહીં સર્વત્ર અટવાયેલા લાખો માણસોને સકારણ ગંતવ્ય સ્થળે પહોંચવું છે, પરંતુ એ શક્ય નથી થતું, આ છે કોરોનાની સાઈડ ઈફેક્ટ.

માનસીમાં રોકાઈ ગયેલી મંદબુદ્ધિ ધરાવતી ગણ દીકરીઓ દેવશ્રી, તુલસી કે વર્ષા પર કોરોનાની વાતો, લોકડાઉન, ટીવી સમાચારોની કોઈ પણ અસર નથી. હા, માનસીથી ઘરે ગયેલી એમની સખીઓનો છૂટી ગયેલો સંગ્રામ એમને થોડાક મૂંજવે છે. તેઓ માને છે કે, થોડા સમયમાં તેમના વાલીઓ પણ તેમને તેડવા આવશે. તેઓ ક્યારે આવશે તેની કોઈ ચિંતા કે ફિકર તેમને નથી. મોજૂદ હાલાતની કોઈ વિશિષ્ટ અસર પણ તેમનાં દિલોદિમાગ પર નથી પડી. અહીં મંદબુદ્ધિ-

તણો અભિશાપ આશીર્વાદ બન્યો છે. ગીતાદીદી અમને કોઈ ને કોઈ પ્રવૃત્તિમાં પ્રવૃત્ત રાખે છે. તેમને ઘરકામની વિશેષ તાલીમ આપે છે અને રસોડાકામમાં માહેર બનાવે છે.

દીકરી દેવશ્રીના વડીલો ગામ બાલાસર (અબડાસા તાલુકા)ના છે. તેમની ત્યાં વાડી છે. દેવશ્રીના પિતાનો ગીતાદીદીને ફોન આવેછે. ‘ગીતાબેન, અમે વાડીમાં શિયાળુ પાકની લણાણીમાં રોકાયેલા છીએ. એમાંથી નવરા પડશું એટલો અમે દેવશ્રીનો આવી તોડી જઈશું.’ વરજાંગભાઈ વધારામાં ઉમેરે છે, ‘બેન, અમને વસવાસ છે કે અમારી દીકરી તમારે ત્યાં માનસીમાં વધારે સલામત છે.’ ગીતા પણ માનસીથી ઘરે પહોંચલી દરેક દીકરીના વાલીઓ સાથે અને દીકરીઓ સાથે ફોન પર વાતોકરે છે અને એમના ક્ષેમકુશળ પૂછે છે. વાલીઓ હળવા સ્વરે કહે છે કે, માનસીના મુક્ત, મોકળા વાતાવરણમાંથી હવે એમની દીકરીને ઘરની ચાર દીવાલો વચ્ચે અકળામજુ થાય છે. તેઓ હવે માનસીમાં જલદી પણ ફરવાની કયારેક જિદ પણ કરે છે.

માવિહોણી તુલસી ગામ બળદિયા (તા. ભુજ)ની છે. તુલસીના પિતા દેવજીભાઈ બુદ્ધિમાં વતેઓછે અંશો તુલસી સમકક્ષ છે. લોકડાઉન પરિસ્થિતિમાંથી રસ્તો કાઢી, બળદિયાથી બિદા આવી પોતાના સંતાનને ઘરે લઈ જાય એવી સ્થિતિમાં નથી, સિવાય કે તેઓ જ્યાં મજૂરી કરે છે તે શેઠ અથવા પડોશી મદદરૂપ થાય. આમ પણ તુલસીને માનસી કે ઘરમાંથી પસંદગી કરવા કહીએ તો તે માનસીમાં જ રોકાઈ જશો.

સૌથી વિકટ સમસ્યા જામનગરની વર્ષાની છે. તેની માતા બે-ગજા ઘરોનું કામકાજ-ઘર વાસીદું કરી ચાર-પાંચ જ્યાના પરિવારનોતમામ આર્થિક બોજો વહન કરે છે. ઊર્મિલાબેનના પતિ અને પુત્ર આજીવિકા રળવા બાબત તદ્દન બેફિકર છે અને સાથેસાથે પતિ વ્યસનનો આદિ છે. ગારીબીની તમામ વ્યાખ્યાઓ ઊર્મિલાબેને અતિકમી છે. એની પાસે પોતાનો મોબાઈલ ફોન પણ નથી. દોઢેક મહિને પોતે જ્યાં કામ કરે છે તેમને સંકોચ સાથેતેમના મોબાઈલ પર પોતાની દીકરી સાથે વાતચીત કરાવી આપવા વિનંતી કરે અને ત્યાં જો રીજનું વાતાવરણ હોય તો ઊર્મિલાબેનનો દીકરી સાથે વાત કરવાનું સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય. ઊર્મિલાબેન પણ દીકરી સાથે બને તેટલી ટૂંકી વાતો કરે, કારણકે કોઈકના મોબાઈલ પરથી ફોન કરે છે અને આ ટૂંકો સંવાદ વર્ષાના માનસપટ પર અતૃપ્તતાના ભાવો અંકિત કરે છે.

માનસીનો આગણ છે કે, દરેક વડીલ પોતાની દીકરી સાથે પ્રતિ સપ્તાહ કે દસ દિવસે એક વખત વાત જરૂરથી કરે. વિવિધ કારણાસર એ શક્ય નથી બનતું, પરંતુ લોકડાઉન વખતે દરેક વડીલો વધારે સજાગ થઈ ગયા અને દીકરીઓના ફોન આવવા લાગ્યા, પરંતુ વર્ષાના સંદર્ભે એ ઊંઘું થયું. લગભગ છેલ્લા દોઢેક મહિનાથી એમનો ફોન આવ્યો નહીં અને અમારી પાસે એમનોકોઈ સંપર્ક નંબર હતો નહીં. ચંચળ વર્ષા વધારે વ્યાતા અનુભવતી હતી, વધારે મૂંજાતી હતી.

એક જિલ્લામાંથી બીજા જિલ્લામાં આવન-જાવનની પરવાનગી જિલ્લા કલેક્ટર પાસેથી મેળવવાની હોય છે. વર્ષાને તેડવા આવનારને જામનગર કલેક્ટર ઓફિસે અરજી કરવાની હોય છે. જિલ્લા કલેક્ટર જામનગરનાં પગથિયાં ચડવાની ત્રેવડ ઊર્મિલાબેનમાં માંડ હોય ત્યાં પરવાનગી લેવી એ લગભગ અશક્ય હતું. તેઓ જ્યાં કામ કરે છે તેઓ સંવેદનશીલ હોય, મા દીકરીની લાચારી-મજબૂરી સમજ શકે, છે ક કલેક્ટર ઓફિસ સુધી દોડધામ કરી પરવાનગી મેળવી આપે તો જ ઊર્મિલાબેન બિદડા-માનસી આવી વર્ષાને તેડી જાય. પરવાનગી મળે તો પછી બીજી સમસ્યા આવે વાહનની. બસભાડાં ટિકિટનો માંડમાંડ મેળ પડતો હોય ત્યાં આવા સંજોગોમાં વાહન કરી જામનગરથી બિદડા આવવા ભાડાંની વ્યવસ્થા કેમ થાય? વાહનભાડાંમાં જ એમની અડધા વર્ષાની કમાણી તણાઈ જાય. આટલી રકમ આપનાર યજમાન પણ ઊર્મિલાબેને ગોતવાના. કર્મચારી બહેનો, માનસીમાં રોકાઈ ગયેલી દીકરીઓ દરેકને પોતાને ઘરે જવાના મારગમાં આડખીલીઓ છે એટલે ૧૪ એપ્રિલની આશા હવે તીજી મેઝે પણ મંડાણી.

દિવસ આખો આમતોમ નાની-મોટી પ્રવૃત્તિઓમાં વ્યતીત થઈ જાય, પણ વાળું કર્યું પછી નિદ્રાધીન થવાય ત્યારનો સમયગાળો પસાર કરવો ભારે કઠિન. સાંજે વીઆરું પછી વાતાવરણ ભારેખમ અને શુદ્ધ બની જાય છે. માનસી પર ઉદાસીનતાની ઘેરી છાયા છવાય છે. ઘેરા, શુદ્ધ અને ઉદાસીન વાતાવરણમાં પ્રસંગતા અને પ્રકુલ્પતાની મીઠી લહેરખી ફરકવવા દરરોજ સાંજે નવાનવા કાર્યક્રમો યોજાએ છીએ. નિતનવું કંઈક

કરી લોકડાઉનનો સમય પૂરો થાય ત્યાં સુધી સૌનું મનોબળ ટકાવવું જરૂરી છે.

કર્મચારી બહેનો આદિવાસી સમુદાયની છે. કોમળ અને સુરીલો કંઈ તેમને સાહજિક મળેલું વરદાન છે. ઢોલક તેમનું સૌથી પ્રિય વાજિંત્ર છે. શિક્ષિકા દક્ષાનો હાથ ઢોલક પર આબાદ બેઠેલો છે અને અવાજ પણ મીઠોછે. દક્ષા ઢોલકની સંગાથે ભજન ઉપાડે છે.

‘મીઠી મારી આંખના તારા, હો રામ મારા પ્રાણ થકી ઘારા.’

ભજનને અમે સૌ જીલાવીએ છીએ. અમારી ગ્રાના દીકરીઓ પણ સાથે ગાય છે.

શીલા એક બીજું ભજન શરૂ કરે છે.

‘નંદલાલે સંતાડી મારી ચૂંદડી રે, મારી ચૂંદડીનો લાખ ટકા મોલ જો.’

શીલા પછી મધુબેન, ત્યાર પછી અંબા-શિલ્બા અને છેલ્લે મરીઅમબેન ન્યાત રજૂ કરે છે અને અમારી નાનકડી મહેફિલને વિરામ આપીએ છીએ.

એકાદ દિવસ મહિલાઓના પ્રશ્નો અને સંવેદનાઓ સબબ મારા રચાયેલાં ગીતોની સી.ડી. ‘મૂંગી રે વેદના’ સૌ સાથે સાંભળીએ છીએ. લાલભાઈ અમારા સૌના માટે કરાઓ કે સ્કીન પર આવતાં ગીતોના શબ્દો સાથે ગીત ગાવાની કસોટી કરાવે છે. લગભગ દરેકને માટે આ થોડું વિસ્મય પમાડનારું હતું.

ક્યારેક તમામ લાઈટો બંધ કરી ચાંદની અને તારાઓના પ્રકાશમાં સૌ ગરબે રમીએ છીએ, ધૂમીએ છીએ અમને તો જ્યાંથી મળે ત્યાંથી, જે રીતે મળે તે રીતે નિર્મળ આનંદ લેવો છે, મનને હળવું ફૂલ કરવું છે. ચાંદનીના પ્રકાશમાં લાલ રાંભિયા ભજન ઉપાડે છે.

‘ખેલ ખલકનાં રમતાંરમતાં નિજમાં રમી જાવું, અંતે તો તારે શિવમાં ભળી જાવું.’

ત્યાર પછી કચ્છી-ગુજરાતી દુહાઓની રમજટ, કચ્છી-ગુજરાતી કવિતાઓ, ભજનો અને છેવટે રાગ ભૈરવીમાં જવેરચંદ મેઘાણીની રચના ‘હો રાજ મને લાગ્યો કસુંબીનો રંગ’ રજૂ કરી મહેફ્લિસ સમાપ્ત કરે છે.

એકાદ દિવસ સાવ નિર્દોષ ભાવમાં બાળપણની કવિતાઓની રજૂઆત થાય છે. અમે સૌ અંતરાલને વિસારે પાડીએ છીએ અને બાળપણમાં સરી જઈએ છીએ. સાવ હલકાં ફૂલ થઈ ગીતાને અનેરી અદામાં જીલાવીએ છીએ.

‘ચાલો ચાલોને બાળ સૌરમવાને
વન વાડી બગીયે ભમવાને’.

સૌ બાળપણની તંત્રામાંથી જાગીએ છીએ. ત્યારે ચાંદો બરોબર માથે આવી ગયો હોય છે. સંગીત મૂંજવણમાં મારગ દેખાડે છે.

આજે કાવ્યપઠન, કવિતાવાંચન અને ગીતો રજૂ કરવાનો અનૂઠો પ્રોગ્રામ યોજવામાં આવ્યો છે. એક કલાકારની સામે તેર જગાનું ઓડિયન્સ-શ્રોતાગણ છે. દરેકને પ્રકૃષુંબ્ય અને વિક્ષુંબ્ય

મનાંદશામાંથી મુક્તા થઈ પ્રસંગતાના ભાવજગતમાં આવવું છે. દરેકને માટે કવિતા કે ગીત ગાવું ફરજિયાત છે. એક પછી એ કવિતાઓ રજૂ થતી ગઈ ‘મેં એક બિલાડી પાળી છે’, ‘દરિયાને તીર એક રેતીની ઓટલી’ વગેરે વગેરે....

નિરન્નિરાણા ભાવ સાથે રજૂ થતી કવિતાઓ વચ્ચે ચંચળ એવી વર્ષાએ આંગળી ઊંચી કરી. એને વારો અપાયો. સામાન્ય રીતે વર્ષા ઝડપથી ઊભી થાય છે અને ઝડપટ એ કવિતા, વાર્તા રજૂ કરતી હોય છે, પરંતુ આજે વર્ષા ધીમેથી ઊભી થઈ, હંમેશની આદત મુજબ અદબ વાળી મને ઉદેશી કહ્યું, ‘અધા, મારી મા મને તેડવા, કેમ નથી આવી? તેની કવિતા કહોને’ અને વર્ષા સ્થિર ભાવે રડતી રહી. અમે સૌ વર્ષાની વાત સાંભળી હતપ્રભ થઈ ગયા, હચમચી ગયા, વાતાવરણમાં ગમગીની અને ચુપકીદી છવાઈ ગઈ. સૌની આંખોની કોર ભીજાઈ ગઈ. વર્ષાને શું જવાબ આપવો એ કોઈને સૂજવું નહીં. ગીતા હળવેકથી ઊભી થઈ, વર્ષાને બખમાં લીધી અને હેતભર્યા હાથે પંપાળી, છાની કરી, નીચે બેસાડી.

વર્ષાની આપ્રતાએ મને ભીતરેથી હલાવી મૂકી. હું અસમંજસમાં છું કે વર્ષા મારી પાસે કવિતામાં ફરિયાદનું નિરૂપણ ઈચ્છે છે કે એની માને આજીજી - વિનંતી કરેછે.

જ્યાં સુધી હું વર્ષાના ભાવજગતમાં પ્રવેશી એની ભાવનાઓને સમજું નહીં ત્યાં સુધી હું એ કવિતા લખી શકીશા નહીં. ભવિષ્યમાં ક્યારેક કોઈ કોરોનાનું મહાકાવ્ય લખવા પ્રેરાય તો તેની શરૂઆત વર્ષાની વાતથી કરે એવી વિનંતી.

સાહિત્ય-અમૃત

આલેખન : ચંદ્રકાન્ત નંદુ

સાહિત્યની ઉત્તમ કૃતિઓના અંશો, કૃતિના આવેખનમાં પ્રવાહિત જગ્વાઈ રહે એ હેતુથી
ટિપ્પણીઓ સાથે આપવામાં આવેલ છે.

પુસ્તક	: દેવોની ઘાટી
લેખક	: ભોળાભાઈ પટેલ
પ્રકાશક	: આર. આર. શેઠની કંપની - મુંબઈ/અમદાવાદ
પ્રકાશન વર્ષ	: ૧૯૯૩ (બીજી આવૃત્તિ) - [૧૯૮૮ (પ્રથમ આવૃત્તિ)]

તેક્કે ડીનું અભયારણ અને પેરિયાર સરોવર - સૌંદર્યમઠી છે આ ભૂમિ. આમ તો સમસ્ત
કેરળ પર ઈશ્વરે કંઈ ઘડીએ સૌંદર્યવર્ષા કરી હશે? કે સ્વયં ઈશ્વર જ અહીં છવાઈ ગયો છે. મુંઘ
કરી દેતી આ રમણીયતામાં કોણ ખોવાય નહીં?

અને આ સૌંદર્યમઠી રમણીય ભૂમિ પર ભારતની આઠ ભાષાઓના ભાષાવિદો ૨૧ દિવસ
સુધી ભાષાંતર (અનુવાદ)-ની કાર્યશાળામાં વિદ્ધ ગોષ્ઠિમાં રમમાણ હતા અને ૨૧ દિવસના આ
અદ્ભુત સમયને આકંઠ પીને લેખક આવ્યા છે પેરિયાર સરોવરના કિનારે. પેરિયાર એજ આપણી
પૂર્ણ નદી. પહાડોની વચ્ચે ફેલાયેલા આ સરોવરનો વિસ્તાર દર્શિની સીમારેખાને અતિકમી
જાય છે. અને લેખક આ પ્રસત્તાને શબ્દદેહ આપતાં કહે છે.

લેખક : સૌંદર્યદર્શનથી પર્યુત્સુક મનનો છલકતો વ્યગ આનંદ

પરંતુ લેખકના ઉત્સાહનું એક બીજું કારણ છે અને એ છે આ સૌંદર્યભૂમિ પર આવેલા
આદિ ગુરુના જન્મસ્થાન કાલડીની તીર્થયાત્રા.

અને ગાડી ઉપરી કાલડી જવા. લેખકની મનઃયાત્રા શરૂ થઈ:

લેખક : ગાડીમાં બેસતાં જ મધ્ય કેરલનો રમ્ય પ્રદેશ શરૂ થઈ ગયો. મને થયું કે શંકરાચાર્ય આટલા સુંદર પ્રાકૃતિક પરિવેશમાં જન્મીને મોટા થયા છતાંથી એમને સંસાર પર વેરાળ્ય કેમ આવો હશે? પણ એ તો જન્મ્યા જ હતા એક વિરાટ કામ સમ્પર્ણ કરવા. પ્રકૃતિ કે નારીનું સૌન્દર્ય એમને બાંધી શકે ક્યાંથી? ત્યાં રસ્તાની ધારે જોયું કે પાણી ભારાયેલા ખાડામાં કમળ ભીલ્યાં છે, રક્તકમલ, એનો રંગ-આકાર હજુ નજરમાંથી

ખસતાં નથી. શંકરાચાર્ય કંઈ આ કમળ જોયાં નહિ હોય? જરૂર જોયાં હશે. એ કમળ જ જોયાં નથી, એનાં કમળલતા-નલિનીલતાનાં વિશાળ પાંડાં પણ જોયાં છે એ પાંડાં પર ઠરેલાં જળબિન્દુઓ પણ જોયાં છે અને એટલે તો એમને ‘ભજગોવિદમ્’ સ્તોત્રમાંની માનવજીવનની ક્ષણાંગુરતા વિષેની પેલી પ્રસિદ્ધ ઉપમા સૂજી છે:

નલિનીદલગતસલિલં તરલમ્
તદ્વજજીવિતમતિશય ચપલમ્

ગાડી એણાંકુલમ પહોંચી. અહીં થોડી વાર થોભી. એણાંકુલમ એ જ કોચીન. મૂળે તો એનું નામ છે કોચી. કોચીથી અંગમાલી જવા ઉપડી ગાડી. અંગમાલી એક નાનું સ્ટેશન. અહીંથી કાલડી જવાનું. જગદ્ગુરુના ગામની ઓળખ આપતા સ્ટેશનને નામ અપાયું છે ‘અંગમાલી ફોર કાલડી’.

અહીંથી હવે ચાલીને જવાનું. આ નાનકડા ગામમાં બધાં એકએક માળનાં બેઠાં ધરો. ઉપર નળિયાં. ધરની આસપાસ કેળ-નાળિયેરીની ઘટા. આ વૃક્ષોની વચ્ચે આવેલ ધર તો અલપજલપ દેખાય. નાની ઝૂંપડી હોય તોપણ કેળ-નાળિયેરીનો વૃક્ષ-વૈભવ એની ચોતરફ છલકાતો હોય. અહીંથી કાલડી માટેની બસ ઉપડે. લેખક ચાલીને બસમથક પર આવે છે અને એક ખાલી ઊભેલી બસમાં બેઠેલા કંડકટરને પૂછે છે : ‘ફોર કાલડી’ અને કંડકટરે સ્પષ્ટ અંગેજ્માં ઉત્તર આપ્યો. ‘યસ પ્લીઝ. કાઈન્ડલી કમ ઠિન એન્ડ સિટ ડાઉન. ધ બસ વીલ સ્ટાર્ટ એટ ઈલેવન-થર્ટી’ અને ધીરે ધીરે મુસાફરો બસમાં આવતા ગયા. બસ ભરાઈ અને ઉપડી અને થોડી વારમાં તો કાલડી આવી ગયું. આદિગુરુ શંકરાચાર્યની જન્મભૂમિ કાલડી. કાલડીમાં ઉત્તરતાં જ સામે ચર્ચનાં દર્શન થાય છે. એક અણગમાલર્યું આશ્રય લેખકના મુખ પર પ્રકટી ગયું, લખે છે :

લેખક : શંકરાચાર્યના ગામમાં ઈશુ ખ્રિસ્ત. ભલે પધાર્યા, પણ મારું મન ઝટ રાજી થયું નહિ, કમસે કમ શંકરાચાર્યના ગામમાં.... શંકરાચાર્ય-જેમણે આખા દેશમાં વ્યાપ્ત બૌદ્ધ ધર્મને સ્થાને સનાતન ધર્મની

પ્રતિષ્ઠા કરી. એમણે બૌદ્ધ ધર્મનાં કેટલાંક તત્ત્વો અપનાવી લીધાં, એટલે તો એમને ‘પ્રચ્છન બુદ્ધ’ પણ કહેવામાં આવે છે. એ વાવહારિક માર્ગ હતો. આ પરમ દાર્શનિક વ્યવહાર દૃષ્ટિવાળા પણ હશે.

અહીંથી હવે જગાદ્ગુરુના જન્મ સ્થાને જવાનું હતું. કાલડી ગામની શોરીઓમાંથી પસાર થતાં કોઈને પૂછ્યું ‘બર્થ પ્લેસ ઓફ શંકરાચાર્ય?’ એણો સરકની એક તરફ જવા સંકેત કર્યો. ત્યાં એક મોટો પુલ આવ્યો. આ પુલનું નામ શંકરાચાર્ય બ્રિજ. પુલ પર જરાક ચાલતાં જ.....

લેખક : આહ ! પહોળા પટવાળી વિપુલ સલિલા પેરિયાર વહી જતી હતી. બસે કાંઠે કેળ નાળિયેરીની છાયાઓ ઝૂકેલી. પૂર્વમાં આછી કુંગરમાળ. ક્યાંક પટ ખુલ્લો સ્વચ્છ રેતીથી શોભતો. હું તો આ દૃશ્ય જોઈનો જ રાજ થઈ ગયો. આ પેલી તેક્કેડીવાળી પેરિયાર. મને આછી અવરજવરવાળા આ પુલ પર ઉભવાનું બહુ ગમી ગયું. આ એ જ નદી જેનું અસલ નામ પૂર્ણા, જેના જળમાં મગરે બાળ શંકરનો પગ પકડ્યો હતો. આ વિચારતાં આ નદી માત્ર નદી ના રહી. પુલ ઉપરથી જોયું, નદીને ડાબે કિનારે જરા દૂર બાંધેલા ઘાટનાં પગથિયે નર નારી સ્નાન કરતાં હતાં. આદિ શંકરના જન્મસ્થળે કેટલીક યાત્રાણું બસો ઉભી હતી.

નાનકદું સ્થળ છે, બાજુમાં કૃષ્ણાનું પ્રાચીન શૈલીનું મંદિર છે. કહે છે શંકરાચાર્યના એ ઉપાસ્ય દેવ હતા. શંકરની જન્મભૂમિ આ જ હશે ? અહીં એમનું ઘર હશે ?

પ્રાંગણાના દ્વારેથી અંદર પ્રવેશ કર્યો. ડાબી તરફના નાનકડા દેવાલયમાં સરસ્વતીની મૂર્તિ હતી. જરા દૂર જમણી તરફના દેવાલયમાં શંકરની મૂર્તિ છે. સરસ્વતીવંદના કરી જરા આગળ ચાલું ત્યાં એક સમાધિ, અખંડ દીવડો બણે.

અહો, આ જ શંકરનાં માતા આર્યાભાની સમાધિ ! ત્યાં પ્રણામ કરીને ઉભતાં જ એકાએક એક દૃશ્ય સામે આવી ગયું. શંકર તો ધર્મના દિવિજ્ય માટે નીકળી પડેલા છે અને માની અંતિમ ક્ષણો આવી પહોંચ્યી છે. શંકર સંન્યાસી થઈ ગયેલા, પણ સંન્યાસ લેતાં માને કહેલું કે, ‘જ્યારે તું યાદ કરીશ, ત્યારે ગમે ત્યાં હોઈશ, તારી પાસે આવી પહોંચીશ.’ આ ખરો સંન્યાસી. સંન્યાસીને મા શું ને બાપ શું ? પણ શંકર તો વિદ્રોહી સંન્યાસી હતા. માએ સ્મરણ કર્યું અને માની શુશ્રૂષા કરવા આવી પહોંચ્યા. રૂઢિયુસ્ત બ્રાહ્મણોએ વાંધો ઉઠાવ્યો. આ તો ગૃહસ્થનું કામ પણ શંકરે માની સેવા કરી. માતાએ દેહ છોડતાં અનિસંસ્કાર માટે કોઈ બ્રાહ્મણ આવ્યા નહિ, શંકરને સંન્યાસ ધર્મમાંથી પતિત માની.

પણ શંકરે એકલે હાથે ઘરના આંગણામાં જ માનો અનિસંસ્કાર કરેલો. આ એ જ સ્થળ. જગાદ્ગુરુ માને અનિદાહ આપી રહ્યા છે. મા તો મા છે - બધા ધર્મોથી ઉપર, કર્મોથી ઉપર, આર્યાભાની સમાધિ પાસે ઉભતાં ગદ્ગદ થઈ જવાયું. આર્યાભાને પુનઃ પુનઃ પ્રણામ કર્યા, શંકરની નદી, આપણાં સૌની મા, મા માત્ર, માત્ર મા.

બ્રાહ્મણોની આ કેવી રૂઢિયુસ્તતા? આ મનોદશા અને વૈચારિક બાધ્યતા હજુથે સંપૂર્ણપણે કયાં વિલુપ્ત થઈ છે. દરેક સમાજમાં ખાસ કરીને ગ્રામ્ય જનમાનસમાં હજુ વૈચારિક મોકણાશ કયાં ઉદ્ભવી છે? વધતે-ઓછે અંશે જનમાનસ હજુ વૈચારિક સંકુચિતતાની સાંકળોથી જકડાયેલો છે. પછી એ ગ્રામ્ય જનમાનસ હોય કે શહેરની ઓપ ચડાવેલી સંસ્કારિતા હોય? અમીરોની સ્વાર્થપ્રેરિત વૃત્તિ હોય કે ગરીબોની ઘેટાં વૃત્તિ? કિયા-કર્મોમાં ઘસડાતી આપણી ધર્મ-ઘેલણા જ આના મૂળમાં નથી શું? અને.....

લેખક : મંદિરમાંથી જોયું, પેરિયારનો ઘાટ પાછળ જ છે. ત્યાં જાઉં એમ વિચારું છું, ત્યાં તો આ નાનકડા મંદિરનો ખુલ્લો ખંડ ગજાવતો એક અવાજ ગુંજું ઊઠ્યો, આ તો સૌન્દર્યલહરીનો શ્લોક, શું મધુર કંદ! જોયું, બે મહિલાઓ અર્થના કરવા આવી છે, તેમાંથી એક આ શ્લોકનું ગાન કરી રહી છે. મારા કાન જ નહિ, સમગ્ર સંવિદ્ધ એ શ્લોકના નાદથી રણરણી રહ્યું. ફરી એક શ્લોકનું ગાન કેવી અનુભૂતિ કહું? ધન્ય શંકરની

સૌન્દર્યલહરીના શ્લોકનું. એમના જન્મસ્થળે આવું મધુર ગાન સાંભળીને ધન્ય.

આદિ શંકરાચાર્યના આ જન્મસ્થળે ઊભા રહી, એમના જીવનકાર્યનું સ્મરણ કરતાં કરતાં એમની અંતિમ સમાધિનું સ્થળ યાદ આવ્યું, હિમાલયમાં કેદારનાથના બરફાની વિસ્તારમાં એમની સમાધિ. આદિગુરુ જન્મ્યા છેક દક્ષિણામાં અને છેક ઉત્તરે જઈ વિરભ્યા.

લેખક ઘાટ ભણી જાય છે. પગથિમાં ઊતરી આગળ વધે છે. સ્વચ્છ ભરપૂર પાણી જોઈ રહેવાયું નહીં અને પૂર્ણ (પેરિયાર)નાં જળ માથે ચડાવી ઊતરી પડે છે. વહેતા જળમાં આ માત્ર સ્નાનથી કંઈક વિશેષ હતું. મનમાં વિચાર આવે છે, આ પેલો મગરવાળો ઘાટ. મગરે તો આપણાને હમેશાં પકડેલા જ છે.

કૃજામંદિરના પાછલા ભાગમાં પીપળા હેઠે બાંધેલા એક જૂના ભાંગેલા ઓટલા પર આડા પડી વિશ્રાબ કરે છે. બપોરની સ્તબ્ધતા અને અદ્ભુત શાંતિ.

અને હવે સફર આગળ વધવાની છે ઉત્તર તરફ. ત્રિવેન્દ્રમ-બેંગલોર આઈલોન્ડ ઑક્સપ્રેસ ઉત્તર તરફ ધસી રહી છે.

હવે પછી... કણાટક ભણી...

ફોન: ૯૮૨૩૫૪૧૩૫૧

કચ્છના ઈતિહાસના પાનેથી

* વસંત શાહ *

આજથી લગભગ ૧૫૦ વર્ષ અગાઉ કચ્છ ખેતીમધાન મુલ્ક ગણાતો. દુકાણ પડવાં છતાં જનજીવન સામાન્ય રીતે જીવી જતું. મુખ્ય જ્ઞાતિઓ જેવી કે ક્ષત્રિય, પટેલ, વાણિયા, ભાટિયા, લોહાણા, બ્રાહ્મણા, અને થોડા મુસ્લિમ બંધુઓ ખૂબ શાંતિપૂર્વક સહવાસથી રહેતા. રાજ્યનું સંચાલન રાજીવીઓ ચલાવતા અને પ્રજાલક્ષી કામો સુંદર રીતે થતાં. સૌ સુખી હતા.

દુકાળનો માર સહન ન થતાં સર્વ પ્રથમ પરદેશ જઈ કમાવવાનો વિચાર ભાટિયા અને લોહાણા જ્ઞાતિના લોકોએ કરી ભારતનાંઘણાં નાનાં મોટાં શહેરોમાં પહોંચી ત્યાં નોકરી કે વ્યવસાય કરી સ્થાઈ થતા ગયા. પત્રવ્યવહાર થકી કચ્છના પોતાના ફુટુંબીઓ સાથે સંપર્કમાં રહ્યા, પોતાની સુખાકારી અને આવકની પ્રગતિની જાણ કરતા રહ્યા.

એ ફુટુંબીઓ મારફત ગામની અન્ય જ્ઞાતિઓને દેશાવરમાં કમાવવાની તક વિશે જાણ થઈ. લોહાણા અને ભાટિયા બંધુઓ કચ્છના પણ્ણિમ ભાગમાં વસતા અને એ અબડાસા વિભાગમાં જૈન વાણિયાની એક શાખા દશા ઓસવાલનું વાસવ્ય પ્રમાણમાં વધુ હતું. આ દશા ઓસવાલ જ્ઞાતિ પણ ભાટિયા અને લોહાણા ભાઈઓ જેવી જ સાહસિક અને બુદ્ધિશાળી હતી. પરદેશની તક હાથ કરવા દશા ઓસવાલના અમુક

બંધુઓ પણ કચ્છ છોડી મુંબઈમાં ભાગ અજમાવવા આવી વસ્યા. સાહસ કરી કપાસ (રૂ)ની લાઈન હાથવગી કરી ખૂબ પ્રગતિ સાધી તેમ જ કપાસની ખેતીનાં ઉત્પાદન મથકો વિદર્ભ, મરાઠવાડા, કણ્ણાર્ટક, મધ્ય પ્રદેશ, પંજાબ અને દક્ષિણ ભારતનાં ઘણાં શહેરોમાં વસીને કપાસના વેપારમાં નિપુણતા હાસલ કરી સમૃદ્ધ થયા. હવે વીસા ઓસવાલ બંધુઓ પણ મુંબઈ શહેરમાં આવી વસ્યા. સાહસવૃત્તિ ઓછી એટલે કોઈ હજાર વસ્તુનો વેપાર કરવો એવું વિચારી અનાજના ધંધામાં પદાર્પણ કરી સ્થાઈ થયા. અનાજનો વેપાર પણ અન્ય રાજ્યોએ સાથે સંકળાયેલ હોઈ અમુક ભાઈઓ વિકાસાર્થે મરાઠવાડા, મધ્ય પ્રદેશ અને પંજાબ રાજ્યોમાં જઈ વસ્યા. સુજબૂજ અને પ્રાયાણિક વ્યવહારને લીધે ઘણાં રાજ્યોમાં સ્થાઈ થઈ સમૃદ્ધ થયા.

આ ભૂમિકા બંધાયા પછી એક ઈતિહાસનો પ્રસંગ રજૂ કરવાનું નથી રોકી શકતો.

આજથી લગભગ સોએક વર્ષ અગાઉ ભોપાલ શહેર એ મુસ્લિમ રાજ્યની રાજ્યધાનીનું શહેર. આપણા બંધુઓએ જે રીતે અનાજનો વેપાર વધાર્યો તેથી રાજ્યની આવક પણ વધી અને સર્વ સામાન્ય પ્રજાના સુખમાં વૃદ્ધિ થઈ. મુસ્લિમ રાજ્યના શાસક નવાબ તેમ જ બેગમ પાસે આપણા વેપારી ભાઈઓનું માન ખૂબ ઉચ્ચ સ્તરે

હતું. શાસકીય ઉત્સવો અને પ્રસંગોમાં આપણા વેપારી ભાઈઓને નિમંત્રણ અચૂક મળતાં અને માનબર્યું સ્થાન આપવામાં આવ્યું. ગામ દેવપુરના શ્રી દામજ હીરજ ગાલા અને ગામ લોજાયના શ્રી દામજ હંસરાજ નથુ (કાળો કોટ) ત્યારે ભોપાલ મંડીમાં અનાજના મોટા અને ખમતીધર વેપારી તરીકે પ્રખ્યાત હતા. અન્ય આપણા કચ્છી વેપારીઓમાં બસે દામજભાઈનું વર્યસ્વ સારું હતું.

આ અરસા દરમિયાન કચ્છના આપણા માનનીય મહરાઓશ્રી ખેંગારજ બાવા (ત્રીજા) મુંબઈ પદ્ધાર્યો. તેઓશ્રી દિલ્હી જવા તે વખતની ટ્રેન ‘ફન્ટિયર મેલ’થી રવાના થવાના હતા એવા સમાચાર મુંબઈની વેપારી પેઢીએ ભોપાલમાં શ્રી દામજ હીરજ ગાલાને તાર કરી જણાવ્યા. સમાચાર મળતા જ બધા વેપારીઓની મિટિંગ બોલાવી આપણા રાજવીનું ઉચિત સ્વાગત ભોપાલ સ્ટેશન પર કરવું એમ નક્કી થયું. ભોપાલ એ વખતે વોટરિંગ સ્ટેશન હતું જેથી ટ્રેન ૧૦ મિનિટ રોકાતી, પણ કચ્છના રાજને જોવાનો તેમ જ અભિવાદન કરવાનો લહાવો દરેક કચ્છી ભાઈને મળે એ ઈચ્છા હતી તેથી શ્રી દામજ હંસરાજ નથુભાઈએ નવાબ સાહેબને વિનંતી કરી ટ્રેનને ૧૦ ને બદલે ૨૦ મિનિટના રોકાણની વ્યવસ્થા કરવા પ્રયત્ન કરવાનું નક્કી થયું. તે પ્રમાણે રૂબરૂ મુલાકાતનો સમય મેળવી શ્રી દામજભાઈએ નવાબ સાહેબને અરજ કરી. સંજોગે ત્યારે પરદા પાછળ બેગમ સાહેબ પણ બેઠાં હતાં. નવાબ સાહેબે તુરંત સમંતી આપી આપી. પણ બેગમ સાહેબે કહ્યું કે તમારા રાજ્યના રાજ અમારા આંગણોથી બારોબાર જાય એ કેવું સ્વાગત?

તેઓને અમો અમારા શાહી મહેમાન બનાવી એક દિવસનું રોકાણ ભોપાલમાં અમારા મહેલમાં કરાવશું. આ પ્રમાણે શાહી નિમંત્રણ તારથી રાજ્ય તરફથી હમણાં જ મોકલવામાં આવશે. ત્રણ દિવસ બાદ મુંબઈથી આવતો ફન્ટિયર મેલ ભોપાલ સ્ટેશન પર આવ્યો ત્યારે સમગ્ર ભોપાલ શહેર ઉમંગભેર સ્વાગતમાં હાજર રહ્યું. એ રાત્રે આપણા રાજવીના માનમાં સભાનું આયોજન થયું જેમાં દરેક કચ્છી ભાઈએ ખેંગારજ બાવા સાથે અવિસ્મરણીય સમય વિતાવ્યો. બીજા દિવસે રાજશ્રી દિલ્હી તરફ રવાના થયા ત્યારે સ્ટેશન જીએ રા ના નારાથી ભાવભરી વિદાય આપવામાં આવી.

આ હતું એ સમયનું કચ્છીઓને સન્માન. મુંજુ માતૃભૂમિ કે નમન.

- દેવપુર, મુલુંડ

મનનું મનમાં રાખતા નહીં,
તક મળે ત્યાં, બોલી દેજો !

ધુંચ બનવાની રાહ ના જોતા,
ગાંઠ મળે ત્યાં, ખોલી લેજો !

હોઠ મળે જો કોરા ક્યાંય,
સ્થિત તમારું, આપી દેજો !

પાંપણ મળે જો ભીના ક્યાંય,
અશ્વ એના લૂધી લેજો !

અભિમાન ઓગળવાની આવડત રાખી,
સ્વામિમાનનું સૌદર્ય પણ સાચવી લેજો !

અંતતો આવશે જીવનમાં અનેક
પ્રત્યક્ષ ક્ષણને પકડી અનંત એમાં જીવી લેજો !



ચિત્તના શરણાર્થીનહીં, પણ સ્વામી બનો...

નિશા સુમિત નીસાર

કુદરતની કારીગારીનું શું કહેવું. એક તરફ નદી, પર્વત, જંગલો, પશુ-પક્ષી, ઉપવનોનું નયનરમ્ય પ્રાકૃતિક સૌંદર્ય, તો બીજી તરફ અત્યંત રસપ્રદ એવી મનુષ્યની શારીરિક રચના કોઈ દી આ રચનાનો વિગતસર અભ્યાસ કરશો, તો જણાશો કે કેવી અદ્ભુત, અસામાન્ય છતાંય કેટલી સરળ અને સ્પષ્ટ રચના છે. કેટલાંય નાના-મોટાં અંગો અને આ તમામ અંગોને એકમેકથી જોડતી કેટલીય નસો. આ અગણિત નસોનું કેન્દ્રબિંદુ, એટલે આપણું મગજ, મન, ચિત્ત,

જો એકેય નસનો મગજ સાથેનો તાલમેલ બગડયો, તો સમજવું કે એને લગતું અંગ અસ્તવ્યસ્ત થયું. એક સુગમ જીવન જીવવા, શારીરિક સ્વસ્થતા સાથે મન (ચિત્ત)નું સ્વસ્થ હોવું પણ અનિવાર્ય છે.

તો વિચારીએ કે મનને સ્વસ્થ કરી રીતે રાખવું? એના ઉત્તર માટે, પોતાને જ પ્રશ્ન કરીએ, કે મન અસ્વસ્થ (વ્યાકુળ) શેનાથી થાય છે? જૂનું વાંચન, વ્યાખ્યાન-વાડી વગેરે યાદ કર્યા તો લાગ્યું કે આ અસ્વસ્થતાના કારણો છે, કોઈ વ્યક્તિ/વસ્તુ પર્યે રાગ-દ્રેષ્ટ, મોહ, ભય, ઈર્ઝ્ઝ જેવી ભાવનાઓ.

ક્યાંક વાચ્યું હતું કે દરેકના મગજનો આકાર, એની મુહી જેટલો હોય છે. તો આવડા નાના મગજમાં, આટલી બધી ભાવનાઓ કરી રીતે અને ક્યાંથી આવી શકે?

શું તમે જાણો છો કે આપણું મન કેટલું ફરતેરામ છે. કેટલું ચંચળ છે. પ્રતિક્ષણ ભયા જ કરે છે. વિચારો... વિચારો... વિચારો... ના વમળમાં સંદર્ભ ફરતાં, આવા રાગ, દ્રેષ્ટ, મોહ, ભય, જેવા વિકારો (વિસ્ફોટો) જગાવ્યા જ કરે છે.

આપણું બાળક જ્યારે આપણી જાણ બહાર, કોઈ અજુગતી જગ્યાઓ જતું હોય, તો તેના હિતાર્થ, પહેલા આપણો એ જાણીએ કે તે જાય ક્યાં છે? તેમ જ આપણો પહેલા જરૂર જાણીએ કે આ પ્રતિક્ષણ ફરતું મન, ફરવા જાય ક્યાં છે?

થોડા ગહન વિચાર કરશો તો જણાશો કે, વાસ્તવિકતામાં ફક્ત બે જ માર્ગ છે જ્યાં મન ભમી શકે છે. એક ભૂતકાળ અને બીજું ભવિષ્યકાળ. આ જ બે માર્ગોમાંથી તે આવી વિકારો લાવી લાવીને જમા કરે છે.

વિકારોરૂપી આ બીમારીની જડ મળી ગઈ, તો તેનો ઉપાય પણ સરળતાથી સમજાશો. જો આપણો આપણા મનને રાગ-દ્રેષ્ટ-મોહ જેવા વિકારોથી દૂર રાખવું હોય, તો તેને ભૂતકાળ અને ભવિષ્યથી અલિપ્ત કરી, ત્યાં જતું અટકાવી, ફક્ત વર્તમાનકાળમાં જ રહેવાની ટેવ પાડવી પડશો.

ગંધક (રસાયણ)ને જો હવામાં ખુલ્લું

રાખીએ તો તો વિસ્ફોટ કરે, માટે તોને હવામાંના ઓક્સિજનથી દૂર રાખવામાં આવે છે. આ રાસાયણિક વિષ્ણેખણ, આપણા મન માટે પણ એકદમ બંધબેસતું છે.

બુદ્ધિના સ્તરે માની તો લીધું કે મનને વર્તમાનમાં જ રાખવું યોગ્ય છે, પણ વાસ્તવિકતામાં તેને વર્તમાનમાં જ એકાગ્ર કરી રીતે રાખીએ?

સંજોગવસાત, એક હિતેચ્છુક પાસેથી ‘આનાપાન’ અને ‘વિપશ્યના’ સાધના સંબંધી જાણવા મળ્યું. આ સાધના સંબંધી સાંભળેલી વાતો અને તો હિતેચ્છુકના અનુભવપૂર્ણ આગહથી પ્રેરિત થઈને, ઈંગતપુરી સ્થિત સેંટર મધ્યે ૧૦ દિવસની શિબિરમાં ભાગ લીધો.

આ દસ દિવસોમાં મન પૂર્ણિત: એકાગ્ર ભલે ન થયું. પણ આ સાધનાને સથવારે મનની તમામ રમતો અચૂક સમજાઈ ગઈ. સમજાયું કે આટલાં વર્ષાથી, મન કરી રીતે મારો સ્વામી થઈને બેઠો છે. આના પાન દ્વારા, પોતાના જ સહજ-સ્વાભાવિક શાસને સથવારે, મનનો એકાગ્ર કરી, વર્તમાનમાં કરી રીતે રાખવું, તે પણ સારી રીતે જાણવા મળ્યું.

મન એટલું ચાંચળ, નાટખાટ અનો રમતિયાળ છે, કે તેને એક જગ્યાએ સ્થિર રહેવું પોસાતું નથી. માટે જ જ્યારે-જ્યારે તેને એકાગ્ર કરવાના પ્રયત્નો કર્યા, તેણે તરત જ પ્રતિક્રિયા દાખલી. કોઈકની બળજબરીથી, સ્વેચ્છા વિરુદ્ધ કાર્ય કરવું કોને ગમે?

જ્યારે અંતર્મુખ થઈ, ચિત્તનો સ્વામી બનો તેને વર્તમાનમાં જ રાખ્યો, ત્યારે બે મહત્વપૂર્ણ ઘટના બની. એક તો ભૂત અને ભવિષ્યથી કપાઈ જવાને કારણો નવા વિકારો ન ઉદ્ભવ્યા અને બીવું ચિત્તની શીતળ એકાગ્રતા જે મજેમ ઊડે જતી ગઈ, તેમતેમ વર્ષાથી દબાયેલા ને બાંધેલા વિકારો છંછેડાયા.

શીતળ-એકાગ્ર ચિત્ત અને ઉતોજિત વિકારોનો સંપર્ક થતાં, તરત જ શરીરમાં એક પ્રકારના પ્રવાહ, તરંગો, સંવેદનાઓ જાગ્યાં. સમતામાં રહીને પ્રતિક્રિયા ન દાખવતા આ સંવેદનાઓ અને તેના પ્રભાવ પર કાબૂ કરી રીતે મેળવવો, જેથી તે વિકારોરૂપી કર્માનો ક્ષય થઈ જાય, એ પણ શિબિરમાં શીખવા મળ્યું

તમને કદાય સાંભળતા લાગશે, પણ મને તો અનુભવ્યા પછી પણ, એકવાર એવું લાગ્યું કે આ કેવો જાદુ? શરીર અને ચિત્ત વચ્ચે આ કેવી સાંકળીની રમત? પણ ખરેખર આ કોઈ જાદુ નહીં. ફક્ત ને ફક્ત સરળ વિજ્ઞાન છે.

આ લેખ લખવા પાછળનો ફક્ત એક જ આશય છે, કે મને પોતાનો હિતેચ્છુક સમજી, ફક્ત મારા શાબ્દો વાંચીને બૌધિક જ્ઞાન અને મારા અનુભવો જોઈને દાર્શનિક જ્ઞાન માપ્ત કરવા કરતા, આપ એકવાર, એક દસ દિવસીય શિબિરનો લાભ લઈ, સ્વાનુભવથી જાણો કે ચિત્તના સ્વામી બનવાનો આ માર્ગ, થોડો કષ્ટદાયક, પણ કેટલો મંગળકારી છે.

ગામ-વડાલા, બોરીવલી
મો. ૮૮૮૨૩૧૧૧૬૦

ગુર્ભિલહર

સંપાદક : વિશન નાગડા

મિઠા,

વિષાડો ત જોડો નુકો તોડો અચી વો ભલા !
પાં કાને -મંતર વિગરજુ અખર -જાત્રા મેં ઈંગીયા
નગર મંઢીયું. 'રત' જા (૧) લૂદ્દ (૨) સંબંધ,
સગપણ ઈ અરથ પાં કઢ્યા. હાણ 'રબ' જુ કૃયું
ગાલ

(૧) રબ સ્ટી. - રાબ, કાંજ
(વાક્ય) ઉગો જે સીરાણ મેં અસીં મુંભઈમેં
પણ જુઆરજુ રબ પીયું, અહીં ?

(૨) રબ (વિ.) - ઢીલું - નરમ (માણસ)
(વાક્ય) વિચાડો ઈ તાં રબ આય, ઈનકે
લોસજા મ ભલા !

(૩) રબકધબક (વિ.) - સાધારણ, નબળું,
માંડમાંડ ચાલતું (હળવા કટાકણો શબ્દ)
(વાક્ય) ઈનવારો ગડો રબકધબક હવે તો !

(૪) રબ પું. - રબ, ઈશર
(વાક્ય) રખો રબ તેં (રાખો રામ - ઈશર
પર !)

પનપટી - માનવી પોતાને ઘણો મહાન -
બળવાન ભલે સમજતો. કયાંક ને કયાંક તો
ઓણો પરમ-કૂપણું પરમેશ્વર પર તો મદાર રાખવો
જ પડે છે.

એક પ્રસિદ્ધ કચ્છી ઉક્તિ છે.

"હાણો તાંજો રબ માલિક !"

(મેં તને સાચો માર્ગ દેખાડયો પણ, તને
મંજૂર નથી તો હવે ઈશર કરે તે ખરું ! માનવ
મનની શ્રદ્ધા એ જ એનો આખરી સહારો છે.
રબ અને રબની ચર્ચા થતી હોય તો 'રબ' પરની
અતિ સામાન્ય - પ્રચિલત સહજ લોકોકિતનું
સ્મરણા જરૂર કરવું જ પડે !

રબ કાં રજા (ચાંચક)

અર્થઘટન : કોઈ વ્યક્તિ મળવા આવી હોય
અને યજમાન વ્યક્તિ એને જવા ન દેતી હોય
ત્યારે મહેમાન વ્યક્તિ દ્વારા આ કહેવત પ્રયોગય
છે. કાં તો મને જવા દે, નહીંતર જમવાનું તૈયાર
કરાવ જેથી બેઠક ('મેડાવો') લંબાય તોયે વાંધો
નહીં. સહજ (હાસ્યની) ભૂમિકા પર બોલાતી
આ ઉક્તિ ખરેખર સંબંધની નિકટતાનું પ્રતિબિંબ
પાડે છે !

'પરિવર્તન'

દિશાઓ તો સ્થિર છે,
એ ક્યાં બદલાય છે ?

પણ,

દિશાઓ બદલતા માણસની
આજે દશા જરૂર બદલાય છે.

પ્રવીણ ગોગરી, દહીસર
ફોન ૨૮૮૫ ૩૪૫૮

તર્જ - કસમે વાછે ખાર વફા - ફિલ્મ - ઉપકાર

સોગંદ, વચન, પ્રેમ, વફાદારી,
વાતો છે વાતોનું શું ?
કોઈ કોઈનું, નથી આ જગતમાં
ફક્ત નાતો છે નાતાનું શું ?..... સોગંદ....
હશે હકીમો સામે તારી,
મોત થકી તને, નહીં શકે ઉગારી
તારા સંતાન કરશે તુરેત
તારા અનિ દાહની તૈયારી
ગોચે આભમાં ઊડનારો તું
પળમાં માટીમાં ભળી જશે..... સોગંદ....
સુખમાં રહેશે તારી સાથ
દુઃખમાં છોડી દેશે તારો હાથ
સમજ રહ્યો છે સ્વજન જેમને
તેઓ કરશે તારો વિશ્વાસધાત
દગ્ધો આપે છે દિનાનાથ ને
ત્યાં તને શું છોડી દેશે !.....સોગંદ....

અનુવાદ: શાન્તિલાલ સુરજ ગાલા
વડાલા (કચ્છ) ભાંડુપ (ઉંમર ૭૫)
ફોન : ૨૫૬૬ ૫૧૮૪

મંજીલ મળે નહિ ત્યાં સુધી બ્યક્ઝિએ
હિભ્મત ન હારવી જોઈએ
કારણકે
પહાડમાંથી નીકળેલી નદીએ આજ સુધી
રસ્તામાં કોઈને પૂછુંન નથી
કે એ ભાઈ
હજુ સમંદર કેટલો દૂર છે ?

મનપસંદ જીવનસંગીની

જીવનસંગીની	જીવનસંગીની,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
દેહે દિવ્યતા,	ભાલે ભવ્યતા,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
પ્રભાવશાળી છે, ભાગ્યશાળી છે,	
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
ગુણવાન છે,	ચરિત્રવાન છે,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
કર્મનિષ્ઠ છે,	ધર્મનિષ્ઠ છે,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
વિનયી ઘણી,	વિવેકી ઘણી,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
એ છે ભાગોલી,	ને છે ગાંગોલી,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
સીતા સરીઝી,	લક્ષ્મી સરીઝી,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
એ છે દેખાવડી,	ને છે રૂપાળી,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
ધન્ય થઈ ગયો,	ધન્ય થઈ ગયો,
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
પ્રભુ -કૃપાથી	પ્રભુ -દયાથી
મનપસંદમળી	જીવનસંગીની.
- અરવિંદ કરસનદાસ રૂપાણા	
સંપર્ક - ૮૨૨૩૪૫૮૮૦૮	

પનારો પરસે (સંઘર)

મોભત જે મેધાન મેં, બાવર ઉગી યા બરસે
ધિલ ચે ધિલાવર લા પણ પનારો ઓ પરસે,
પરાયા ન થા પારખું, પિંફજા જ વર્તયા વેરસે
વગ વિખજી વગડે ઓ, સબંધ ન રેયો કો સીમસે
હી યું નતા તી હુમ્ભસે,
જુરીને જુકી પિઈ જિંધ.

જુરીને જુકી પિઈ જિંધ, જ્યાણ ન રેયો જિંધમે,
ટુટી આ સેં ટુકર, ધડ નીચાં ને અખીયું અંભમે,
હારી વોસેં મિઠી હાંમ, જગજે હિત જિકરમે,
સુર ફિટા મૂજે સાજ જા, ઢાં ફિરી બા ડિકર મે.
પ્રેમ ન રેયો પિંફમે
હરોરી ઓસેં હેકલો.

હરોરી ઓસેં હેકલો, હીંયે મેં ન રિંઈ હાંમ,
વાઢું થઈયું વિસભું ધરાતેં ન રેયો ધામ,
જિગારી તોડ્યો જિગાર, તે ઉરમેં ઉથા ઉધામ.
ભજ ભજ કિડાં ભજાં, કાઉકો ને રેયો કિટેકામ.
“અગામ” ચેં રેયો રિઝે મેં રામ,
અરધાસ સુણાજે ઈશ્વર
- આસમલ ધુલિયા “અગામ”
મો. : ૮૮૬૬૬૦૪૦૦૬

જતન

હરોર મ તૂં હંજ પખીડા,
ઐયેં હિન રાજ જો રતન,
ગુટ કદી વિજ ઘટ મિંજા,
“અગામ” તોજો જાની રખંધો જતન.

ઉરમેં

આતમજી વીરી ઊનાણ મેં,
જેંજો મૂર નિપટ મૂરમે,
તપ કરે નાગ કઢી ગિન
“અગામ” ત ઊજસ અચીંધો ઊરમેં

પધરી

વડાઈજા વડ મ વેંફાર,
ઈ છાંઈ તીંધા છિધરી.
ધાટાઈ ઈનીજે ઘાટમેં નાંય,
ઈ ગાલ પિઈ આય પધરી.

વિઠા અંઈયું

બગવાન ચેં તેકે ખુલી વિઠા અંઈયું,
ખોટી ખુમારી સેં ખુલી વિઠા અંઈયું.
જડે સંભારથોં ન સર્દી સમજ કે,
તડે રણ રતેમેં રુલી વિઠા અંઈયું.

ઉકોંટ

તાંણા કેયો તલબ રખી.
ઉકોંટ રખીને ઊની
મેલાપ ઓ મોભત સેં
“અગામ” જેંકે સમજે કોક ધૂની.

પ્રેમ જા પંધ

પ્રેમ જા પંધ ભલે પર્યા અંઈ,
પણ ઉકોંટ વે ત ઉર્યા અંઈ.
પુગા અંઈ જુ કો પાર કરે ને,
ઉ ઓખી મિંજી ઉકર્યા અંઈ.

યૌવનની વડવાઈ પર જૂલી, બાળપણ મારું સમરું,
પંખી બની નભમાં ઊડવાની મિથ્યા કોશિશ કરું.

બાગમાં કુસુમ પર ઊડતા, ભ્રમર જોઈ ઠરું,
સચીરની લહેર રંગવાની, મિથ્યા કોશિશ કરું.

કાચીંડા જેમ રંગ બદલતી, દુનિયા છે એ ખરું,
માનવીના રંગો જાણવાની, મિથ્યા કોશિશ કરું.

નદીકંઠે લઈ તરસ્યું હૈયું, ઉદાસ થઈ ફરું,
મેઘલી રાતે તારા શોધવાની, મિથ્યા કોશિશ કરું.

મૃદુ ધડકતું મુજ દિલ, તારા ચરણો ધરું,
ધબકાર મારા માણવાની, મિથ્યા કોશિશ કરું.

સ્વર ને બંજનની બારાખડી પાછી ઘૂંટતા ડરું,
શબ્દ તોરણો કાવ્ય પોંખવાની, મિથ્યા કોશિશ કરું

- કોકિલા ગડા, મુંબઈ

દિલમાં હતા ઉમંગો સાગર તરી જવાના,
નોતી ખબર પવન પણ અવળા ફરી જવાના.

ઈમારતો ચણીતી અરમાનથી અનેરી,
ક્ષણમાં જ સ્વજનો એ ધ્વસ્ત કરી જવાના.

ના ઘાંઘ પાધરો કર, મરહમ નહીં લગાવે,
લોકો અહીં જખમ પર મીહું ભરી જવાના.

આખું ચમન મહેક્યું માદક પુષ્ય સુગંધે,
ગમતાં જ ફૂલ સઘળાં ત્યારે ખરી જવાના.

ઉજાગરે વિતાવી કાળી અખંડ રાત્રિ,
અંજામ એ જ 'કોકી' સ્વજ્ઞો સરી જવાના.

- કોકિલા ગડા, 'કોકી', મુંબઈ



“પત્રિકા” મારી આત્મકથા



લીલાવતી માવજુ દેણ્યા

કચ્છી સમાજે જ્યારે મુંબઈ જેવા શહેરમાં
વસવાટ કર્યો ત્યારે સમાજની વસ્તી ભાતભજાર,
ચીચબંદર, દાણાબંદરમાં સેન્ડહસ્ટ રોડ સુધી
સીમિત હતી. લગભગ ૧૮૩૦ની સાલ હતી.
અને મારું સર્જન થયું. મારું કદ ૨ "X૨" નું
હતું. કયારેક વધુ ખબર હોય તો થોડું મોટું
થતું. આમ મારું નામ 'મરણ પત્રિકા' રાખવામાં
આવ્યું. કોઈ વાર માત્ર એક જ બાજુ લખાણ
હોય આવું પણ બનતું.

ધીમેધીમે હું મોટી થતી ગઈ, મારું કદ વધતું
હતું. પહોળાઈ વધી. કેટલાક લોકોના ઘરે લગ્ન

પ્રસંગ હોય તો પત્રિકા આપવાવાળાને કહેતા
કે હમણાં પત્રિકા ન આપજે. કેમકે મારું નામ
'મરણ પત્રિકા' હતું. કેટલાક લોકોને મારું વ્યસન
થઈ ગયેલું. પત્રિકા વાંચતાં વાંચતાં ચા પીવી
હોય, જરા મોદું થાય તો ઊંચા નીચા થતાં લોકો
પડા હતા.

વર્ષો વિતતાં હું મોટી થઈ. મારામાં પાના
ઉમેરતાં ગયાં. જાહેરાતો, અભિનંદન, જાગ્રા
ગયેલાઓની ખબર, ટુરવાળાનો આભાર, પાસ
થયેલ વિદ્યાર્થીઓનાં સગાવહાલાના મોટા મોટા
અભિવાદન, ફોટાઓ, મૃત્યુ પામેલા સ્વજનોને

શ્રદ્ધાજલિ. આ બધા માટે મને જ જવાબદાર ગણી.
મેં મારી ફરજ બજાવી.

ધીમેધીમે ધંધાકીય દૃષ્ટિથી મને જોવા
લાગ્યા, રંગીન પાના શનિવારે, અમુક વારે જન્મ
ખબર, અમુક વારે નોકરીની જાહેરાતો, નવા
નવા વિભાગો ઉમેરાતા ગયા અને મારું કદ,
વજન વધવા લાગ્યું. સમાજને સારો એવો ફાયદો
થવા લાગ્યો.

આવક વધતાં વિભાગો વધ્યા. રવિવારે
કાર્યાલય બંધ હોવાથી સોમવારે મને રજા હોય
અને બહેનો સોમવારે કીટી પાર્ટી, અન્ય કાર્યક્રમ
ગોઠવે કેમ કે તે દિવસે મને રજા હોય એટલે
અન્ય કાર્યક્રમ થતાં. “સંપર્ક સેતુ સંઘ ભાવના
એ જ હેતુ” જેવાં વિરોધણોથી મને નવાજી.

હવે હું એંસી વર્ષેને આરે ઊભેલી ગર્વથી
કૂલી નહોતી સમાતી - કે મારું પણ કોઈ અસ્તિત્વ
છે. પણ એક તરફ મુંબઈની ઉપર આંતકનો
હુમલો થયો. એ ર૬-૧૧ના મને પણ આંતક
જેવો જ અનુભવ થયો. કેટલાક માટે તો હું
તાજ અને ઓબેરોયના હુમલા જેવી સાબિત થઈ
અને મારી કિમત છપાઈ ગઈ, સમાજમાં હલચલ
મચી ગઈ. દરેક સમાજની ઓફિસે પત્રિકા કેમ
નથી આવતી ? એજ સવાલ પૂછવા લાગ્યા.

બે પાનાં ભરીને જાહેરાત આવી કે મુંબઈ
સમાચારવાળા પત્રિકા વિતરણાની વ્યવસ્થા
સંભાળશે. તેમના યુનિયનવાળાએ ના પાડી દીધી
અને પંદર દિવસ પત્રિકાની ગરબડ. મારા
જીવનમાં અસ્તિત્વસ્તતા છવાઈ ગઈ, પરંતુ ઠાવકા

એવા કચ્છી સમાજે સંયમ જાળવી ફેસલો કર્યો
અને ફરી દ ડિસેમ્બર, ૨૦૦૮ થી હું રેઝ્યુલર
થઈ અને લોકોને હાશકારો થયો. કેટલાક લોકોને
ચા મોડી ચાલે પણ સવારમાં પત્રિકા હાથમાં
જોઈએ.

અરે હાં ! આપણા સમાજ હવે બાળકોને
ગુજરાતી નહિ અંગ્રેજીમાં ભણાવે છે. તો બાળકો
શું મને નહિ વાંચે ? ના, પણ અમુક ખબરો
હવે અંગ્રેજીમાં પણ છપાય છે. મારી કિમત માત્ર
બે રૂપિયા રાખી અને છાપાવાળાઓ મારું
વ્યવસ્થિત વિતરણ કરે છે. સમાજ મારી શતાબ્દી
ઉજવશે.

કેટલાક લોકોએ બીજી પત્રિકા છાપીને
પોતાનો કક્ષો ખરો કરવા ધાર્યું, પણ આપણા
સમાજ હંમેશાં કચ્છીઓની તરફેણ અને હિતને
ધ્યાનમાં રાખ્યું છે. આમ મારી જિંદગીના અમૂલ્ય
વરસો વિતે છે. હમણાં લોકડાઉનમાં મારું વિતરણ
બંધ હતું, પરંતુ ઓનલાઈન મારું વાંચન ચાલુ
હતું.

સમાજે મને સાચાવી અને હવે મારી
શતાબ્દીની રાહ જોઉં છું. કેવા હશે એ દિવસો ?

ખુલાસો

પગાંડીના માર્ચ, ૨૦૨૧ અંકમાં
પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીશરજી શિલ્ડ વિજેતાઓની
નામાવલીમાં ટાઈપ સેટિંગ કરનાર ભાઈથી
ગોરસમજણથી ૨૦૧૯ શ્રી કુંગરશી સોજુ
મોતા, બિદડા નામ છપાઈ ગયેલ હતું. તે
બદલ ક્ષમા. મિથ્યામિ હુક્કડમ્.

શ્રી ક.વી.ઓ. લેડી ગ્રેજ્યુએટ એસોસિયેશન

શ્રી ક.વી.ઓ. લેડી ગ્રેજ્યુએટ એસોસિયેશન આયોજિત "Women Symbol of Power"ના શિર્ષક હેઠળ નિબંધ સ્પર્ધા યોજવામાં આવેલ હતી. નિબંધના વિષયો (1) An Inspiration in My Life & (2) From Challengers to Cheers હતા. એસોસિયેશનના સભ્યો તથા નોન-સભ્યો દ્વારા ઘણા સ્પર્ધકોએ ભાગ લીધો હતો. સ્પર્ધકોની એન્ટ્રી સ્વીકારવાની અંતિમ તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૧ સુધી હતી અને નિર્ણયની ઘોષિત કરવાની તા. ૮મી માર્ચ, ૨૦૨૧ હતી. સ્પર્ધના નિર્ણયકો (૧) પ્રોફેસર આશાબેન ગાલા અને (૨) ડૉ. રાજન નટરાજન પીલાઈ હતા. નિર્ણયકો દ્વારા ઉત્તમ નિબંધ (૧) From Challengers to Cheers - written by Simpal Manish Nagda (Bhojay) ને પ્રથમ પારિતોષીક અને (૨) From Challengers to Cheers - written by ને દ્વિતીય પારિતોષીક જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું. આ અંકમાં આપણે પ્રથમ વિજેતા સીમ્પલ મનિષ નાગડા (ભોજય) નો નિબંધ છાપવામાં આવેલ છે અને દ્વિતીય વિજેતા નો નિબંધ આગલા અંકમાં છાપવામાં આવશે.

From Challenges to Cheers

પડકાર (Challenges) એટલે શું ? અનિશ્ચિતતાને આમંત્રણ, વિપરિતતાનો સામનો, કઠિન કાર્ય કે સ્પર્ધા, જ્યારે તમે વ્યવસાય કે સંબંધોમાં અસફળ થાવ છો, નોકરી ગુમાવો છો કે ખરાબ આરોગ્ય જેવી પરિસ્થિતિમાં આવી જાવ છો ત્યારે તમને પોતાની નબળાઈઓ અને મર્યાદાઓ સ્પષ્ટપણે દેખાઈ જાય છે. આ જીવનની ઘટનાઓ છે. જે તમે કોણ છો ? તમે શું માનો છો અને તમારે શું મહત્વનું છે એ દર્શાવે છે. પ્રારબ્ધ અને પુરુષાર્થના યોગ્ય સમીકરણ દ્વારા પડકારોને સહયોગ આપવાની અને તેમાંથી જીવનનો અલૌકીક આનંદ એટલે કે Cheersને પ્રાપ્ત કરવાનું છે. સાધારણ અને સફળ વર્ણે બસ આ જ તો ફરક છે. જ્યારે પણ વિપરિતતા આવે છે ત્યારે સફળ વ્યક્તિ પોતાની પૂર્ણશક્તિ ઉચ્ચ સ્તરે લઈ જવા દઢ મનોબળથી લક્ષ્ય ઉપર કેન્દ્રિત થઈ અથાગ પરિશ્રમ સાથે પોતાનો અભિગમ પૂર્ણ કરે છે.

તાજેતરમાં ઉત્તર પ્રદેશની માન્યા સીંધ - જે ફેમીના મીસ ઈન્સિયા રનર અપ બની એ જીવલંત

ઉદાહરણ છે. મામુલી રીક્ષાચાલકની પુત્રી, જેની પાસે પોતાનું ઘર નથી, સ્કૂલની ફી ભરવા પૈસા શુદ્ધાં ન હતા એવી સામાન્ય વ્યક્તિ, અસામાન્ય પદ હાસિલ કર્યું. Challenging situation bring more Cheers in life.

પડકારો જીવનમાં નાની નાની જીતમાં પણ વધુ ઉત્સાહ અને ઉમંગની પ્રતિતિ કારાવે છે. એક Booster તરીકે કામ કરે છે. શા માટે ? કારણ કે આપણાને તે સરળતાથી પ્રાપ્ત નથી થઈ, વિષમતાઓમાંથી પ્રાપ્ત થઈ છે. જે આપણાને આશીર્વાદરૂપ છે એમ આપણે સમજુએ છીએ. પડકારો જીવનની પ્રશંસા કરવાનું અને ખુશ રહેવાનું સરળ બનાવે છે.

બગવદ ગીતાનો આરંભ જ અર્જુનની દ્વિધાથી થાય છે. યુદ્ધ કરવું કે શાસ્ત્રનો ત્યાગ કરવો ? બેમાંથી શું યોગ્ય છે. તેમ આપણા જીવનમાં પણ લગ્ન, વ્યવહાર, વ્યવસાય કે મહત્વાકંશા જેવા કટોકટીભર્યા નિર્ણયો પડકારરૂપ ડગલેને પગલે ઉભા થતા હોય છે. આપણા મહાન શાસ્ત્રો એમને એમ નથી લખાયા.

હકીકતમાં તેઓ ધર્મગ્રંથ નહીં પણ જીવનગ્રંથ કહી શકાય. મહાભારત, રામાયણ કે કલ્યસુગ જ્યાં મહાપુરુષોનાં જીવન ચરિત્રતનું આલેખન કરવામાં આવ્યું છે ત્યાં તેમને જીવનમાં આવેલા પડકારો, દ્રોહ, કપટ, ભૂલો, સ્તૂકર્મ કે પાપકર્મ અને તેની સજા - ભોગવટો કે ફળનું વર્ણિન વિગેરે બોધપાઈ સાથે ઉલ્લેખાયેલા છે તેવી જ રીતે આપણા ઈતિહાસમાં રાજા-મહારાજાઓ, અંગ્રેજો, મુગલ, રાષ્ટ્ર સંતોના જીવન, શિવાજી મહારાજ વગેરેનાં જીવનની ઘટનાઓનો ચિત્રાર વાસ્તવિકતાનો પરિચય કરાવે છે. જીવનમાં આવતા દરેક પડકારાંનો સામનો કરવો એ શક્ય નથી. પણ ઘણી વખત બીજાના અનુભવોથી પણ ઘણું શીખી જવાય છે અને એ પોતાની જાતની ક્ષમતાનો અંદાજ લગાવવા અનુકૂળ થઈ પડે છે.

પડકાર અને ઉંમર સાથે કોઈ લેવા દેવા નથી. ઘણાં લોકો પોતાની ઉંમર થઈ એવા બહાના કરીને, ઘણાં કાર્યોની શરૂઆત ક્ષમતા હોવા છતાં નથી કરતા અને પોતાની ઈચ્છાઓને પોતાનામાં જ પહેલાં દફન કરી દેતા હોય છે. પણ તામિલનાડુનાં પખ્યમલની વાત જ નિરાળી છે. ૧૦૫ વર્ષની વયે તેઓ અઢી એકરની જગ્યામાં ઓર્ગનિક ખેતી કરે છે. જ્યાં લોકો દું માં વર્ષથી પોતાને નિવૃત્તિ તરફ ઢાણતા હોય છે. ભારત સરકારે તેમને સૌથી મોટો ચોથો પુરસ્કાર પદ્ધતી આ વૃધ્યાને એનાયત કર્યો. કલ્યના કરો કે આ સ્ત્રીએ કેટલા લોકોને પોતાનાં અભિગમ અને કાર્યથી સકારાત્મક પરિવર્તન લાવવા પ્રેરિત કર્યો હશે! લોકો ફક્ત સફળતાની યશોગાથા નથી ગાતા પણ જે વિષમતાઓ અનો અપંગતાઓને આંભીને શિખરો સર કર્યા છે તેનાંથી પ્રેરિત થાય છે, તમારું વ્યક્તિત્વ તમે જીતેલા કે તમારા પર વિતેલા પડકારોના સામનાથી ઘડાય છે. જે તમને આગળા સર ઉપર જવાની તક આપે છે.

પડકારો જીવનમાં શા માટે લેવા જરૂરી છે? પડકારોમાં ઘૃપાયેલી તકોનાં દ્વાર ખોલવાની ચાવી છે. ઘણી વખત સમસ્યાઓ જીવનમાં અવરોધ પેદા કરતી હોય છે. અને એ સમસ્યાઓથી દુર ભાગવાથી માત્ર વિલંબ થાય છે. અને પીડામાં વધારો થાય છે. પણ અને જીલી લેવામાં આવે તો તેનાં બે જ પરિણામ આવી શકે. કાં તો તમે જીતી જશો અને કાં તો અનુભવ લઈને પાછા ફરશો. દરેક સ્થિતિમાં કંઈ તો મેળવશો જ. અહીં ફરી એક જીવંત દૃષ્ટાંત આપવાનું મન થઈ જાય છે, નેશનલ લેવલની ખેલાડી અરૂનીમા સિન્ધા જેને ૧૧મી એપ્રિલ, ૨૦૧૧નાં ટ્રેનમાં સફર કરતી વખતે તેણે પહેલે સોનાની ચેનને લૂટવાના ઈરાદાથી ચાલતી ટ્રેનમાંથી ફેંકી દેવામાં આવી હતી. આ દુર્ઘટનામાં એનો પગ કપાઈ જાય છે, બીજા પગનાં હાડકાં ભાંગી પડ્યા અને સ્પાઈનમાં ઉ ફેંકયર આવ્યા. ડીસ્ટ્રીક્ટ હોસ્પિટલમાં પણ એને અગવડ મળી. એણે ડોક્ટરોને અંનેસ્થેસીયા વગર જ પગ કાપી નાખવા કહ્યું. તે પોતાનો જીવ બચાવવા સતત પ્રયત્નશીલ રહી. હજુ તો એ હોસ્પિટલમાંથી સજી થઈને બહાર નીકળે એ પહેલાં તો સોશીયલ મીડીયા અને લોકોએ તેણે આત્મહત્યાની કોશીશ કરી, તેની પાસે ટિકિટ ન હોતી, હારેલી હતી એવા આશેપોનાં ટોપલાઓ એના માથે ચઢાવી દીધા. આ એક એવો પડકાર હતો એના જીવનમાં જેણો એના ટિલ અને ટિમાગ પર અસર કરી લીધી.... વોલીબોલ તો માત્ર એક ખેલ છે તેણે મનમાં સંકલ્પ કર્યા કે હું એનાથી પણ ઘણી મજબૂત સિદ્ધ થઈને બતાવીશ.

સૌથી અધરુ કામ, આ વિકલાંગતા સાથે પુર્વતારોહણ કરવાનું છે. અને હું એશિયાનો સૌથી મોટો પર્વત એવરેસ્ટ સર કરીને બતાવીશ. જ્યાં ચાહ હોય છે, ત્યાં રાહ હોય છે. તેણે

હોસ્પિટલથી નીકળી સીધો બરોન્ટ્રી પાલ, એવરેસ્ટ સર કરનાર ભારતની રાણી અને વિશની પમી સ્ત્રી વ્યક્તિનો સંપર્ક કર્યો. ૧ પગ આટિફીશીયલ લેગ, બીજા રોડ સાથેનો અને તુટેલી સ્પાઈન સાથે બરોન્ટીએ તેનાં ઈરાદાઓ જાણ્યા ત્યારે તેણે તુરંત જવાબ આપ્યો કે, “આપને અંદરસે માઉન્ટ એવરેસ્ટ કો ફિલે કર હી લીધા હૈ, સિઝ દુનિયા કો દીખાના બાકી હૈ,” અને તા. ૨૧-૫-૨૦૧૩નાં તેણે માઉન્ટ એવરેસ્ટ સર કર્યો. એ વિકલાંગ ફક્ત શારિરિક રીતે થઈ હતી, મનથી નહિ. એણે પડકાર સ્વેચ્છાથી લીધા હતો. જુન્નૂનથી લીધા હતો. પર્વતારોહણ વખતો ઓક્સીજન પણ ખૂટી ગયેલું, એણે મરવાની પણ પરવા નહી કરી, કારણકે એને લક્ષ પુરું કરવાની જુદ હતી. એની પાસે પાછાં આવવાનો સરળ બહાનો પણ હતો. પણ એને ઈતિહાસ રચવો હતો. એક તો છોકરીની જાત એ પણ હારેલી, મધ્ય વર્ગની અને ઉપરથી વિકલાંગ - આટલી મોટી સિદ્ધિ કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી શકે !! દુનિયાને તેણે અચંબામાં નાખી દીધી. એણે એક નોર્મલ વ્યક્તિ ન કરી શકે એવું એક્સ્ટ્રા - ઓર્ડિનરી કામ કરી બતાવ્યું. અને એ પણ ફક્ત બે વર્ષના સમયગાળામાં અવિશાસનીય વિકમજનક કાર્ય સંપત્ત કર્યું અને હજુ તો એની ઈચ્છાઓ અસિમિત છે તે કહે છે કે “સભી તો મૈને સમંદરો કો લાંગા હૈ, ઈસ પરિંદે કા ઈમાહાન બાકી હૈ, આસમાન પૂરા બાકી હૈ.” પોતાના આત્મગૌરવને ઉચ્ચ સ્તરે લઈ જવા મનને સતત કેળવવાની જરૂર છે.

આપણા જ કચ્છી સમાજનું ગૌરવ એવી લેફ્ટનાંટ ઝંખના પાસડ (મીકેનીકલ એન્જનીયર) અત્યારે કાશ્મીર બારામુલ્લા જેવા અતિશય સેન્સેટીવ પ્રદેશમાં ભારતીય સેનામાં પોતાની ફરજ બજાવી રહી છે. દેશ માટે કંઈક કરવાની પ્રબળ ઈચ્છા ધરાવતી આ યુવતિએ પુરવાર કરી

બતાવ્યું કે અદૃશ્ય ઈચ્છાશક્તિ અને દૃઢ મનોબળ હોય તોકોઈ વસ્તુ અશક્ય નથી.

પડકારો જીવનને વધુ રસપ્રદ અને અર્થપૂર્ણ બનાવેછે. બધાને તકલીફ આપવા સમસ્યા વગરનું જીવન મળે એવી અપેક્ષા હોય છે. પણ ખરેખર તે યોગ્ય છે ? કલ્યાન કરીકે જન્મથી જ તમને એકદમ સરળ સુખી જીવન પ્રાપ્ત થયું હોય તો કેવું લાગે ? જિંદગી નીરસ, સ્ટેશન વગરનાં પારા પર દોડતી ટ્રેન જેવી લાગેને ? સાચુને ? જીવનમાંથી કર્દી શીખી શક્યા હોત ! આપણો બૌધિક વિકાસ અને સંવેદનશીલતા શુન્યતામાં પરિણામ્યા હોત ! એટલું જ નહીં પણ બીજા લોકોજે પોતાનાં જીવનમાં અભાવ કે સમસ્યાઓથી ઘેરાયલા છે, અમનાં માટે પણ સહાનુભૂતિ જેવી લાગણી મહેસુસ ન કરી શકાય તેવી મનોદશા થઈ જાય. મદદ, દિલાસો કે પ્રેરણા આપવાની સદ્બુદ્ધિ પણ દિલ-દિમાગ પર દસ્તક નહીં દે. પડકારો જીવનમાં મહત્વપૂર્ણ બદલાવ લાવે છે. જ્યારે જ્યારે જિંદગીમાં નાની-મોટી સફળતાઓ મળે છે ત્યારે ત્યારે Love you Jindagi એમ ઉદ્ગારો અંતરાત્મામાં પ્રગટ થાય છે અને તેને Thank U God કહી એનો આભર માનવાનું મન થઈ જાય છે. સૂર્યનાં દર્શન કરવા માટે ખીલતા રહો અને ખૂલતા રહેવું જરૂરી છે. ગુંચાયેલા રહેશો તો જિંદગી સાથે બંધાયેલા રહેશો, જો છુટા પડ્યા તો જિંદગીથી અલગ થઈ જશો. આ બે વાક્ય આખો મર્મ ખૂબ જ ગહનતાથી વિચારશો તો ઘણું બધું કહી જાય છે.

ભૂતકાળ ઈતિહાસ છે, ભવિષ્ય રહ્યસ્ય છે. અને આજની કાણ એ ભેટ છે. તેથી જ તેને પ્રેરણ કહેવાય છે. હંમેશા સરમાઈજ સાથે મળે છે. આને જીવનમંત્ર બનાવી, Cheers કરો !!!

અસ્તુ

**"Unplanned trips are always the best ones!"
whoever said, surely said it right.**

KHYATI ANIL HARIA

Part 1: DREAMY DUBAI

I was dreaming of going to Dubai from last 2 years, but everything happened in just a span of two weeks. Yes, so this was our one of the most unexpected - unplanned trip. Everything went on so quick, as far booking our flight, passport renewal, hotel booking, preparing itinerary, visas and very little shopping in just two weeks' time!!

We had an early morning flight from Mumbai to Abu Dhabi. Our 1st stop was Abu Dhabi and our arrival at Abu Dhabi was superb. We were secretly being tested by a fellow at a desk with his laptop attached with a heat machine on top. Honestly we were not scared at all. Well everything went so smooth and we were out of Abu Dhabi Airport, reached our hotel in a huge Mercedes-Benz cab.

Day 1: We reached our Hotel in Yas Island which we had pre booked. It was a mind blowing stay at Rotana, with sumptuous breakfast daily, fantastic services and very comfortable and homely stay overall. Our 1st place of visit was At Ferrari World, there were many rides which equally challenging. This park also showcased spectacular collections of unique Ferrari models. We certainly had an amazing and memorable experience at Ferrari World. It was a tiring day and we hit our bed as soon as we reached back to our hotel.

Day 2: We started the day with some pool time, lovely breakfast and then headed for **Corniche Waterfront** - one of the most beautiful place we came across. Corniche, Abu Dhabi (upgraded version of our Marine Drive in Mumbai) was marvellous and unique in its own way. Later we hired a cab for the **Grand Mosque**. As soon as we entered, we were given a pass individually and I was given an Abaya (traditional long floor length dress covering top to bottom) to wear. The classic and magnificent **Sheikh Zayed Mosque** was truly majestic in appearance. Post this we headed back to our hotel for a relaxed dinner and a good sleep.

Day 3: We were so eagerly looking forward for this day. Finally, we got ourselves ready and headed sharp at 11.00 am for the **Warner Bros. World**, which is the largest indoor theme park in the world. We experienced the world of superheroes - the Batman, Superman, Green Lantern, Wonder Women, Flash all together at one huge place. We could sit on each ride, some multiple times! Since, we had to reach Dubai by night, we rushed back to our hotel, booked a cab and zip zap zoom we reached Dubai in 1.5 hrs. All drained and super tired, we checked in our Hotel at Bur Dubai and dozed.

Day 4 :- Today in Dubai, we were joined by rest of our gang:- cousins. We had

booked an apartment hotel in Dubai, it also had a rooftop swimming pool. From today onwards our itinerary was going to be jam packed. We first went to Dubai Aquarium and Underwater Zoo by 1.00 pm. No visit to Dubai is complete without visiting the world's tallest building, the Burj Khalifa. Our time slot was booked at 6.30pm to visit the Grand Burj Khalifa, the tallest building in the world. This truly incredible experience cannot be explained in words, but instead must be felt personally. And later we went to see an Amazing Fountain Show right below Burj Khalifa. Finally, we were done for the day, our pick up arrived right outside Dubai Mall, and we headed back for our hotel.

Day 5 : We headed in morning for the Dolphinarium where we saw various dolphins performing various acts. We quickly had lunch and headed for our next thrilling experience - Ride to Desert Safari. We had a thrilling dune bashing activity which lasted for 20 mins. After reaching our campsite, we were welcomed with Arabic coffee (a drink similar to black coffee) and dates. We went and booked our tables and came again outside for camel riding. Overall this place was a good one as there were several cultural performances: belly dancing, the traditional Tanura dance, and a fire show! An awesome adventurous day, we headed back into our Land cruiser to reach our hotel.

Day 6: Our plan for the day seemed quite hectic as there was lot of walking needed. First we went to Butterfly Park at 2.00 pm. There were large variety of butterflies and they were all very well fed. As soon we were done at the butterfly park, we quickly moved out and headed

to the Miracle Garden which is just 5 mins walk away. It is huge and magical. Our next stop was Global Village. The area is huge and there is always something happening somewhere. We spent hours wandering through different country areas (our favourites were Africa, China, and India), enjoying street shows, concerts, and local food and desserts. You can literally shop the world in a few hours! Finishing all this finally, we reached our hotel and we hit our bed, looked forward for one more exciting day.

Day 7: Much awaited LEGOLAND it is for today. As it was a weekend, we experienced lot of crowd but had fun filled exciting rides experience, later we moved to Motiongate Dubai which is basically Dubai's largest Hollywood-inspired theme park. All in all, Motiongate Theme Park Dubai was a family-friendly fun and entertaining amusement park suited for all ages. Spending our day at Motiongate made us create memories of a life-time. Our pick up arrived, and we reached back our hotel.

Day 8: We started our day with a sumptuous breakfast and then headed for half day Dubai City Tour. We were accompanied by a tour guide. Today's tour included Dubai museum - Al - Fahidi Fort, Jumeriah Beach, Burj Al Arab and view of Palm Atlantis via Monorail Ride. Post this, we had our lunch and headed for Marina Beach and Marina Cruise which lasted for 1.5 hr. This was truly an incredible experience. Our wonderful marina dhow cruise came to an end and we reached back to the pier. As we came out of the pier, our vehicle was ready to transfer us back to the hotel.

Day 9: Who doesn't love shopping—especially when you are in the “little India” of Dubai, Meena Bazar, it was for today. After a good shopping time, we went to the magnificent Dubai Frame. Again this was a beautiful place to be with lot of breeze and amazing views around. Our next halt was at the Dinosaur Park. The Dinosaur Park was incredible. Now our next stop was Dubai Glow Garden. Lastly, we visited the Magic Park, which was also situated inside the Glow Garden area. It's a 3D image park. They have made artefacts' in such a way that which will give 3D effect to our images. This concluded our parks for the trip, and we were all eagerly awaiting for our 1 hr Limousine Ride. This was the last night here in Dubai and we made the most of it.

Day 10: We quickly got ready to catch a cab to the most famous Gold Souk. The Gold Souk is a must must visit place - even if you don't have anything to purchase - just go there to see the charm of Gold. Further we reached Meena Bazaar and ended up doing some last minute shopping. As we were booked for evening flight, we did our last minute shopping. With all our bags packed in sometime we reached at the airport and boarded the flight. Later we were given a form to be filled which needed to be submitted during immigration at Mumbai airport. The health declaration form consisted basic details like travel history, passport number, personal details, contact details, any symptoms, medical history etc. Here comes one's honesty while attempting this. Obviously we had to tick No for all questions asked, as we had none of the above symptoms.

We had a safe landing, and as expected it was time to undergo ourselves from screening for the COVID 19. Few set of medical college students and doctors had settled on a table to check everyone before one goes for immigration. They were doing universal thermal screening temperature levels. We were lucky enough to pass through this test. Finally, we reached back to our pavilion, with lot of good times and fun-filled memories, but on the other hand we seriously didn't knew what was coming for us.

Goodbye Dubai.....Till next time!!

Part 2: LONELY MUMBAI

Back to our routine, looking forward to school, office, work, busy schedule and whole lot of unpacking. Little did I knew that what was coming our way. But as usual it was very normal with me, two days passed by and suddenly we hear the very 1st Corona virus positive case in Mumbai. Undoubtedly it had created a lot of havoc in the city. And it was all over the news.

School groups, family groups, general groups, all started flooding with only 1 message - the novel COVID-19 had reached Mumbai. Parents started panicking, family members got scared, and news channel was adding extra fuel to the fire. It was 7pm in the evening and I got a call from my sons class teacher, mentioning to not send him to school for 2 weeks as we had a travel history to Dubai. The school also mentioned to provide a certificate stating our reports being negative for Covid-19. I knew and understood that it's impossible to get oneself tested

unless one has any symptoms. We didn't have any. Fair enough, I was already ready to face this. Strangely by night, I got several personal messages from mothers asking about mine and my sons health. The news that we travelled to Dubai spreaded like wildfire in just a span of 1-2 hours. In the start, I took it positively, but gradually it turned out to be a total mental torture. On the other hands, being a mother, I understand how parents get overprotective for their kids. It was a really bad night. I didn't understand how would I explain to my son that he is not allowed to attend school for 2 more weeks. I knew it was a challenge in itself.

A pandemic had been declared!! But somewhere deep inside my heart, I had a feeling that we shall safely come out of this too, because throughout our trip, we took every precaution we could. We washed our hands every now and then, sanitized ourselves after every surface we touched, and avoided contact.

Next day morning, we decided to visit Kasturba Hospital to get ourselves checked. We were accompanied by my father in law who is a general physician. As soon as we reached, we were given a token and we were made to sit number wise. There were around 15 people in all. Finally, our turn came, and we three were allowed to go inside together because we were a family and had same travel history. Primacies, they took our details and made a digitally printed ATM type card for each one of us. Then we had to go and meet the doctor who was fully covered in their surgical body suit. I could only see her eyes and listen to her voice. We were asked to sit on a

chair and they politely asked us our travel history and if we had any symptoms like cough, cold, breathing issues. She noted down everything on a paper and asked us to Self-Quarantine ourselves for 2 weeks. I insisted on getting ourselves tested, but they strongly recommended a "No"! They told us we do not test anyone unless one has any of the above symptoms. They also told us that we are all good asked us to go home!!

PHEW... I felt 50% relieved here after a lot of mental torture I faced last night.

So while we were returning home, I called the school and informed them the same and that I won't be sending my son until further notice. Later I called my boss and informed him that I am self-isolating myself for few days.

So this is my day 1 of "self-isolating". Never did I knew that I would be so lucky to get an extended vacation. The first few days after we retuned were scary as many Corona +ve cases had a travel history of Dubai.

After couple of days, finally on **19th March 2020**, Modiji, Prime minister of India announced the Janta to maintain a curfew on **22nd March, 2020**. Finally, on **20th March, 2020**, Mr. Udhav Thackeray, Chief minister of Maharashtra had called for a complete lockdown in the city. The entire Mumbai was shaken. Surely there were more worst news coming our way. We were not safe anymore. But its rightly said that hard times come to purify us..... Not hurt us.

Strangely family members, friends, whom we don't talk to often, started asking us about our health. I was glad and I was feeling nice in a way, but on the other hand, honestly I was not liking it. It seemed like we were being victimised. It was evening of 21st March, and groups flooded with messages regarding one more case suspected in our vicinity with travel history of Dubai. No, it wasn't us!!

While we were enjoying in Dubai, Corona was fast spreading its wings. Infact as per the news there were many cases in Dubai already, we came across so many local residents staying in Dubai, and one thing for sure was that I never experienced panic situation there. Whereas in Mumbai, there was lot of panic right now and I feel its lot more contagious than the virus.

Somehow I am super glad of spending my days with my family. Maybe that's what I missed doing since I resumed work. Every day, I definitely end up doing lot more non-academic learning than ever before, lot more snuggles, lot more cooking and snacking, lots of games and most important lot of sleep. Many people criticised us for taking this trip, few told us this was not the right time to go, few were upfront on the thought that we shouldn't have gone, few people were happy we took this trip (of course because of my tight schedule I badly needed a break). But I luckily feel so glad that I took this trip. And we came back just in time and that other people's negativity was totally not worth worrying about at the moment.

This quarantine is really testing

me, on how everyone is invested in me, may it be friendships or relationships. Nevertheless, I feel Obliged to have got the opportunity to pen down my Quarantine Story. So our day starts with a glass of warm water and ends with a good vibe thought that we are in this together. My very 1st target was to achieve on catching up with all the movies I had missed watching. One fine day I watched this movie called Contagion (by now everyone has watched I am sure), I wonder if this is really what is happening to us, I could never imagine that a bat could change the world. Indian's death toll of Corona Virus has crossed 100 this week and so many increasing cases have been reported. I heard on the news that this sudden increase in the toll is linked to Tablighi Jammat meet that took place in Delhi around **13th - 15th March 2020**. So I am still wondering if this is really the bats or this is some kind of conspiracy???

22nd March - 5.00 pm A feeling of Gratitude: At 5.00 pm today when I was ringing the bells in balcony, I could see small children clapping, ringing bells, adults banging on plates, blowing of conchs and the whole environment was that of gratitude to all those who are fighting Corona for us. An amazing overwhelming experience of solidarity. What a sight Gratitude once again to all those who are untiringly serving humanity. On **23rd March 2020** while I was surfing through the news channel, it was suddenly declared that section 144 was imposed on Maharashtra. Total Lock down, trains shut, interstate buses, everything was about to shut down. As it was already getting scarier all the

more, on **24th March 2020** : Prime minister, Modiji is addressed the nation and as expected, looking at the increasing number of COVID 19 cases, he has announced a “Complete lock down for India for next 21 days.” But the great news was that tonight we completed our “14 days of self Quarantine period.” We were suggested and advised that the typical incubation period is about five days and around 99% of the people who get infected and develop symptoms do so within 14 days. We felt confident about not being carriers of the virus. This surely called for a small celebration and out of excitement and happiness, me and my son decided to bake. This doesn’t mean life was going to be carefree and easy anymore. Life had come to a standstill. 21 days’ lockdown is no joke. I wonder we can still survive on our savings, but what about people who live on daily wages?? One lockdown lesson here I learnt is, that the cost of living is never expensive, it is the cost of lifestyle that is expensive.

26th March 2020- It was 12 noon; BMC officials gave us a surprise visit at our place. This was basically to enquire on us and routine questions were again asked regarding our health, whether we have any symptoms and our travel history. It was again a feeling of gratitude towards them. As mentioned in the newspaper few days back, that the BMC will keep a strict check on people who have travelled abroad, I was stunned to see their dedication towards work. The perfect timing, they maintained while visiting us. It was exactly on the 15th day that they visited. Hats off to management of Mumbai Municipal Corporation. This

21 days’ lockdown didn’t make me feel strange or different to me, as I was already on an isolation much before this lockdown. I feel I am used to it by now. There is so much to do, there is so much I missed doing, and now when I am getting all the time in the world, I feel it’s worth it!! Well this Quarantine bought the chef in me! I am cooking new dishes, baking, relishing every bite of food and eating 5 times a day. Making art, playing new games, dancing on our favourite tracks, fighting, reading, writing, telling stories has become a part of my lifestyle now. It more than 20 days of Self Quarantine and I realised that this virus has travelled more than I did.

31st March 2020: Today when everything is locked down my company has still paid me full salary even when I couldn’t work for many days. And I again feel so lucky about myself. But unfortunately it isn’t the case for many people who earn on daily wages. Today I have sent across my maid’s salary through someone. And I feel Proud about this. Do you?? Most Indians are religiously following social distancing. Because of this novel corona virus and its outcomes, its glad to see everyone:

1. queuing up to purchase goods patiently
2. washing hands regularly
3. practising self-care
4. building immunity
5. being kind
6. keeping the environment clean
7. realising the importance of savings and
8. volunteering ones time towards the needy while taking precautions to keep oneself safe.

I wish everyone's tries and follows the same post this Outbreak too. When humans take a break, nature thrives!

It a nice breezy evening, I am taking a walk on terrace of my building and I see pitch clear sky, few eagles gliding in the sky, parrots nosing around and a family of pigeons go back home from work. No one had asked them to follow the protocol of social distancing. There is nothing called isolation in their world. There is no concern of COVID 19 either. Lucky them!!

5th April 2020 - Sunday 9.00 pm. 9 mins: I haven't seen such fan following when it comes to leadership. Modiji did it again!! For 9 minutes, the soft glow of Diya's, the cheerful sound of the crowd reminded me of one of those Diwali celebrations. India stood in solidarity and showed confidence to fight against the noble Corona Virus. Telecasting Ramanayan and Mahabharat was the best decision ever. I had missed watching them in my childhood. Thanks to this quarantine, that I am able to watch them now. And strangely my son is following the same. We are on day 23 of Self Quarantine. Bringing in Maggi and pastas in our payjamas. Many more days to go still as this lockdown has been extended already till **3rd May 2020**.

Lockdown is an opportunity to do what you always wanted to do. So here I am unlocking myself. It was a roller coaster ride for me. Past few months, managing work, home, kid, family and very little time for myself. Sometime no time for myself !! Social life had already taken a toll with me. But there is a different enjoyment in this kind of busy life too!!

When it comes to unlocking myself, my Life pre - Quarantine vs present is as follows:

1. Early morning wake ups to - now waking up late.
2. Driving to work to - now my son driving me crazy.
3. Talking to my employees to - now having a chat with my family.
4. More official Calls to- now more personal calls.
5. Never used video conferencing to - daily using Video Conferencing.
6. Lunch with my batch mates to - lunch with my Family.
7. Giving tasks to employees to - now completing my tasks.
8. Missing my son to - now missing my maids.
9. Completing office work to - somehow finish household chores.
10. Face to face official meetings to- now online meetings.
11. Sleeping tired to bed to - no proper sleep schedules.

There is this panic, and it feels like our lives have been reprogrammed. And that's how unpredictable life can be. So I have to savour every moment now... Let's practice self-care, work on ourselves, love ourselves and sprinkle kindness around, spread more love and be there for each other during this tough times. Hope we all get out of this safe very soon. Till then take care and stay home!!

Khar (West), Mumbai, Village : Halapur
Contact No: 9833412825

શ્રી ક.વી..ઓ. સેવા સમાજ વાર્ષિક અપડેટ

તા. ૧ એપ્રિલ, ૨૦૨૦ થી ઉ ૧ માર્ચ, ૨૦૨૧ (માનદ મંત્રીઓ)

કોરોનાને કારણો સમસ્યાનું ભારતના લોકોને અનેક મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડ્યો છે. તેમે ખાસ કરીને ધંધા-રોજગાર બંધ થતાં આર્થિક મુશ્કેલીઓ ખૂબ જ વધી ગઈ. ૨૦૨૦ના કોરોનાને લીધે સમસ્યાનું આર્થિક મંદી આવી ગઈ છે તેમાં આપણો નાનકડો કચ્છ દેશ કેવી રીતે બાકાત રહી શકે ?

સેવા સમાજનો ધ્યેય પહેલેથી એ જ રહ્યો છે કે આપણો નાનો વર્ગ જેને હંમેશાં મહિનાના અંતે બે છેડા બેગા કરવાનું મુશ્કેલ બને છે તેમના પડખે ઉભા રહેવું.

એ હેતુથી આવા કપરા સમયમાં પણ સેવા સમાજે માર્ચ ૨૦૨૦ એટલે કે કોરોનાનાં સમયથી જ લોન/સહાયની પ્રવૃત્તિઓ ચાલુ રાખી હતી તેમજ કિકેટ અને સંજીવની યોજનાનું ગ્રેડ સ્ટીલારાતું હતું.

◆ સ્રી ઉત્કર્ષ યોજના :- વર્ષ ૨૦૨૦-૨૧ દરમિયાન ગૂહઉદ્યોગ કરતી ૨૬ બહેનોને રૂ. ૧૮,૫૦,૦૦૦/- ની લોન આપવામાં આવેલ.

◆ રહેઠાણ લોન યોજના:- વર્ષ ૨૦૨૦-૨૧ દરમિયાન પોતીકા મકાન માટે ૧૪ ભાઈઓને રૂ. ૪૨,૦૦,૦૦૦/- ની લોન આપવામાં આવેલ.

◆ શૈક્ષણિક લોન યોજના - વર્ષ ૨૦૨૦-૨૧ દરમિયાન ભારતમાં રહીને ઉચ્ચ અભ્યાસાર્થે કુલ ૧૦૨ વિદ્યાર્થીઓને રૂ. ૧,૦૬,૮૯,૦૦૦/-ની લોન આપવામાં આવેલ તેમજ ઉચ્ચ અભ્યાસાર્થે વિદેશ ભણવા જતા કુલ ૮ વિદ્યાર્થીને રૂ. ૧૮,૫૦,૦૦૦/- લોન આપવામાં આવેલ.

◆ બુકબેંક કોમ્પ્યુટર લોન :- આ વર્ષ કોરોના સમય દરમિયાન કોમ્પ્યુટરના માધ્યમથી ભણતર શરૂ થયેલ તે માટે કુલ ૨૭ વિદ્યાર્થીઓને કોમ્પ્યુટર લેવા માટે રૂ. ૭,૮૫,૦૦૦/-ની લોન આપવામાં આવેલ.

◆ ફેમલી ઉત્કર્ષ લોન :- ધંધાકીય પેટે ઉ જણાને રૂ. ૩,૪૦,૦૦૦/-ની લોન આપવામાં આવેલ.

◆ મેડિકલ યોજના :- સ્વાભિમાનથી વૈદ્યકીય ખર્ચ માટે સહાય ન લેનાર ઉ વ્યક્તિને વૈદ્યકીય ખર્ચ પેટે રૂ. ૮૫૦૦૦/- ની લોન આપવામાં આવેલ.

◆ વૈદ્યકીય સહાય યોજના :- વર્ષ દરમિયાન ૧૭૫ વ્યક્તિઓએ રૂ. ૪૪,૭૬,૫૦૦/-ની સહાય વૈદ્યકીય ખર્ચ પેટે આપવામાં આવેલ.

◆ નવનીત કપ કચ્છી કિકેટ ટુર્નામેન્ટ: વર્ષ ૨૦૧૯-૨૦માં ગામ ચુપ T-20 ની અધૂરી રહેલ ટુર્નામેન્ટની સેમિફાઈનલ મેચ તા.૨૯ ડિસેમ્બર, ૨૦૨૦ માટુંગા જિમખાના અને ફાઈનલ તા. ૮ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૧ના રોજ ખાલસા કોલેજ, માટુંગા સે.રે. ખાતે યોજાઈ જેમાં ભુજપુર (૧૩૮/૧૦) સામે નાની તુંબડી (૧૪૦/૫) વિજયી રહેલ. મેચ બાદ નવનીત પરિવારજનોના શુભહસ્તો ઈનામ વિતરણ કરવામાં આવેલ. વર્ષ ૨૦૨૦-૨૧માં સંજોગાનુસાર ફક્ત ગામ ચુપ અને મહિલા ટુર્નામેન્ટનું આયોજન રવામાં આવેલ.

મહિલા ટુર્નામેન્ટ: વર્ષ ૨૦૨૧માં તા. ૧૩ અને ૧૪ માર્ચ, નાં રોજ મહિલા ટુર્નામેન્ટનું આયોજન કરવામાં આવેલ જેમાં લગભગ ૩૫૦ જેટલી મહિલાઓએ ભાગ લીધેલ આ ટુર્નામેન્ટ બે વિભાગમાં યોજાયેલ, ૪૦ વર્ષથી નીચે અને ૪૫ વર્ષથી ઉપર, જેમાં ૩૦ ટીમ બનાવવામાં આવેલ.

૪૫ વર્ષથી નીચેના વિભાગમાં : Thunderboltની સામે Royal Sticker વિજયી રહેલ.

૪૫ વર્ષથી ઉપરના વિભાગમાં : Royal Groupની સામે Mumbai Kutchhi Female વિજયી રહેલ.

ગામ ચુપ (૪૦ ઓવર) ટુર્નામેન્ટમાં આ વર્ષ ૪૨ ટીમોએ ભાગ લીધેલ જેની સેમિફાઈનલ સુધીની મેચ ફેબ્રુઆરી અને માર્ચ, ૨૦૨૧ દરમિયાન યોજાઈ.

ગામ ચુપ (૪૦ ઓવર)ની ફાઈનલ મેચ એપ્રિલ ૨૦૨૧માં યોજાશે.

સંપૂર્ણ નવનીત કપ કચ્છી કિકેટ ટુર્નામેન્ટનાં પ્રાયોજક “નવનીત ઓઝ્યુકેશન લીમીટેડ” - દાદર,
નવનીત પરિવાર - રાયણ રહેલ.

- ◆ **પગંડી :** કોરોનાના કારણે સ્થગિત થયેલ પગંડીનું પ્રકાશન માર્ચ, ૨૦૨૧થી રાબેતા મુજબ શરૂ થઈ ગયેલ છે.
- ◆ **સંજીવની સ્વાસ્થ્ય યોજના :** વર્ષ ૨૦૨૦ના કોરોના વર્ષમાં સંજીવની યોજનાનું પ્રીમિયમ પ્રથમ વખત **ONLINE** ની પ્રક્રિયા મારફત સભ્યો દ્વારા સફળતાપૂર્વક ભરાયું. આ વર્ષ પ્રીમિયમ ભરી ફરી એકવાર સેવા સમાજ પર અતૂટ વિશ્વાસ દાખવેલ છે. આ વર્ષ પણ National Insurance Companyને પ્રીમિયમ અપાયેલ છે. કોરોના કાળનો સંજીવની સ્વાસ્થ્ય યોજનાનો વિસ્તૃત અહેવાલ આગામી અંકમાં છાપવામાં આવશે.

દરેક પરિસ્થિતિમાં સેવા સમાજની હાકલ પડતા જ દાતાઓનો હર હંમેશા સાથ સહકાર મળી રહે છે. શ્રી ક.વી.ઓ. સેવા સમાજ એ સર્વે દાતાશીઓનો હાર્દિક આભાર માને છે.

લિ. શ્રી ક.વી..ઓ. સેવા સમાજ પરિવાર

અનુદાન - આમારુ

રૂ. ૨,૦૦,૦૦૦/- માતુશ્રી મહિબેન રતનશી ગડા,
હ. પુત્રવધૂ શ્રીમતિ રીતાબેન ભાઈલાલ ગડા - સ્ત્રી ઉત્કર્ષ યોજના

રૂ. ૫૧,૦૦૦/-	માતુશ્રી વેલબાઈ ગણપત ગડા (પ્રાગપુર)નાં પુત્રવધૂ સાકરબાઈ ધનજી ગડા (હાલે લાખાપુર)નાં માતુશ્રી દેવકાંબાઈ પ્રેમજી છાડવાનાં સુપુત્રીના સ્મરણાર્થે હ. માતુશ્રી મહિબેન મેઘજી ગડા (પ્રાગપુર) - વૈદ્યકીય સહાય
રૂ. ૫૦,૦૦૦/-	રોહન અનીક ગાલા (મકડા)- સેવા સમાજની શૈક્ષણિક લોનમાંથી લોન લઈ ભણતર પૂર્ણ કર્યા બાદ સર્વિસની પ્રથમ કમાણી સેવા સમાજને દાન પેટે - શૈક્ષણિક લોન.

રૂ. ૨૫,૦૦૦/-	શ્રી દિનેશભાઈ દેવચંદભાઈ ગાલા (રાયણ)	વૈદ્યકીય સહાય
રૂ. ૨૫,૦૦૦/-	શ્રી મહેન્દ્ર પીમજી શાહ (રતાદિયા ગણેશવાલા)	વૈદ્યકીય સહાય
રૂ. ૨૫,૦૦૦/-	જાગૃતિ શ્રીકાંત પાસડ (દેહિયા)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૨૫,૦૦૦/-	એક શુભેચ્છક દાતા (બારોઈ)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૨૫,૦૦૦/-	શ્રીમતી મંજુલાબેન સુધીર બાબુભાઈ છેડા (ગુંદાલા)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૧૫,૦૦૦/-	શ્રી વિમલ રમણીક વીરા (ભુજપુર)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૧૧,૦૦૦/-	શ્રી વલ્લભજી પ્રેમજી દેહિયા	વૈદ્યકીય સહાય
રૂ. ૧૧,૦૦૦/-	એક શુભેચ્છક દાતા (શેરડી)	વૈદ્યકીય સહાય
રૂ. ૧૧,૦૦૦/-	શ્રી કેતન રોહિત શાહ (કોટડા - રોહા)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૫,૫૫૫/-	શ્રી જયંત જીવરાજ છેડા, શ્રીમતી ઊર્મિલા જયંત છેડાના દોમા જન્મદિન નિમિત્તે	
રૂ. ૫,૦૦૦/-	દીદિરાબેન રમણીકલાલ બોયડ (ગુંદાલા)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૨,૫૦૦/-	ઝવેરબેન પોપટલાલ સોની (દેશલપુર કંઠી)	શૈક્ષણિક લોન
રૂ. ૧,૧૧૧/-	નીલેશકુમાર શામજી ઓન્ડ કુ.	
રૂ. ૧,૦૦૦/-	શ્રી જાદવજી કુંવરજી નાગડા (વીઠ) જન્મદિન નિમિત્તે	
	ઉપર મુજબ મળેલ અનુદાન બદલ શ્રી. ક.વી.ઓ સેવા સમાજ સર્વ દાતાઓનો હાર્દિક આભાર માને છે.	

ઘરમાઝ

મહેક (૫)નું વિમોચન

શ્રી ભાગ્યબાઈ નેણાશી મહિલા વિદ્યાલયના “મહેક” પંચમ અંક ૨૦૨૦-૨૧ અંકનું વિમોચનની સાથેસાથે એક સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ “પમરાટ” નું તા. ૨૭.૦૨.૨૦૨૧ના આયોજન કરવામાં આવેલ. આ કાર્યક્રમ Zoom ની સાથેસાથે U-Tube પર પણ online પ્રસારિત કરવામાં આવેલ.

મહેક ‘૫’માં ૨૦૨૦-૨૧માં છાત્રાલયની સાધ-આધ્ય વિદ્યાર્થીનીઓ તથા સમાજની બહેનોને આ વર્ષના પેન્દેમિકના સમયગાળાના નક્કી કરેલ વિષયો પર તેમની કૃતિઓ મોકલવા આમંત્રિત કરાઈ હતી. આ ગ્રણે વિભાગમાંથી બહોળો પ્રતિસાદ સાંપડ્યો હતો. છેલ્લાં ચાર વર્ષનો ઉત્સાહભેર સફળતા બાદ આ અંકનું પાંચમું વર્ષ છે. આ મહેક -૫નું વિમોચન અતિથિવિશેષ ગામ ફુંદરોડીના શ્રી વિજય ધારશી

ઇડાના હસ્તે થયું હતું. સંસ્થાના સેકેટરી શ્રી રત્નલાલ ગાલાએ કાર્યક્રમનો શુભારંભ કર્યો હતો અને પ્રમુખશ્રી જ્યવંતીબેન જાદવજી શાહે સ્વાગત પ્રવચન આપ્યું. આ પ્રસંગે સંસ્થાના ચેરમેન શ્રી જાદવજીભાઈ શાહ અને માનદ મંત્રી દેજુલભાઈ શાહે પણ પ્રાસંગિક પ્રવચનો આપ્યાં હતાં. નિર્ણયક તરીકે શ્રી રિતેશભાઈ પોલડિયા (તલવાણા)એ સેવા આપી હતી. કૃતિઓના પારિતોષિકની જહેરાત શ્રીમતી ધનલક્ષ્મીબેન ગાલાએ કરી હતી.

આ સમગ્રે કાર્યક્રમનું સફળ સંચાલન કન્વીનર શ્રીમતી હંસાબેન રાંભિયાએ કર્યું હતું. આ કાર્યક્રમને હજારોની સંખ્યામાં શ્રતિજ્ઞનોએ live નિહાયો હતો અને બિરદાવ્યો હતો.

આ કાર્યક્રમની link U tube પર ઉપલબ્ધ છે. સૌને તેનો લાભ લેવા વિનંતી.

ભુજમાં નોન્ટ્રયન્ઝ

ભુજની સંસ્થા શ્રી રણાઠોડરાય સત્સંગ મંડળ દ્વારા દર મહિનાની ૨૧ તારીખે મફત નેત્રયજ્ઞ યોજાય છે. આ મહિનાના આ યજ્ઞમાં ૨૦૪ વ્યક્તિઓની તપાસ કરવામાં આવી હતી અને એમાંથી ૬૮ વ્યક્તિઓના ઓપરેશન કરી નેત્રમણિ બેસાડવામાં આવ્યા હતા. આ સગવડમાં ઓપરેશન માટે રાજકોટ લઈ જવામાં આવે છે.

ત્યાં જવા, આવવા તેમ જ રહેવા, દવા અને ભોજન ઈત્યાદિ વગેરેની સગવડ નિઃશુલ્ક કરી અપાય છે. પ્રમુખ શ્રી શિવદાસ પટેલ, માનદ મંત્રી શૈલોશ ગાડોર, ઉપપ્રમુખ રમણલાલ મોરબિયાની સાથેસાથે સંસ્થાના અન્ય કાર્યકરો અને ટ્રસ્ટીઓ હોશભેર સેવા એવા આપી રહ્યા છે.

સાંબન

અવસાન નોંધ

(તા. ૧ જાન્યુઆરી ૨૦૨૧ થી તા. ૨૮ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧)

ચક્કુદાન : દેહ /ત્વાચાદાન : અવચવદાન :

પ્રાર્થના રાખેલ નથી

નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે	નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે
લાલજ વેલજ રવજ ગોગરી	૮૨	વડાલા	નાલાસોપારા	નવીન હુંવરજ ભીમશી સૈયા	૭૪	ગેલડા	ચેન્નાઈ
સંજ્ય મોરારજ પોપટલાલ વોરા	૫૪	ગુંડાલા	મીરજ, સાંગવી	કસ્તૂરબેન જ્યંતીલાલ ભાણજ ભેદા	૭૬	કપાયા	મુલુંડ
લાલિત નાનજ ગાંગજ હરીયા	૬૭	દેવપુર	માટુંગા	પ્રવીષા મેઘજ હરશી દેઢિયા	૭૭	બોરાઈ	મીરા રોડ
લખીયંદ શામજ પુનશી ગાલા	૬૮	મકડા	મકડા	મહિબેન ખીમજ હુંવરજ સાવલા	૭૮	ભચાઉ	જોગેશ્વરી
વસેતલાલ લખમશી વીરજ વિક્રમ	૮૪	મોટી ખાખર	પુના	દેવચંદ મેઘજ ધનજ ભેદા	૮૨	પત્રી	ભુજપુર
હુ. ભાનુબેન પ્રેમજ ઉમરશી વિસરિયા	૫૪	કોડાય	ઠાકુરદાર	મા. હીરાવંતીબેન ઉમરશી તેજશી ગડા	૮૩	બિદડા	અંધેરી
જ્યેશ રતનશી રવજ મામણિયા /શાહ	૫૫	બેરાજ	થાણા	ઉમરબેન રતનશી નરશી લાપસિયા	૮૦	કોડાય	સાયન
અનિલ નેમીદાસ શિવજ ધનાડી	૬૦	બેરાજ	ભુજ	ઝવેરચંદ લખમશી દેવશી કારાડી	૭૧	હુમરા	ઘાટકોપર
સરલાબેન સુરજ અરજણ કેનિયા	૮૨	બારોઈ	મલાડ	અરિવંદ હુંવરજ લીલાધર છેડા	૭૨	કાંડાગરા	સાંતકુઝ
પ્રાણજીવન મોરારજ લાલજ ગાલા	૮૨	મોટી ખાખર	માટુંગા	બા. હેમદુંવર હીરજ વેલજ દેઢિયા	૭૪	ભુજપુર	દાદર
કેશવજ રતનશી હેમરાજ વીરા	૮૪	દેવપુર	દેવપુર	મા. નવલબેન ખીમજ રતનશી નાગડા	૭૭	વિઠ	ગોવડી
તલકશી કાનજ કુરપાર દેઢિયા	૮૭	નાની ખાખર	કાંદિવલી	રિયાંશ લાવેશ રાયચંદ ગોગરી	૨૨	દુડા	ચેન્નાઈ
મા. સાકરબાઈ જાદવજ ખીમજ નંદુ	૮૮	મોટી ખાખર	થાણા	પીયૂષ દેવચંદ હીરજ ગડા	૪૪	માપર	અંધેરી
ખીમજ પુંજા લધાભાઈ શાહ (ગડા)	૬૦	બાડા	માટુંગા	ધનવંતી અમરચંદ કરમશી ગોસર	૬૬	દેવપુર	ઘાટકોપર
નાનજ મીહુંબાઈ હંસરાજ ગાલા	૫૨	વાંકી	બોરીવલી	હેમલતા માલજ રતનશી છેડા	૭૫	ઇસરા	મુલુંડ (૩ ં.)
લાલજ વેલજ કચરા સાવલા	૫૧	ભોરાચા	કુલ્લા	નાગજ નાનજ દેવશી છેડા	૮૪	મો. આસંબિયા	મુલુંડ
મહિબેન ખીમજ હીરજ ગાલા	૬૨	પત્રી	પ્રભાદેવી	મા. લખીબેન શામજ ઉમરશી મોતા	૮૦	બોરાઈ	બારોઈ (૧ ં.)
રાજુલબેન જિતન રાધવજ દેઢિયા	૪૦	કપાયા	માહિમ	સૂરજહુમાર તેજશી વેલજ વીરા	૬૭	ડોંણા	ડોંબિવલી
પ્રિયા રમેશ ભીમશી દેઢિયા	૫૬	સમાધોઘા	મલાડ	જેઠાલાલ પાલથા રણસી સાવલા	૬૧	મોથારા	કાંદિવલી
યોગિનીબેન કિશોર નરશી દેઢિયા	૭૦	ભુજપુર	ખાર	મધુ હરખચંદ દામજ છેડા	૬૩	કાંડાગરા	ડોંબિવલી
અમૃતલાલ મગનથાલ ભેદા	૭૧	નવાવાસ	વાલકેશ્વર	પ્રેમજ નાનજ મેઘજ સાવલા	૮૩	મોટી રાયણ	સાંતકુઝ
પદમશી મોરારજ ભીમશી રંભિયા	૭૨	ગુંડાલા	કુલ્લા	નરેન્દ્ર મહેન્દ્ર પ્રેમજ વોરા	૬૩	નવીનાર	બોરીવલી
હરખચંદ રામજ વરજાંગ દેઢિયા	૭૪	દેશલપુર	દેશલપુર	નવીન ભવાનજ ગડા	૬૭	રાયધણજાર	મુલુંડ

નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે	નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે
રુક્ષણીબેન કલ્યાણજી દેવરાજ ગાલા	૭૫	ભુજપુર	ગોરેગામ	મા. જ્યોતિબેન પ્રેમજી શિવજી વિસરિયા	૮૦	કપાયા	મુલુંડ
મા. જવેરબેન હેમરાજ પુનશી રાંભિયા	૭૮	રામાણિયા	રામાણિયા	રમણીક મેથજી વેલા વોરા	૬૩	નવીનાર	મલાડ
મા. મણિબેન નાનજી વીરજી ગડા	૮૧	બાડા	પુના	અ.સો. શાંતાબેન ખુશાલચંદ લક્ષ્મીચંદ છેડા	૬૪	રાયણ	મુલુંડ
જ્યાબેન ધીરજી ખીમજી ગાલા	૫૫	દેવપુર	નાંગલપુર	રતિલાલ ખીમજી ચાંપશી દેઢિયા	૬૮	મેરાઉ	ગાંધીધામ
પંકજ રાધવજી ચાંપશી ગોગરી	૫૮	પત્રી	ખેતવારી	નવીન માલશી નરશી દેઢિયા	૭૩	ભુજપુર	ભુજપુર
અ.સો. ધનવંતી તલકશી રાયશી નાગડા	૬૫	સંજોસરા	આંભીવલી મોહના	સાકબેન શાંતિલાલ હીરજી ગાલા	૭૫	મેરાઉ	અદીભાગ
રતનશી મુરજી દેવજી ગાલા	૬૮	મકડા	ડૉબિવલી	લીલાવંતી ગાંગજી શિવજી છેડા	૮૦	કાંડાગરા	વિલે પાવે
વેરજી ખીમજી સાવલા	૭૬	નાની તુંબડી	દાદર (૧૬)	અમૃતબેન ભવાનજી વેલજી છેડા	૮૮	મો. આસંભિયા	પુના
હુંગરશી પ્રેમજી વેરસી મામણિયા	૭૬	કપાયા	વાંદરા	સૌરભ લક્ષ્મીચંદ છેડા ધરોડ	૨૬	પત્રી	મલાડ
પોપટલાલ હીરજી લાલજી ધરોડ	૮૧	પત્રી	સાંતાકુજ	કંચનબેન રમણીકલાલ મોરારજી વોરા	૬૬	બિદા	ડૉબિવલી
હુંવરજી ટોકરશી ખીમજી ગાલા	૮૧	કોડા રોડા	પ્રતીક્ષાનગર	હીરાલાલ રામજી હુંવરજી દેઢિયા	૬૮	મેરાઉ	ડૉબિવલી
હિતેશ જાદવજી માવજી કેન્દ્રિયા	૫૩	બારોઈ	એરોલી	અ.સો. જવેરબેન શાંતિલાલ મોણશી મારુ	૭૧	ફરાદી	સાંતાકુજ
મુકેશ વીરજી રવજી છેડા	૫૮	નાગલપુર	દાદર	શા. લક્ષ્મીચંદ કરમશી સાવલા	૭૭	બેરાજા	સાંતાકુજ
મીરા મહેન્દ્ર વલ્લખજી ચંદુવા	૫૮	બગડા	નાગપુર	જવેરબેન નેમજી જીવરાજ છેડા	૮૩	બિદા	ગોરેગામ
રતિલાલ ઠાકરશી લખધીર સાવલા	૬૮	બાડા	ભાંઈદર	હીરબાઈ નાનજી પ્રેમજી પોલિયા	૮૮	બિદા	મલાડ
કસ્તૂરબેન મગનલાલ પોપટલાલ વોરા	૭૭	ગુંડાલા	બોરીવલી	લક્ષ્મીબેન પ્રેમજી આસુ નાગડા	૮૭	વિઠ	ડૉબિવલી
પ્રેમજી કેશવજી ગણપત છેડા	૮૨	મો. કાંડાગરા	ભુજ	પ્રવીણા મનોજ મોરારજી દેઢિયા	૫૭	કોડાય	ડૉબિવલી
જેઠાલાલ મોણશી પાંચારિયા સંગોઈ	૮૭	બિદા	અંદેરી	લક્ષ્મીચંદ કાનજી દેવરાજ ગાલા	૭૦	વાંદ	ડૉબિવલી
હરીશ (મા. સુંદરબેન શામજી રતનશી ગાજરાજ પરિવાર નવાવાસના જમાઈ)	૬૪		ડૉબિવલી	અ.સો. રતનબેન જયેનીલાલ વેલજી શાહ	૭૪	રાયણ	વરલી
હુંકણી શામજી ખીમજી મામણિયા	૭૮	હુંદોડી	માટુંગા (૬૩૩.)	પોપટલાલ ભવાનજી લખમશી શાહ/વિસરિયા	૬૪	કોડાય	માંડવી
ગ.સ્વ. હુંવરખાઈ ખીમજી વરજાંગ દેઢિયા	૮૨	ગઠશીલા	ગઠશીલા	મા. ટેવકાબેન શામજી વરજાંગ ગાલા	૬૮	મકડા	વડાલા
રતનશી ભવાનજી લખમશી ગોગરી	૮૨	પત્રી	મલાડ	કિરણ માવજી હુંગરશી છેડા	૬૨	કાંડાગરા	ડૉબિવલી
પુષ્યાબેન રામજી જીવરાજ ગાલા	૮૪	મેરાઉ	નવી મુંબઈ	શાંતિલાલ દામજી ભાણજી ભેદા	૭૭	કપાયા	વાશી
પન્ના બિપીન રતનશી વોરા	૫૩	બિદા	નાલાસોપારા	પ્રભાવતી હરખચંદ નાનજી વીરા	૬૮	બિદા	રાયપુર
કલ્યાણબેન દામજી સાવલા	૬૮	ભીસરા	થાણા	જિતેન્ન મોરારજી લાલજી ગાલા	૬૬	મો. ખાખર	સાયન
અમૃતલાલ દેવજી લખમશી સાવલા	૭૪	દેશલપુર	ઘાટકોપર	અ.સો. મંજુલાબેન દામજી શામજી ગડા	૭૬	હુમરા	ધોબીતળાવ
પુનશી વાલજી સામત નીશર	૭૫	આધોઈ	ઘાટકોપર	રતનબેન લાલજી કચુ મારુ	૮૫	બિદા	થાણા
નાગશી મણશી ભારમલ દેડિયા	૭૭	પત્રી	મલાડ	કેસરબેન કાનજી રામજી સંગોઈ	૭૭	સમાધોધા	કાંદિવલી
વેણીલાલ ભવાનજી દેડિયા	૮૨	નાની ખાખર	અંદેરી	અ.સો. મણિબેન જયેનીલાલ તેજીશી ગંગર	૮૦	મેરાઉ	અલ્ફીસ્ટન
મા. પુષ્યાબેન કેશવજી મોરારજી છેડા	૮૨	ગોધરા	સાંતાકુજ	અમિત લહેરચંદ લાલજી શાહ/ગડા	૪૩	હુમરા	ઘાટકોપર (૧૬.)
વસનજી કાનજી ચાંપશી છેડા	૮૩	ડોષા	વાશી	કુસુ પ્રેમજી દામજી કારણી	૬૫	હુમરા	ડૉબિવલી
દેવકાબેન દેવજી વીજપાર ગંગર	૮૫	ચૂનરી	નાલાસોપારા	હરીન દેવરાજ રાયશી ગાલા	૬૬	ભોજય	મુલુંડ
અ.સો. કસ્તૂરબેન કાંતિલાલ શિવજી ગાલા	૭૬	છસરા	બોરીવલી	મોરારજી પુનશી મુરજી ગોગરી	૭૩	દુંગા	બોરીવલી
				ખીમજી નાનજી કેશવજી સંગોઈ	૭૪	ટોડા	બારીવલી

નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે	નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે
કલ્યાણ મુન્દી ઉમરથી શાહ/ગાલા	૮૫	મો.આસંબિયા	કાંદિવલી	મા. પણિબેન નેણશી છેડા ગાલા	૮૬	દેવપુર	દેવપુર
મા. બેતબાઈ હંસરાજ મુરજી દેઢિયા	૮૨	ભીસરા	દહીસર	મા. કુંવરબાઈ ખીમજી ભાણશી નાગડા	૮૮	શેરી	ઘાટકોપર
વસુમતીબેન પરેશ ચુનીલાલ વીરા	૫૩	બિદા	ડૉબિવલી	મણશી પ્રેમજી જીવરાજ છેડા	૮૧	દેઢિયા	અંધેરી
પ્રવીણ તલકશી ધરોડ	૫૮	પત્રી	બોરીવલી	યોગેશ રામજી ગણપત દેઢિયા	૬૦	બેરાજા	મલાડ
અંજિત રામજી વેલજી ગડા	૬૧	પત્રી	દાદર	પુષ્પાબેન વશનજી કુંવરજી સતરા	૭૬	ગુંદાલા	નાલાસોપારા
અ.સૌ. ચુણીલા કિરીટ મળનલાલ દેઢિયા	૬૬	ભુજપુર	મુલુંડ	દિવેશ પોપટલાલ રણશી છેડા	૪૭	કાંડાગરા	વિલેપાંડે
અ.સૌ. લક્ષ્મીબેન લક્ષ્મીયંદ મોરારજી મારુ	૭૧	ચીઆસર	ભોપાલ	હરખચંદ રવજી ટોકરશી પોલદિયા	૭૪	તલવાણા	તલવાણા
જીવરાજ નાનજી ખીમસરિયા	૭૫	રાયધણજર	થાણા	શશીકાંત જેઠાલાલ રણશી ગડા	૬૬	બાડા	નાલાસોપારા
મણિલાલ નાનજી ખેતશી છેડા (કોડાયના ગાંગજી કેશવ લાપત્રિયાના પુત્ર)	૭૬	નાના ભાડિયા	દાદર	મા. નવલબેન ખેતશી કુંવરજી ગાલા	૭૫	ભોજાય	ઝીદોર
રતનશી માલજી દેવજી દેઢિયા	૭૭	મેરાઉ	મેરાઉ	પોપટલાલ દામજી મોના છેડા	૭૬	દેશલપુર	માટુંગા
દેવજી હાકરશી સતરા	૮૦	ગુંદાલા	નાગપુર	લાલજી આસારિયા મણશી નાગડા	૮૨	સણોસરા	ડૉબિવલી
મા. ભાનુબેન નરશી પાચુ નાગડા	૮૧	ગાઢરીશા	મુલુંડ	સતીશ પ્રેમજી મેધજી ગડા	૫૪	લાયજા	લાયજા
રૂપશી પરબત શિવજી કારીઆ	૮૨	ભચાઉ	ફોર્ટ	ભાનુ મહેન્દ્ર ખીમજી વીરા	૬૫	દેવપુર	ડૉબિવલી
હીરજી હંસરાજ ગોસર ગાલા	૮૪	ફરાની	નવી મુંબઈ	ટોકરશી ખીમજી કોરશી ગાલા	૭૧	સાડાઉ	બોરીવલી
હંસરાજ હેમરાજ મારુ	૮૫	ચીઆસર	વડાલા	જીયંતીલાલ વિરજી ગેલુ ગાલા	૭૩	દેશલપુર	ચેમ્બુર
હેમલતાબેન રાધવજી રવજી દેઢિયા	૬૫	દુંડા	અંધેરી	મણિલાલ ભવાનજી વેલજી ગાલા	૭૬	બિદા	સોલાપુર
ધીરજ રામજી રવજી ધરોડ / શાહ	૬૮	પત્રી	મલાડ	બા.બ્ર. કેશવજી ધારશી રાગા ગોગરી	૮૮	કપાયા	કપાયા (૮૩.)
ધીરજ ભવાનજી કરમશી ગંગર	૭૦	મો. ભાખર	પુના	વેલબાઈ રતનશી ટોકરશી હરિયા	૮૧	દેવપુર	જોગેશ્વરી
કાંતિલાલ ટોકરશી ચાંપશી ગોસર	૭૩	ગોધરા	કાંદિવલી	સાકરબેન લખમશી ખીમજી છેડા	૮૨	રતાડીયા ગણોશ	દાદર
પ્રમભાબેન ધીરજલાલ ભીમશી વોરા	૭૪	ગોધરા	ગાંધીધામ	રોહિત શામજી વેલજી ગાલા	૫૬	ઇસરા	પાલધર
નવીનચંદ્ર ખેતશી પદમશી વીરા	૮૩	મેરાઉ	મુલુંડ	હેમલતાબેન કલ્યાણ કુંવરજી દેઢિયા	૬૮	મુંડા	વિલેપાંડે
કેશવજી ધારશી ભાણજી દેઢિયા	૮૮	ગાઢરીશા	લાલભાગ	હરખચંદ વીરજી જેનશી	૭૩	કોડાય	કોડાય
શ્રીમતી જ્યોતિબેન જગજીવન ધનજી તેજાણી	૮૨	મુદ્રા	પેડર રોડ	દામજી રતનશી હરિયા	૮૪	મો. ઉનડોઠ	મુલુંડ
અ.સૌ. હેમલતા શાંતિલાલ ધારશી લાલન	૭૨	કોડાય	કોડાય	લક્ષ્મીબેન ઠાકરશી દેવશી ગાલા	૮૬	માપર	ગાંધીધામ
મા. લક્ષ્મીબેન મુલચંદ દેવજી ગાલા	૭૮	કાંડાગરા	સોલાપુર	નેમજી રતનશી દેવજી મામણિયા	૭૧	કપાયા	મલાડ
ધીરેન રમણલાલ ખીમજી ગડા	૫૨	હુમરા	કલવા	મા. હિરબેન જીવરાજ ધરમશી સાવલા	૮૦	પત્રી	મુલુંડ (૪૩.)
વિનોદ નાનજી ચાંપશી ગવિયા	૬૦	લુણી	ચેમ્બુર	રમણીક મેધજી ખીયેશી નિસર	૬૨	પેથાપર	દહીસર
લક્ષ્મીચંદ દેવરાજ ખીમજી ગોસર	૬૮	શેરી	ઘાટકોપર	મુમુક્ષ નિમભા વશનજી પ્રેમજી સોની	૭૩	લુણી	ખેતવાડી
ગ.સ્વ. પ્રમભાવતી હેમચંદ માલજી કેનિયા	૭૮	બોરાઈ	મુલુંડ	શાંતિલાલ મેધજી સાવલા	૭૨	ગુંદાલા	સાયન
ગુણવંતિબેન શામજી વેલજી છેડા	૧૦૦	બિદા	માટુંગા	લક્ષ્મીચંદ વેલજી વિજયપાર માવલા	૮૩	નાગલપુર	મીચ રોડ
ડા. નિર્મલા ડા. અમૃતલાલ કલ્યાણ શાહ/મારુ	૭૫	ગોધરા	સાયન	મા. નિર્મલા જેઠાલાલ વેરશી ગડા	૮૪	ડોષ	ચેમ્બુર
વિમળાબેન કલ્યાણ ખેતશી વોરા	૭૬	બિદા	મુલુંડ	વિમળાબેન વલમજી ધનજી કેનિયા	૮૪	બારોઈ	ભાયખલા
કુંગરશી દેવજી ભાણજી દેઢિયા	૮૩	શેરી	સુલાલપુર (MP)	ભાવેશ વસંતલાલ હરશી દેઢિયા	૫૧	પત્રી	કોપરખેરણો

નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે
શાંતિલાલ નાગજ માઈયાં છેડા	૬૧	ગોધરા	સાંતાકુજ
જયતી વીરજ રામજ છાડવા	૬૭	ગુંદાલા	મુલુંડ
વસ્તંતલાલ લાલજ ગણશી ગડા	૭૬	રાયજા	માટુંગા
પ્રેમજ જેઠલાલ દેવજ છેડા	૭૮	ના. આસંબિયા	નાલાસોપારા
ધનજ કલ્યાણજ કાનજ શાહ/મામણિયા	૮૧	મોટી ખાખર	મુલુંડ
જેઠલાલ ગોવિંદજ વિસરિયા	૮૧	રાયધણજર	ડૉબિવલી
ખુશાલ શામજ મોનજ મારુ	૮૨	નાની ખાખર	મુલુંડ
મા. સુંદરભેન કેશવજ પુંજા સંગોઈ	૮૪	ભુજપુર	ડૉબિવલી
અતુલ તલકશી લથુ મામણિયા	૪૭	કુંદોરી	મુલુંડ
અ.સૌ. મણિભેન પોપટલાલ મોણશી કેનિયા	૭૩	બારોઈ	ડૉબિવલી
અ.સૌ. સાકબેન પ્રાગજ વેલજ રંબિયા	૮૦	રામાણિયા	પરેલ
નિમેશ કુંગરશી ટોકરશી વોરા	૪૬	નવીનાજ	ભીચકેની
કપિલાબેન રાધવજ નાનજ ગાલા	૭૭	પ્રતાપુર	લોહાર ચાલ
પીયૂષ વલ્લભજ હીરજ છાડવા	૪૫	ટેપા	ભાયખલા
નીતિન બચુલાલ શિવજ ગંગર	૫૮	છસરા	ડૉબિવલી
અનિલ ભવાનજ માલશી ગંગર	૬૨	મોટી ખાખર	કંજુર માર્ગ
હરમંદ જેહુ નાગજ હરિયા	૮૧	શેરી	વડાલા
કુસુમભેન કાંતિલાલ ખીમજ પોલાદિયા	૭૩	બિદા	ભાંડુપ
ભોગીલાલ વેલજ રામજ રંબિયા	૭૩	રામાણિયા	વિરા (૨૪ ટ.)
લીલાવંતી કાંતિલાલ ખેતશી રંબિયા	૭૮	રામાણિયા	ડૉબિવલી
જયંતિબાઈ ધારશી નરશી ગાલા	૮૫	લાયજા	માટુંગા
અ.સૌ. શોભનાબેન હેમંદ મોરારજ લાલન	૫૮	કોડાય	ડૉબિવલી
પ્રભાભેન પદમશી વીરજ સાવલા	૬૮	કોડાય	થાકા
જેઠલાલ વાલજ ભાણજ ગડા	૭૫	રાયધણજર	લાલબાગ (૧ ટ.)
આંશોદજ પાસુ અજુ છેડા	૮૩	નાના ભારીયા	વિલેપાર્વે
કસ્તૂરભેન ખીમજ તલકશી દેઠિયા	૮૪	હમલામંજલ	સાયન
અરજણ પચાણ આશા ગાલા	૮૬	ગાળોદર	અંદેરી
તલકશી વીજપાર મારુ	૮૭	તલવાણા	ઘાટકોપર
મા. ઉમરબાઈ દામજ પુનરી વોરા	૮૨	રતાદિયાગણોશ	કંદિવલી
દેવકાંબાઈ હરશી કુંગરશી સાવલા	૮૪	પ્રાગપુર	ડૉબિવલી
ડૉ. રૂધભ વસ્તંત પ્રેમજ વીરા	૩૨	પત્ર	ગ્રાન્ટ રોડ
વિશાલ દિલીપ વિશનજ વીરા	૩૬	નાની ખાખર	નાની ખાખર
અવેરયં મુરજ કારુ પાસડ	૫૩	નાશેચા	મુલુંડ
વિપુલ નાનજ વીરજ છેડા	૫૪	લાયજા	દાદર

નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે
દીપક વલ્લભજ પુંજ ગાલા	૫૬	ફરાટી	માટુંગા
વલ્લભજ મોણશી બેદા	૭૭	બેરાજા	મુલુંડ
ધનજ કેશવજ ગડા	૮૦	બાડા	બોરીવલી
વેલબાઈ વિશનજ કેશવજ મારુ	૮૭	ધાલાપુર	દિદેર
દીનુંબેન પ્રાણજીવન ભવાનજ મોકોની દેઠિયા	૮૫	નાની ખાખર	માટુંગા
સો. ડિનિદા નિલેશ કલ્યાણજ લાપસિયા	૮૮	કાંડાગરા	ચેન્નાઈ
જેઠલાલ દામજ કરમશી દેઠિયા	૫૮	સાડાઉ	ડૉબિવલી
પંકજ ભવાનજ રવજ ગાલા	૬૧	રાયધણજર	ભોપાલ
દમયંતી વેલજ કરમશી ગોગરી	૬૫	નાના ભાડિયા	બોરીવલી
પ્રવીણ ગણપત રણશી દેઠિયા	૬૭	નાની તુંબડી	બંગલોર
ચુનીલાલ મોણશી દેવન સંગોઈ	૭૨	સાડાઉ	મુલુંડ
ડૉ. સરોજ રતનશી પાસુ વીરા	૭૩	દેસલપુર	પ્રભાદેવી
નિર્મલા શામજ પ્રેમજ બેદા	૭૭	સમાધોધા	રામાણિયા
વેલબાઈ હીરજ ભાણજ વિસરિયા	૮૩	કોડાય	મુલુંડ
અ.સૌ. પ્રભાભેન મોણશી લખમશી શાહ/દેઠિયા	૮૧	ભુજપુર	ઘાટકોપર
શામજ કેશવજ પુંજ છેડા	૮૫	રતાદિયા ગણોશ	કુર્વા
નાનજ લખમશી મુરજ નાગડા	૮૮	મો. ઉનડોઠ	ડૉબિવલી
જયવંતીબેન જેવરીલાલ હીરજ રંબિયા	૮૮	નાગલપુર	લાલબાગ
મા. લક્ષ્મીબેન રાધવજ વેલજ છેડા	૮૦	રતાદિયા ગણોશ	બોરીવલી
પાનભાઈ જેઠલાલ દેવરાજ સાવલા	૧૦૦	બાડા	મેરાઉ
ચેતન નવીનયંદ હીરજ મારુ	૫૩	ધાલાપુર	વડાલા
લક્ષ્મીયંદ ખીમજ ઘેલા રંબિયા	૭૭	રામાણિયા	ભાઈદર
અ.સૌ. કસ્તૂરભેન વિરયં સ્તનશી દેઠિયા	૮૨	કાંડાગરા	મુલુંડ
વિમણાબેન પાનયંદ સ્તનશી શાહ/સાવલા	૮૮	નાગલપુર	કંદિવલી
નરેન્દ્ર લહેરી શાહ (ભેદા)	૬૭	કાંડાગરા	હૈદરાબાદ
શાંતાબેન મોહનલાલ ભાણજ સાવલા	૭૧	મોથારા	વડાલા
ચુનીલાલ લખમશી શામજ ગાલા	૮૬	સાડાઉ	દર્દીસર
લાલજ ખીમજ ગોસર છેડા	૮૦	ભુજપુર	ઘાટકોપર
ભારતીબેન દેવયંદ લાલજ ગાલા	૬૫	મો. આસંબિયા	બોરીવલી
પ્રવીણ દેવજ ઊગમ સાવલા	૬૬	પત્રી	નાલાસોપારા
અ.સૌ. અમૃતભેન નાનજ હીરજ સતરા	૬૭	ગુંદાલા	કંદિવલી
CA (Dr.) વસંત નાનજ કોરશી ભેદા	૬૮	મોખા	ચુનાભડી
નિર્મલા (મા. લક્ષ્મીબેન ધનજ જેવત	૭૬	-	દાદર
ગાલા - દેશલપુરની સુપુત્રી)			

નામ	ઉંમર	ગામ	હાલે
લાલજ શિવજ વણવીર છેડા	૮૨	કાંડાગચ	સાંતાકુઝ
માવજ વીરજ નેણશી પોલદિયા	૮૩	તલવાણા	દાદર
લખીબેન નાનજ લાલજ નિસર	૮૪	વડાલા	મલાડ
માંધીભાઈ ચંદ્રકાંત લાલજ વોરા	૮૮	નારણપુર	ભાંડુપ
અ.સૌ. પુષ્પાબેન વિજય લખમશી દેઢિયા	૮૦	ભુજપુર	બંગલોર
ગંગજ રતનશી મોના ગાલા	૮૫	લુણી	ચેમ્બુર
દમયંતી રાજેશ નાનજ દેઢિયા	૪૮	બિદા	વિરાર
હરેશ તેજશી મુરજ સાવલા	૫૪	હુમરા	ઘાટકોપર/દાદર
તારાચંદ જીવરાજ ભાશજ વિશદિયા	૬૪	કોટા રોડા	ગ્રાંટ રોડ
લખીબેન ટોકરશી જેઠાલાલ હદિયા	૮૧	દેવપુર	સુજાલપુર
ગંગાભાઈ મગનલાલ લાલજ સતરા	૮૦	ગુંદાલા	કોટનગ્રીન
શ્રી. હર્ષા બિપીન ખીમજ છેડા	૨૩	કાંડાગચ	ડૉબિવલી
કુમલેશ જવેરીલાલ ઉમરશી ધરોડ	૫૧	ગુંદાલા	મુંઈ સેન્ટ્રલ
રાજેશ રતનશી નેણશી છેડા	૫૨	રતાડિયા ગણેશ	નાલાસોપારા
અ.સૌ. રથિબેન ધીરજલાલ રવજ સાવલા	૬૫	નાથેચા	કુર્લી
પુનશી રવજ પચાણ નાગડા / શાહ	૮૭	સણોસરા	કલવા
તેજશી શામજ ભારુ સતિયા	૮૮	નાની તુંબડી	ગોરેગામ
મા. રતનબેન પ્રેમજ જેણ દેઢિયા	૮૧	શેરી	ધરણગામ
ધનસુખલાલ જેવત પ્રેમજ ગાલા	૭૪	દેવપુર	ઘાટકોપર
શામજ ગંગજ કેશવજ સાવલા	૭૮	કોડાય	સાંતાકુઝ
રાધવજ રવજ ટોકરશી ગોગરી	૮૭	ટુંડા	અંધેરી
ખેતભાઈ ધારશી લાલજ સતરા	૮૩	ગુંદાલા	કોલ્હાપુર
કેસરબેન ધનજ કેશવજ ગડા	૭૨	બાડા	બોરીવલી
જવેરીલાલ રામજ માલશી ગોગરી	૭૬	નાગલપુર	ડૉબિવલી
મહિબેન જેઠાલાલ તેજશી પોલદિયા	૮૪	બિદા	ઘાટકોપર
દમયંતીબેન વશનજ ખેતશી ગંગર	૮૭	મો. ખાખર	મુલુંડ
રવિલાલ હંસરાજ વાધજ દેઢિયા	૮૮	પત્રી	ઘાટકોપર
ધનસુખલાલ લખમશી ખીમજ દેઢિયા	૭૨	કોડાય	વિલેયાંદે
કસ્તૂરબેન દામજ શામજ ગડા	૭૩	મોટા લાયજા	માંડગા
હીરભાઈ હીરજ નરશી ગાલા	૭૬	હુમરા	મીરા રોડ
સુરજ પાલશી મોણશી સતિયા	૮૫	નાની તુંબડી	દાદર
કુ. પૂનમ જયંતીલાલ રામજ છેડા	૩૫	વાંકી	મજગામ
વનિતા મિશુન રથિક સંગોઈ	૪૦	ગુંદાલા	બોરીવલી
રતિલાલ મેથજ લખમશી કુરિયા	૭૬	બિદા	કાંદિવલી
ગ.સ્વ. કાંતાબેન નાનજ હીરજ સંગોઈ	૮૨	કપાયા	નળબજાર
મા. હેમકુંવરબેન કાનજ રવજ સંગોઈ	૮૭	સાડાઉ	માંડગા

પ્રાર્થના રાખેલ છે

નામ	ઉંમર ગામ	હાલે
મોહનલાલ દામજ ખેતશી ભાટે (દઢિયા)	૭૪	નાના રતિયા
ગુનીલાલ નાગશી વજપાર સાવલા	૭૦	ભીસરા
ભાવના મનીષ ખીમજ શાહ/ગડા	૪૦	સાભરાઈ
વલ્લભજ કલ્યાણજ ખેરજ વિઠીવોરા	૮૧	કોટા (રોડા)
અમૃતલાલ કેશવજ નાથ છાડવા	૭૮	ભયાઉ

કાળધર્મ પામેલ છે

નામ	ઉંમર	ગામ
મહાસતીજ ભાનુભાઈસ્વામી	૮૮	નવવાસ
પૂ. ભાવપૂર્ણાશ્રીજ મ. સા.	૮૩	
મહાપુરુષ પ્રેમજસ્વામી	૭૩	

શ્રી ક.વિ.ઓ. સેવા સમાજનું
બિનદંધાદારી મુખપત્ર

સ્થાપના : ૧૯૪૭

વર્ષ : ૭૨

પગાંડી

અંક : ૦૧

એપ્રિલ - ૨૦૨૧

-: માનદ તંત્રીઓ :-

અધ્યિન માલદે, શાંતિ રાંભિયા, ચંદ્રકાંત નંદુ

મુદ્રક - પ્રકાશક : શ્રી અધ્યિન પી. માલદે

પ્રકાશન સ્થળ : શ્રી ક.વિ.ઓ. દે. નવી મહાજનવાડી, ઉંઘ માસે,

૮૮/૧૦૧, કેશવજ નાયક રોડ, મુખેરી - ૪૦૦ ૦૦૮

ફોન નં : ૨૩૭૧ ૪૬૭૪

www.kvoss.org. - email : ksevasamj@gmail.com

મુદ્રણ સ્થાન : મેધાઈ કલર કાફ્ટર્સ,
૪૨, આઈઓલ ઇન્ડ. એસ્ટેટ, સેનાપતિ બાપટ માર્ગ,
લાંબર પરેલ, મુખેરી - ૪૦૦૦૧૩. ફોન : ૨૪૮૨ ૧૯૬૪

-: લાંબાજમ :-

વાર્ષિક : રૂ. ૧૦૦/-, પંચ વાર્ષિક : રૂ. ૪૦૦/-

આજીવન ૧૫ વર્ષ : રૂ. ૧,૦૦૦/- છૂટક નકલ : રૂ. ૧૫/-

વિદેશ માટે અમેરિકન ડોલર ડ્રાઇફ્ટથી ત્રિવાર્ષિક : ૫૦

ચેક/ડ્રાફ્ટ શ્રી ક.વિ.ઓ. સેવા સમાજને નામે લખવા.